

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492

av den 1 april 2020

om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 21 februari 2019 inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial (nedan kallade *glasfibermaterial*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Egypten (nedan gemensamt kallade *de berörda länderna*) i enlighet med artikel 5 grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (nedan kallat *tilkännagivandet om inledande*).
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 8 januari 2019 av Tech-Fab Europe (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av glasfibermaterial. Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för dumpning och därav följande väsentlig skada för att motivera inledandet av en undersökning.
- (3) Den 16 maj 2019 inledde kommissionen en separat antisubventionsundersökning avseende import till unionen av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten och påbörjade en separat undersökning. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾.

1.2 Registrering av import

- (4) Den 31 juli 2019 lämnade klaganden in en begäran om registrering av import av glasfibermaterial med ursprung i de berörda länderna i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen. Klaganden hävdade att importen av glasfibermaterial hade ökat avsevärt efter undersökningsperioden och att det håller på att byggas upp lager i unionen som är så omfattande att de hotar att undergräva den positiva verkan av potentiella antidumpningsåtgärder.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 68, 21.2.2019, s. 29).

⁽³⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 167, 16.5.2019, s. 11).

- (5) En exporterande tillverkare, en användare och den kinesiska handelskammaren för import och export av lätta industriprodukter och konsthantverk (nedan kallad CCCLA) motsatte sig begäran om registrering. Dessa parter hävdade att begäran inte innehöll tillräcklig bevisning i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14.5 i grundförordningen. De hävdade även att importuppgifterna från Kina och Egypten borde analyseras separat och att det i alla händelser inte var troligt att importen i fråga allvarligt skulle undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstullen eftersom det genomsnittliga enhetspriset på importen hade ökat från 2018 till 2019.
- (6) Såsom förklaras i skälen (48) och (50) beslutade kommissionen att inte införa provisoriska åtgärder i detta fall. Begäran om registrering blev därför överflödigt, och därmed krävdes ingen fortsatt analys i detta hänseende eller någon analys av de synpunkter som sammanfattas i skäl (5).

1.3 Berörda parter

- (7) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna och de kinesiska och egyptiska myndigheterna samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.
- (8) Berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.
- (9) Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd begärde ett förhørsombuds ingripande. Hörandet ägde rum den 28 oktober 2019. På hörandets dagordning stod den föreslagna tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen på detta företag. Kommissionen analyserade de argument som hade framförts och behandlade dem i det slutliga utlännandet. Förhørsombudet rekommenderade inga särskilda uppföljningsåtgärder.
- (10) Såsom anges i skäl (48) förtydligade kommissionen produktdefinitionen under undersökningen och gav de berörda parter som berördes av förtydligandet, eller de som kanske inte hade gett sig till känna eftersom de trodde att de inte berördes av förfarandet, möjlighet att ge sig till känna och begära ett frågeformulär inom en viss tidsfrist. Inga ytterligare parter gav sig till känna.

1.4 Stickprovsförfarande

- (11) I sitt tillkännagivande om inledande meddelade kommissionen att den kunde komma att utföra stickprov av de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

1.4.1 Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (12) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den hade beslutat att låta ett begränsat antal unionstillverkare ingå i undersökningen genom att tillämpa ett stickprovsförfarande. Den tillade att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare utifrån den rapporterade tillverkningsvolymen för den likadana produkten i unionen mellan oktober 2017 och september 2018 och även tagit hänsyn till den geografiska spridningen. Detta urval bestod av tre unionstillverkare som stod för mer än 40 % av den totala uppskattade tillverkningen av glasfibermaterial i unionen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.
- (13) Endast en unionstillverkare lämnade synpunkter, om att ett fjärde företag borde ingå i urvalet för att den geografiska representativiteten, tillverkningsvolymen och antalet berörda produkttyper skulle utvidgas.

- (14) Eftersom kommissionens ville att urvalet skulle representera största möjliga tillverkningsvolym beslutade den att utvidga det till fyra företag. Det slutliga urvalet av unionstillverkare stod för mer än 40 % av den uppskattade sammanlagda tillverkningen av glasfibermaterial i unionen. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

1.4.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

- (15) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (16) Endast en icke-närstående importör (Euroresins UK Ltd) lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

1.4.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

- (17) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att fastställa och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (18) Nio exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare i Kina lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av två grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Grupperna av exporterande tillverkare i urvalet stod för 79 % av den inrapporterade exporten av glasfibermaterial från Kina till unionen under undersökningsperioden.
- (19) Urvalet består av följande exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare:
- China National Building Materials Group (nedan kallad *CNBM-gruppen*), inbegripet
    - Jushi Group Co. Ltd (nedan kallad *Jushi*),
    - Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd (nedan kallad *Hengshi*),
    - Taishan Fiberglass Inc (nedan kallad *Taishan*).
  - Yuntianhua Group (nedan kallad *Yuntianhua-gruppen*), inbegripet
    - PGTEX China Co. Ltd (nedan kallad *PGTEX*),
    - Chongqing Tenways Material Corp. (nedan kallad *Chongqing Tenways*).
- (20) I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen hölls samråd om urvalet med alla berörda kända exporterande tillverkare och de kinesiska myndigheterna.
- (21) En exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, en exporterande tillverkare som ingick i urvalet och CCCLA hade synpunkter på urvalet.

- (22) Den exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet hävdade att båda de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade en vertikalt integrerad tillverkningsprocess som skilde sig från dess egen tillverkningsprocess (som inte var integrerad), och ansåg därför att de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte var representativa för dess situation. Även CCCLA hävdade att de två grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet var vertikalt integrerade och att det därför inte var representativt för den kinesiska glasfibermaterialindustrin, som även omfattar icke-integrerade tillverkare.
- (23) Enligt artikel 17.1 i grundförordningen bör urvalet göras på grundval av den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande. Såsom anges i skäl (18) stod grupperna av exporterande tillverkare i urvalet för 79 % av den inrapporterade export av glasfiber-material och det ansågs representativt från Kina till unionen under undersökningsperioden. I vilket fall som helst omfattade de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet både vertikalt integrerade och icke-integrerade enheter, och kommissionen tar i sin analys vederbörlig hänsyn till denna aspekt. I själva verket var det icke-integrerade enheter som stod för merparten av exporten till EU. Påståendet avvisades därför.
- (24) Alla exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet gavs dessutom möjlighet att begära en enskild undersökning enligt artikel 17.3 i grundförordningen. Såsom anges i skäl (39) begärde ingen av de exporterande tillverkarna någon enskild undersökning.
- (25) CCCLA hävdade även att eftersom urvalet bestod av endast två grupper av exporterande tillverkare kunde resultatet av undersökningen påverkas i betydande grad i den mening som avses i artikel 17.4 i grundförordningen om någon av de grupper som ingick i urvalet skulle sluta samarbeta eller besluta sig för att dra sig ur undersökningen.
- (26) CCCLA hävdade att tullsatsen för de eventuella samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet i så fall skulle baseras på den tull som fastställts för den enda kvarstående gruppen i urvalet och att urvalet inte längre skulle vara representativt. CCCLA bad därför kommissionen att utvidga urvalet med ytterligare en exporterande tillverkare.
- (27) Såsom anges i skäl (19) omfattade de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet fem exporterande tillverkande enheter. Såsom anges i skäl (18) stod urvalet dessutom för 79 % av den rapporterade exporten från Kina till unionen och ansågs representativt. Kommissionen beslutade därför att inte utvidga urvalet, eftersom den i så fall inte skulle ha hunnit undersöka alla enheter inom tidsfristerna för undersökningen. Såsom anges i skäl (24) hade de samarbetsvilliga företagen som inte ingick i urvalet emellertid möjlighet att begära en enskild undersökning enligt artikel 17.3 i grundförordningen, men ingen av de exporterande tillverkarna begärde detta.
- (28) Vad gäller CNBM-gruppen bestred Jushi och Hengshi inte att de var närstående företag, men de hävdade att de inte var närstående Taishan. Jushi hävdade att kommissionen inte automatiskt kunde stödja sig på artikel 127.1 d eller f i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 ⁽⁴⁾ (nedan kallad *genomförandeförordningen för tullkodexen*) för att behandla Hengshi, Jushi och Taishan som en enda enhet. Till stöd för detta påstående hänvisade Jushi till en särskild artikel från WTO:s panel i Korea ⁽⁵⁾ samt till riktlinjerna för närstående transaktioner för börsnoterade bolag på Shanghaibörsen.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

⁽⁵⁾ WT/DS312/R av den 28 oktober 2005.

- (29) Även Taishan bestred att det var närstående Jushi och Hengshi och hävdade att i) de inte ägde varandras aktier direkt, ii) de inte hade något gemensamt direkt aktieinnehav, iii) de hade olika beslutsprocesser och styrande institutioner, iv) det inte fanns någon överlappning mellan medlemmarna i deras styrelser, v) inga närstående transaktioner gjordes mellan Hengshi/Jushi och Taishan, vi) de var konkurrenter på marknaden samt vii) att det rent geografiskt låg långt från Jushi och Hengshi. Slutligen hävdade Taishan att företag inte hade behandlats som närstående i en liknande situation i en tidigare antidumpningsundersökning rörande import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter med ursprung i Kina ⁽⁶⁾.
- (30) Undersökningen visade att China National Building Materials (nedan kallat CNBM) är ett kinesiskt statsägt företag som direkt och indirekt ägs till 41,27 % av CNBM-moderbolaget, som i sin tur ägs helt av statsrådets kommission för tillsyn och administration av statsägda tillgångar. CNBM äger 26,97 % av aktierna i China Jushi Co., Ltd (nedan kallat *China Jushi*), som är ensam aktieägare i Jushi-gruppen ⁽⁷⁾.
- (31) I september 2017 ingick CNBM ett fusionsavtal ⁽⁸⁾ med Sinoma, som slutfördes i maj 2018. Genom sitt dotterbolag Sinoma Science & Technology Co. var Sinoma ägare till Taishan. Efter fusionen slogs Sinoma samman med och övertogs av CNBM. CNBM äger därmed en andel på 26,97 % i China Jushi (ensam aktieägare i Jushi) och 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd (ensam aktieägare i Taishan).
- (32) Artikel 127 d i genomförandeförordningen för tullkodexen fastställer att två personer ska anses vara närstående om en tredje part äger, kontrollerar eller direkt eller indirekt innehar minst 5 % av utestående röstberättigande aktier eller andelar hos båda personerna. CNBM har en andel på 26,97 % i China Jushi (ensam aktieägare i Jushi) och 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd (ensam aktieägare i Taishan). Företagen befanns därför vara närstående.
- (33) Enligt en förvaltningsberättelse från det kinesiska börsmäklarfirmen Guotai Junan Securities från 2019 ⁽⁹⁾ har CNBM dessutom omorganiserat sina driftsenheter sedan 2017 i syfte att förbättra den regionala samordningen och undanröja horisontell konkurrens mellan börsnoterade dotterbolag. CNBM har för avsikt att senast 2020 ha åtgärdat de horisontella konkurrensproblemen. Enligt de offentliga uppgifterna i förvaltningsberättelsen tänkte CNBM påbörja denna process genom att konsolidera sin glasfiberverksamhet med hjälp av tillskott av tillgångar mellan China Jushi och Sinoma Science & Technology (den enda aktieägaren i Taishan). Den bevisning som samlades in under undersökningen stöder således inte företagets påstående att det gemensamma aktieinnehavet inte har någon praktisk betydelse och att företagen agerar självständigt. Tvärtom tyder bevisningen på att de tre företagen, utöver själva aktieinnehavet (som i sig är avgörande för slutsatsen att företagen är närstående), också i betydande utsträckning kan påverka varandras affärsbeslut och att deras moderbolag (CNBM) allra minst vill samordna, men kanske även integrera, verksamheten ("lösa de horisontella konkurrensproblemen"). Kommissionen avvisade därför påståendet om att den inte tog de faktiska och ekonomiska omständigheterna i beaktande när den drog slutsatsen att de tre företagen var närstående.

⁽⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (hämtad den 20 november 2019).

⁽⁸⁾ <https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltm20170908865.pdf> (hämtad den 20 november 2019).

⁽⁹⁾ <https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf> (s. 4, hämtad den 20 november 2019)

- (34) När det gäller påståendet att kommissionen inte borde behandla Hengshi, Jushi och Taishan som en enda grupp föreskriver artikel 9.5 i grundförordningen att kommissionen får fastställa en enda antidumpningstull om det förekommer organisatoriska kopplingar mellan leverantörerna. Syftet är att säkerställa att tullmyndigheterna kan genomdriva effektiva åtgärder och hindra närstående företag från att leda om sin export genom det företag som har den lägsta tullen. Dessutom anger artikel 2.1 i grundförordningen som handlar om normalvärdet att kommissionen får ta hänsyn till artikel 127 i genomförandeförordningen för tullkodexen när den ska fastställa om två parter är närstående. Kommissionen har ingen anledning att tillämpa olika standarder för exporterande tillverkare när det gäller normalvärdet och när den fastställer huruvida de är närstående eller inte i den mening som avses i artikel 9.5 i grundförordningen. Kommissionen tillämpar således konsekvent de kriterier som anges i artikel 127 i genomförandeförordningen för tullkodexen vid tillämpningen av artikel 9.5 i grundförordningen. Alla parter informerades dessutom om denna konsekventa praxis i tillkännagivandet om inledande när förfarandet inleddes. Det WTO-ärende⁽¹⁰⁾ som Jushi hänvisade till i skäl (28) stöder inte företagets påstående. I motsats till vad Jushi och Hengshi försöker göra gällande bekräftade WTO-panelen i själva verket i det ärendet att regeln i artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal (enligt vilken en dumpningsmarginal bör beräknas för varje exporterande tillverkare) inte nödvändigtvis utesluter att olika rättsliga enheter behandlas som en enda exportör eller tillverkare vid fastställandet av dumpning i antidumpningsundersökningar. Panelen konstaterade att denna behandling är tillåten om de strukturella och kommersiella förbindelserna mellan företagen i fråga är tillräckligt nära för att de ska anses vara en enda exportör⁽¹¹⁾. Med hänsyn till denna omständighet angav inte panelen vilka kriterier undersökningsmyndigheterna ska tillämpa för att bedöma om företag är närstående. Panelen granskade endast de specifika omständigheter (såsom aktieinnehav, styrelser, försäljningskanaler) som den utredande myndigheten hade tillgång till i det ärendet. I EG-tvisten beträffande fästånordningar bekräftade överprövningsorganet att det är möjligt att behandla ett antal exportörer som en enda enhet och anger även omständigheter som kan vara relevanta, såsom i) förekomsten av organisatoriska och strukturella kopplingar mellan exportörerna i form av till exempel gemensam kontroll, gemensamt aktieinnehav och gemensam företagsledning, ii) förekomsten av strukturella eller organisatoriska kopplingar mellan staten och exportörerna i form av till exempel gemensam kontroll, gemensamt aktieinnehav och gemensam företagsledning och iii) statens kontroll eller väsentliga inflytande på prissättning och produktion.⁽¹²⁾ I detta hänseende visar de rättsliga och faktiska omständigheterna i det här fallet att förekomsten av organisatoriska kopplingar mellan Jushi, Hengshi och Taishan är oomtvistlig. Kommissionen får därför behandla dem som *en enda enhet* i den mening som avses i artikel 9.5 i grundförordningen.
- (35) När det gäller Taishans påstående att vissa företag inte hade behandlats som närstående i en liknande situation i en tidigare antidumpningsundersökning⁽¹³⁾ konstaterade kommissionen att frågan om kopplingar inte var aktuell i den undersökning som Taishan hänvisade till. Kommissionen kunde därför inte se hur det ärendet skulle stödja Taishans påstående rörande dess kopplingar till Jushi och Hengshi. I vilket fall som helst bedömdes situationen i detta fall på grundval av de faktiska rådande omständigheterna, mot bakgrund av den tillämpliga rättsliga ramen.
- (36) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de var närstående företag för denna undersöknings ändamål, och alla andra påståenden i detta avseende avvisades således.
- (37) Efter att ha tagit emot det allmänna utlämnandet av uppgifter den 19 december 2019 (nedan kallat *det slutliga utlämnandet*) hävdade Taishan att CNBM:s kontroll över Jushis och Hengshis affärs- och verksamhetsbeslut var väldigt begränsad. Företaget upprepade att Taishan och Hengshi/Jushi var konkurrenter på marknaden och konstaterade att det tidigare hade lämnat in bevis till stöd för dessa påståenden, såsom anges i skäl (29). Taishan hävdade också att företaget förvisso var närstående Hengshi/Jushi på så vis att de ägdes gemensamt av staten, men att det inte hade något intresse av att samordna sin exportverksamhet med Hengshi/Jushi efter införandet av åtgärder. Taishan erbjöd att åta sig att verkligen bryta alla sina handelsförbindelser med Hengshi/Jushi och därmed inte tillåta någon omledning av glasfibermaterialexport från Hengshi/Jushi till unionen via Taishan. Det skulle då inte behöva införas en enda antidumpningstull för hela gruppen.

⁽¹⁰⁾ WT/DS312/R av den 28 oktober 2005.

⁽¹¹⁾ WT/DS312/R av den 28 oktober 2005, punkt 7.162.

⁽¹²⁾ WT/DS397AB/R av den 15 juli 2011, punkt 376. Samma lydelse återfinns nu i artikel 9.5 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen.

⁽¹³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 1).

- (38) Såsom beskrivs i skäl (33) framkom det under undersökningen att de tre företagen i betydande utsträckning kan påverka varandras affärsbeslut, genom de gemensamma aktieägarna. Bevisningen i ärendehandlingarna visade att företagen håller på att konsolidera och samordna glasfiberverksamheten. Det lades inte fram någon ny information eller bevisning som gjorde dessa undersökningsresultat ogiltiga. Taishan bestred inte ens sin huvudsakliga aktieägares planer på att konsolidera sin glasfiberverksamhet. Sådana planer står tydligt i strid med alla åtaganden om att bryta handelsförbindelserna mellan Taishan och Hengshi/Jushi. Utöver detta, och utan att någon ställning tas i frågan om kommissionen kan godta ett sådant åtagande, är företaget uppenbarligen inte i en ställning att göra något åtagande över huvud taget utan att det godkänns av de som i slutändan kontrollerar företaget. Taishans påstående och begäran om att få göra detta åtagande avvisades därför.

1.5 Enskild undersökning

- (39) Sju av de kinesiska exporterande tillverkare som lämnade in det ifyllda stickprovsformuläret upplyste kommissionen om att de avsåg begära en enskild undersökning enligt artikel 17.3 i grundförordningen. Kommissionen gjorde frågeformuläret tillgängligt via internet på dagen för inledandet av undersökningen. Kommissionen informerade dessutom de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att de var tvungna att besvara frågeformuläret om de ville få en enskild undersökning. Inget av de företagen inkom dock med ett ifyllt frågeformulär.

1.6 Svar på frågeformulär och kontrollbesök

- (40) Kommissionen sände ett frågeformulär om förekomst av betydande snedvridningar i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen till Kinas regering. Frågeformulären för unionstillverkare, importörer, användare och exporterande tillverkare i Kina och Egypten gjordes tillgängliga på internet ⁽¹⁴⁾ på dagen för inledandet av undersökningen.
- (41) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret från de fyra unionstillverkare som ingick i urvalet, fem användare, en icke-närstående importör, alla exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet och två exporterande tillverkare i Egypten som tillhörde samma grupp (CNBM-gruppen). De kinesiska myndigheterna besvarade inte frågeformuläret om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina.
- (42) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av huruvida dumpning förelåg, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes hos följande parter:

Unionstillverkare

— European Owens Corning Fiberglas, Sprl, Belgien,

— Chomarat Textiles Industries S.A.S., Frankrike,

— Saertex GmbH & Co. KG, Tyskland,

— Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy, Finland.

Exporterande tillverkare i Kina

— China National Building Materials Group (CNBM-gruppen),

— Jushi Group Co. Ltd, Tongxiang,

⁽¹⁴⁾ Finns på http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2385

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, Tongxiang,

— Taishan Fiberglass Inc., Taian,

— Yuntianhua Group (Yuntianhua-gruppen),

— PGTEX China Co. Ltd, Changzhou,

— Chongqing Tenways Material Corp., Chongqing.

Exportörerande tillverkare i Egypten

— Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E, Suez,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez.

Handlare i Hongkong som är närstående de kinesiska och egyptiska exporterande tillverkarna

— Huajin Capital Limited,

— Jushi Group (HK) Sinasia Composite Materials Co., Ltd

Handlare i Kina som är närstående de kinesiska och egyptiska exporterande tillverkarna

— Jushi Group Hongkong Co. Limited, Tongxiang.

Handlare/importörer i unionen som är närstående de exporterande tillverkarna

— Jushi France SAS, St. Priest, Frankrike,

— Jushi Italia Srl, Milano, Italien,

— Jushi Spain SA, Madrid, Spanien.

Användare

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG, Danmark,

— Vestas Wind Systems A/S, Danmark.

1.7 Bristande samarbete

- (43) Två kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet (Jushi och Hengshi), medlemmar i CNBM-gruppen, samarbetade inte i undersökningen. Därför beslutade kommissionen att grunda sina avgöranden på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, vilket förklaras närmare i avsnitt 3.1. Dessutom godtog kommissionen information från en till CNBM-gruppen närstående handelspart (CNBM International Corporation, nedan kallad *CNBM International*), som inkom med delar av den begärda informationen i ett sent skede, i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen, se skälen (85)–(87).

1.8 Begäran om konfidentiell behandling i enlighet med artikel 19 i grundförordningen

- (44) De exporterande tillverkarna Jushi och Hengshi begärde att en av deras inlagor skulle behandlas konfidentiellt. Trots flera uppmaningar kunde företagen inte motivera varför just dessa uppgifter skulle behandlas konfidentiellt. Det bör särskilt noteras att praktiskt taget samma information redan hade lämnats av en annan berörd part på icke konfidentiell basis och var tillgänglig för andra berörda parter i det öppna ärendet. Begäran om konfidentiell behandling kunde därför inte bifallas. Eftersom företagen fortfarande var ovilliga att tillhandahålla uppgifterna om de inte skulle behandlas konfidentiellt beslutade kommissionen att inte lämna ut de synpunkterna i denna förordning.
- (45) Under alla omständigheter avhandlas innehållet i Jushis och Hengshis påståenden till fullo i denna förordning, eftersom den andra berörda parten hade tillhandahållit praktiskt taget samma synpunkter/uppgifter utan att kräva att de behandlades konfidentiellt.

1.9 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (46) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstrender som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2015 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).
- (47) Den föreliggande antidumpningsundersökningen och den antisubventionsundersökning som anges i skäl (3) har båda två samma undersökningsperiod och samma skadeundersökningsperiod.

1.10 Undantag från införandet av provisoriska åtgärder och efterföljande förfarande

- (48) Under undersökningen visade det sig att vissa ekonomiska aktörer kanske inte hade gett sig till känna på grund av att de hade missförstått definitionen av den undersökta produkten. Kommissionen förtydligade därför den 18 september 2019 ordalydelsen i beskrivningen av produktdefinitionen i tillkännagivandet om inledande genom att offentliggöra ett tillkännagivande (nedan kallat *förtydligande tillkännagivande*)⁽¹⁵⁾. Det förtydligande tillkännagivandet gav också parterna möjligheten att ge sig till känna inom en föreskriven tidsfrist och begära ett frågeformulär om de så ville. Ingen berörd part lämnade in några synpunkter på det förtydligande tillkännagivandet eller begärde något frågeformulär.
- (49) Eftersom nya parter skulle kunna tillkomma och deras processuella rättigheter att försvara sig då skulle behöva respekteras fullt ut beslutade kommissionen att fortsätta undersökningen utan att införa några provisoriska åtgärder.
- (50) Den 26 september 2019 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 19a.2 i grundförordningen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska åtgärder och att fortsätta undersökningen.
- (51) Efter offentliggörandet av det förtydligande tillkännagivandet och i den efterföljande undersökningen bekräftades det att inga ekonomiska aktörer hade underlåtit att ge sig till känna till följd av något eventuellt missförstånd av definitionen av den berörda produkten i tillkännagivandet om inledande.

⁽¹⁵⁾ Tillkännagivande som förtydligar tillkännagivandena om inledande av antidumpnings- och antisubventionsförfaranden beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT C 314, 18.9.2019, s. 6).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (52) Den berörda produkten ⁽¹⁶⁾ är vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² (nedan kallade glasfibermaterial) med ursprung i Kina och Egypten, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80) (nedan kallade den berörda produkten).
- (53) Glasfibermaterial har många olika användningsområden; de används till exempel för tillverkning av turbinblad till vindkraftverk, tillverkning av båt-, lastbils- och sportutrustning samt i rörrenoveringssystem.
- (54) Efter det slutliga utlämnandet hävdade CCCLA att produktdefinitionen var otydlig och att det borde förtydligas huruvida produkter enligt KN-nummer 7019 59 00 och 7019 90 00 omfattades av undersökningen eller inte.
- (55) Kommissionen erinrar om att den undersökta produkten, i enlighet med vad som anges i tillkännagivandet om inledande, definieras av produktdefinitionen och inte av KN-nummer eller Taric-nummer (vilka endast tillhandahålls i informationssyfte). Kommissionen definierade tydligt den berörda produkten i tillkännagivandet om inledande. Detta bekräftades av det faktum att ingen av de berörda parterna gav sig tillkänna efter att kommissionen utfärdat det förtydligande tillkännagivande avseende produktdefinitionen som anges i skäl (48). Påståendet att produktdefinitionen var otydlig avvisades därför.

2.2 Likadan produkt

- (56) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- Den berörda produkten.
  - Den produkt som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknad.
  - Den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Turkiet, som användes som representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen.
  - Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (57) Kommissionen beslutade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

2.3 Invändningar gällande produktdefinitionen

- (58) En exporterande tillverkare och Egyptens handelsministerium påstod att tillskurna glasfibermaterialsatser inte borde omfattas av undersökningen. De hävdade att tillskurna glasfibermaterialsatser är produkter från senare led, att de kräver ytterligare produktionssteg, inte har samma fysiska egenskaper och är mycket mindre. De kommer enligt påståendet i andra former och paketeringar, som består av ett antal mindre bitar av material som fogats samman genom kviltning. De hävdade även att utlämnandet av sådana satser inte skulle leda till någon risk för kringgående eftersom tillskärningsprocessen är oåterkallelig och produkten inte går att byta ut mot glasfibermaterial som inte är tillskuret.

⁽¹⁶⁾ I enlighet med förtydligandet i tillkännagivandet om förtydligande.

- (59) Klaganden hävdade att tillskurna glasfibermaterialsatser har samma grundläggande egenskaper och slutliga användningsområden som glasfibermaterial som inte är tillskuret på förhand. Eftersom glasfibermaterial är förstärkningsmaterial måste det skäras till för att passa formen på den produkt som ska förstärkas, men detta ändrar inte dess inneboende egenskaper. Tillskrivningen kan utföras av glasfibermaterialtillverkaren, en oberoende industriell tillskrivare eller kunden själv. Det är ett mycket enkelt och billigt ingrepp. Klaganden hävdade också att användarna inte betraktar tillskuret glasfibermaterial som något annat än just glasfibermaterial, eftersom detta material i allmänhet tillverkas enligt användarnas specifikationer. Om tillskrivningen skulle ändra glasfibermaterialens egenskaper skulle det bli oanvändbart för den kunden.
- (60) Undersökningen visade att tillskrivnings- och paketeringsprocesserna inte ändrar glasfibermaterialens grundläggande fysiska, tekniska eller kemiska egenskaper eller dess grundläggande slutanvändningsområden. Konsumenterna av båda produkterna är i stort sett desamma och båda produkter säljs via samma distributionskanaler.
- (61) Undersökningen bekräftade också att glasfibermaterial i de flesta fall tillverkas på beställning enligt kundernas specifikationer. Tillskurna glasfibermaterialsatser är bara ytterligare en specifikation i kundens beställning. Att de kommer i en annan förpackning ändrar inte heller egenskaperna. Eftersom glasfibermaterial i allt högre grad beställs i form av sådana tillskurna satser, och externa leverantörer i allt större utsträckning används för paketeringen, skulle en betydande risk för kringgående uppstå om tillskuret glasfibermaterial utesluts ur undersökningen. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte var lämpligt att undanta tillskuret glasfibermaterial från undersökningen.
- (62) Efter det slutliga utlämnandet hävdade CCCLA och Egyptens regering att tillskurna glasfibermaterial borde undantas från produktdefinitionen eftersom de är produkter från senare led som kräver ytterligare produktionssteg och inte har samma fysiska egenskaper, vilket väsentligen påverkar kostnaderna och priserna. Båda parter hävdade att det inte heller fanns någon risk för kringgående om dessa satser undantogs åtgärdernas tillämpningsområde, i synnerhet eftersom såväl de extra kostnaderna som själva tillskrivningen är oåterkalleliga.
- (63) Kommissionen kan inte godta detta påstående. Såsom anges i skäl (61) innebär inte tillskrivningen eller paketeringen att de är produkter i senare led. Det är bara ytterligare en specifikation i kundens beställning. Detta påstående avvisades därför.
- (64) En annan exporterande tillverkare hävdade att glasfibergarn inte borde omfattas av undersökningen. Denna exporterande tillverkare hävdade att glasfibergarn inte uttryckligen nämndes i frågeformuläret, klagomålet eller tillkännagivandet om inledande, vilket borde innebära att de inte omfattades av produktdefinitionen. Tillverkaren hävdade också att glasfiber från garn inte kan klassificeras utifrån produktkontrollnumrets egenskaper, att glasfiber från garn importeras under andra KN-nummer än de som nämns i klagomålet och att glasfibergarn inte heller omfattas av åtgärderna i andra förfaranden mot glasfiberroving.
- (65) Klaganden och en annan unionstillverkare (som inte var part i klagomålet) hävdade att endast glasfibermaterial från otvinnade (även kallade snoddlösa) glasfibergarner borde omfattas av undersökningen och att tvinnade garner skulle undantas från undersökningen. Klaganden hävdade att otvinnade glasfibergarner har samma egenskaper som glasfiberroving eftersom de består av en bunt otvinnade filament eller trådar, har samma användningsområden som roving och vanligtvis är 13–24 mikrometer i diameter och 300–4800 tex.
- (66) Vad gäller införlivandet av glasfibermaterial från glasfibergarn i undersökningen fastställdes det i tillkännagivandet om inledande att den undersökta produkten var "vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn [...]".⁽¹⁷⁾ Undersökningen har visat att otvinnade glasfibergarner har samma grundläggande egenskaper som glasfiberroving, det vill säga att de består av en bunt otvinnade filament eller trådar, och de har samma användningsområden. Båda är vanligtvis 13–24 mikrometer i diameter och 300–4800 tex. Det vore därför olämpligt att undanta dessa produkttyper från undersökningen.

⁽¹⁷⁾ Tillkännagivande om inledande, enligt det förtydligande tillkännagivandet.

- (67) När det gäller glasfibermaterial som huvudsakligen framställs av tvinnat glasfibergarn konstaterar kommissionen att denna produkt, som inte har samma grundläggande egenskaper och som används för andra slutanvändningsområden, till exempel mönsterkort, aldrig räknades till den berörda produkten. Kommissionen klargjorde uttryckligen detta i det förtydligande tillkännagivandet.

3. DUMPNING

KINA

3.1 Inledande anmärkningar

- (68) Såsom nämns i skäl (43) samarbetade Jushi och Hengshi inte i undersökningen. Kommissionen godtog uppgifter från ett tredje närstående företag, som lämnade de begärda uppgifterna i ett sent skede. De tre företagens situation och synpunkter tas upp i detta avsnitt.
- (69) Jushi är en vertikalt integrerad exporterande tillverkare som varken i svaret på frågeformuläret eller efterföljande begäran om komplettering tillhandahöll väsentlig information som återspeglade dess tillverkningsprocess. De uppgifter som saknades behövdes för fastställandet av företagets normalvärde enligt artikel 2.6a i grundförordningen, vilket bör återspegla ett vertikalt integrerat företags tillverkningsprocess. Kommissionen efterfrågade uppgifter om tillverkningskostnaderna per produktkontrollnummer. De omfattade volymen och värdet på alla produktionsfaktorer som Jushi använde för att tillverka glasfibermaterial, per produktkontrollnummer. Jushi vägrade dock att tillhandahålla de efterfrågade uppgifterna för vissa produktionsfaktorer, till exempel uppgifter om den utfyllnadsblandning som används för att tillverka glasfiberoving – den viktigaste råvaran för tillverkningen av glasfibermaterial – per produktkontrollnummer. Trots att kommissionen flera gånger bad att få dessa uppgifter, och förklarade varför uppgifterna krävdes, vägrade Jushi att lämna ut dem. Kommissionen underrättade därför Jushi om att den tänkte tillämpa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen för fastställandet av normalvärdet.
- (70) Dessutom informerades företaget om att dess vägran att samarbeta innebar att inga uppgifter rörande normalvärdet skulle godtas under kontrollbesöket. Uppgifterna behövde analyseras innan kontrollbesöket för att säkerställa att kontrollbesöket på plats skulle vara effektivt och ändamålsenligt för fastställandet av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen. Med tanke på de lagstadgade tidsfristerna för undersökningen och att den exporterande tillverkaren fick lång tid på sig och flera tillfällen att lämna de nödvändiga uppgifterna kunde kommissionen till slut inte heller godta några nya uppgifter rörande normalvärdet.
- (71) Jushi hävdade att kommissionen fortfarande kunde komma fram till en rimlig slutsats genom att behandla företaget som en icke-vertikalt integrerad tillverkare, det vill säga genom att fastställa dess produktionsfaktorer och tillverkningskostnader för glasfiberoving, som är den viktigaste råvaran för tillverkningen av glasfibermaterial. Det hävdade att de relevanta uppgifterna lämnades in inom tidsfristerna och var kontrollerbara. Den exporterande tillverkaren påstod att den samarbetat efter bästa förmåga och gett kommissionen alla uppgifter som den inte ansåg vara affärshemligheter. Den exporterande tillverkaren påstod att den i synnerhet inte kunde tillhandahålla sina tillverkningskostnader för glasfiberoving när det gällde utfyllnadsblandningen, som var en blandning av flera olika företagsunika kemikalier och därmed affärshemligheter.
- (72) De saknade uppgifterna (närmare uppgifter om utfyllnadsblandningen per produktkontrollnummer med avseende på tillverkningskostnaderna för glasfiberoving) spelade emellertid en avgörande roll för fastställandet av normalvärdet vid tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, eftersom det bör återspegla den exporterande tillverkarens tillverkningsprocess. Den exporterande tillverkaren förklarade inte heller hur kommissionen skulle kunna komma fram till en rimlig slutsats utan att tillverkaren lämnade ut nödvändiga uppgifter om alla sina tillverkningskostnader.
- (73) Kommissionen klargjorde också att alla affärshemliga uppgifter som tillhandahålls i ett antidumpningsförfarande behandlas som strikt konfidentiella enligt artikel 19 i grundförordningen och att ingen av de andra berörda parterna får tillgång till dem.
- (74) Kommissionen avvisade därför den exporterande tillverkarens argument och beslutade att grunda sina avgöranden på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen.

- (75) Hengshi, ett annat icke-integrerat företag i CNBM-gruppen, lämnade oriktiga och vilseledande uppgifter under kontrollbesöket samt hindrade kontrollförfarandet allvarligt genom att undanhålla viktig information och fördröjde i onödan förfarandet upprepade gånger. I synnerhet ansågs de uppgifter som lämnats in om produktkontrollnumret, vilka fördelningsnycklar som använts för att beräkna elförbrukningen, arbetskraften och de indirekta kostnaderna för produktionskostnaden per produktkontrollnummer, råbalansen för 2018 samt aktieägarnas struktur inte tillförlitliga och de kunde inte användas för att fastställa den exporterande tillverkarens dumpningsmarginal.
- (76) Kommissionen underrättade därför det berörda företaget om att den tänkte tillämpa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen för beräkningen av normalvärdet, om undersökningen skulle leda till slutsatsen att artikel 2.6a i grundförordningen borde tillämpas. I enlighet med artikel 18.4 i grundförordningen underrättades den berörda parten om skälen till att de uppgifter som inkommit inte tagits i beaktande och gavs tillfälle att lämna ytterligare förklaringar.
- (77) Hengshi hade synpunkter på kommissionens avsikt att grunda sina avgöranden på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen och begärde att bli hörda av förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden, vilket skedde den 28 oktober 2019. Företaget påstod att det inte avsiktligt hade fördröjt eller hindrat undersökningen och att det hade samarbetat efter bästa förmåga. Företaget hävdade i synnerhet att de lämnade uppgifterna inte var oriktiga eller vilseledande och att det under kontrollbesöket hade lämnat in en nästan helt korrekt version av tabellen över produktkontrollnummer. Det hade lämnat in en helt korrekt tabell över produktkontrollnummer i den parallella pågående antisubventionsundersökning som kontrollerades i samband med den undersökningen vilken borde användas som tillgängliga uppgifter i detta förfarande. Företaget påstod dessutom att de fördelningsnycklar som lämnats in för produktionskostnaden per produktkontrollnummer var koefficienter som traditionellt sett använts för förvaltnings- och kostnadsredovisningsändamål och som företaget dagligen använde sig av. Företaget hävdade bestämt att dessa fördelningsnycklar gav en objektiv och rättvisande bild av de faktiska produktionskostnaderna. Vad gäller råbalansen för 2018 förklarade företaget att det, när det under kontrollbesöket tillhandahöll styrkande handlingar, inte insåg att justeringarna inte syntes i dokumenten till följd av tekniska begränsningar i systemet. Detta berodde tydligen på en övergång till ett nytt redovisningssystem den 1 januari 2019, vilket kommissionen inte hade fått veta tidigare. Företaget bestred att frånvaron av information om det nya systemet skulle ha fördröjt kontrollen i onödan. Den exporterande tillverkaren hävdade också att den felaktiga rapporteringen av en av aktieägarnas andelar berodde på ett skrivfel som korrigerades vid kontrollbesöket på plats. Ett sådant fel borde därför inte betraktas som "vilseledande" uppgifter som leder till tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen. Slutligen höll den exporterande tillverkaren inte med om att den vid flera tillfällen hade hindrat kontrollen, i synnerhet genom att underlåta att tillhandahålla i) förklaringar till ett visst (konfidentiellt) dokument som tillhandahölls i dess frågeformulär och ii) reviderade arbetspapper.
- (78) För det första var det produktkontrollnummer som Hengshi lämnade in för denna undersökning felaktigt, trots att denna exporterande tillverkare hade getts flera tillfällen att granska produktkontrollnumren under det sex dagar långa kontrollbesöket. Kommissionen kunde inte utifrån de uppgifter som lämnats fastställa tillförlitliga genomsnittliga försäljningspriser per produktkontrollnummer, och de kunde därför inte beaktas.
- (79) För det andra visade undersökningen att den fördelningsnyckel som den exporterande tillverkaren använde sig av inte gav en rättvisande bild av elvolymen, arbetskraften och de indirekta kostnaderna per produktkontrollnummer. Detta berodde på att företaget inte tog hänsyn till tillverkningsmaskinernas stilleståndstid när det fastställde fördelningsnycklarna. Elvolymen och de indirekta kostnaderna i tillverkningsprocessen överskattades då för produkter som tillverkas i små volymer och underskattades för produkter som tillverkas i stora volymer. De fördelningsnycklar som den exporterande tillverkaren använde sig av ledde också till en felaktig bedömning av antalet arbetstimmar per produktkontrollnummer. Den exporterande tillverkaren erkände detta misstag i sin skrivelse till kommissionens avdelningar av den 22 juli 2019. Under kontrollbesöket påpekade gruppen dessutom vid flera tillfällen att de fördelningsnycklar som företaget föreslog gav inkonsekventa resultat, men företaget vägrade att undersöka detta. Även om den exporterande tillverkaren tidigare använt sig av dessa fördelningsnycklar ger de inte en rättvisande bild av elvolymen, arbetskraften och de indirekta kostnaderna per produktkontrollnummer. Kommissionen konstaterade utifrån denna bakgrund att de fördelningsnycklar som använts inte fastställde företagets tillverkningskostnader per produktkontrollnummer på ett tillförlitligt sätt. Den var därför tvungen att bortse från även dessa uppgifter.

- (80) För det tredje håller kommissionen inte med om att denna exporterande tillverkare inte hindrade kontrollen genom att inte upplysa om det nya redovisningssystemet. Bedömningen av detta nya systems inverkan på de uppgifter som företaget lämnat var mer tidskrävande än nödvändigt. Det är också förvånande att företagets economichef, som deltog vid kontrollbesöket, inte omedelbart lämnade ut denna information till gruppen. Om utredningsgruppen genast hade fått kännedom om denna omständighet skulle det inte ha varit nödvändigt att kontrollera om det nya systemet påverkade de uppgifter som rapporterats för 2018. Den ytterligare tiden skulle ha kunnat användas för att kontrollera mer väsentliga delar av frågeformuläret. Kommissionen konstaterar att trots att kontrollbesöket förlängdes med en dag kunde gruppen inte på ett tillfredsställande sätt avsluta kontrollen av de uppgifter som företaget lämnat under den (extra) tid som stod till förfogande.
- (81) För det fjärde var misstaget i rapporteringen om aktieägandet betydande och avgörande vid fastställandet av huruvida denna exporterande tillverkare var närstående en annan exporterande tillverkare (och därmed ingick i samma grupp och omfattades av en antidumpningstull). Detta misstag ansågs därför vara allvarligt och vilseledande, oavsett om de oriktiga uppgifterna hade lämnats uppsåtligt eller inte.
- (82) Slutligen håller kommissionen fast vid att företaget vid flera tillfällen hindrade kontrollförfarandet. När det gäller bristen på förklaringar till det konfidentiella dokument som tillhandahölls med svaren på frågeformuläret konstaterar kommissionen att gruppen under kontrollbesöket på plats undanhöll viktiga uppgifter som tillhandahölls först efter långa fördröjningar, vilket framgår av den besöksrapport som företaget fått⁽¹⁸⁾. Under kontrollbesöket begärde kommissionen dessutom tillgång till uppgifter för att kunna kontrollera om strukturen hos den berörda produktens produktkontrollnummer verkligen stämde. Hengshi lämnade emellertid närmare uppgifter om produktkontrollnumrets struktur först efter det att produktkontrollnumret konstaterats vara felaktigt. Dessutom undanhöll företaget under kontrollbesöket en reviderad handling om produktkontrollnumret ända tills handläggargruppen upptäckte ytterligare misstag i de ärendehandlingar de fått. Då hade handläggargruppen redan ägnat mycket tid åt att försöka kontrollera produktkontrollnumren och gett företaget tillfälle att tillhandahålla arbetsdokument och kontrollera produktkontrollnumren på nytt. Detta beteende försvårade utan tvekan undersökningen, eftersom det hindrade kommissionens tjänstemän från att slutföra kontrollen av det produktkontrollnummer som tillhandahållits. Kommissionen kan därför inte instämma i att företaget inte allvarligt hindrade kontrollförfarandet.
- (83) På grund av de stora brister som här beskrivits i de uppgifter som denna exporterande tillverkare hade lämnat in beslutade kommissionen att bortse från dem (det vill säga alla produktkontrollnummer och produktionskostnaden per produktkontrollnummer) och grundade sina avgöranden på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen⁽¹⁹⁾.
- (84) Eftersom varken företagets synpunkter eller det som framkom under hörandet med förhørsombudet ändrade de fastställda fakta och slutsatserna bekräftade kommissionen att tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen skulle tillämpas för denna exporterande tillverkares exportpris och normalvärde.
- (85) Slutligen lämnade CNBM International, en närstående handlare som ingår i CNBM-gruppen, inte det begärda svaret på bilaga I till frågeformuläret. Undersökningen visade dock att det saknades nödvändiga uppgifter om försäljningen av glasfibermaterial, och kommissionen uppmanade CNBM International att rapportera in denna försäljning och förklara varför den inte hade rapporterats tidigare.
- (86) CNBM International inkom med de begärda försäljningsuppgifterna och hävdade att det fått kännedom om denna försäljning först under utarbetandet av svaret på kommissionens begäran om komplettering i den parallella antisubventionsundersökning som nämns i skäl (3).
- (87) De uppgifter som lämnades in i detta sena skede kunde emellertid endast delvis kontrolleras. Eftersom det rörde sig om en liten volym beslutade kommissionen att undantagsvis godta uppgifterna om dessa försäljningstransaktioner och att använda tillgängliga uppgifter för vissa uppgifter, såsom den närstående handlaren försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen.

⁽¹⁸⁾ Version för begränsad spridning av den företagsbesöksrapport som avsändes den 4 oktober 2019.

⁽¹⁹⁾ Se avsnitt 3.1.

3.2 Förfarande för fastställande av normalvärdet för exporterande tillverkare i Kina enligt artikel 2.6a i grundförordningen

- (88) Eftersom det fanns tillräcklig tillgänglig bevisning vid inledandet av undersökningen på att det kan föreligga betydande snedvridningar på Kinas hemmamarknad i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen ansåg kommissionen det lämpligt att inleda undersökningen rörande Kina på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen.
- (89) För att samla in nödvändiga uppgifter för att kunna tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen uppmanade kommissionen därför i tillkännagivandet om inledande alla exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som begärs i bilaga III till tillkännagivandet om inledande avseende insatsvarorna för tillverkningen av glasfibermaterial. Nio exporterande tillverkare i Kina som stod för all export av glasfibermaterial till unionen under undersökningsperioden inkom med relevanta uppgifter.
- (90) För att inhämta de uppgifter som kommissionen ansåg nödvändiga för sin undersökning om de påstådda betydande snedvridningarna på Kinas hemmamarknad i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen skickade kommissionen även ett frågeformulär till Kinas regering. Inget svar mottogs från de kinesiska myndigheterna. Kommissionen informerade därför de kinesiska myndigheterna om att den skulle använda tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen för att fastställa förekomsten av betydande snedvridningar i Kina. De kinesiska myndigheterna svarade inte.
- (91) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen också alla berörda parter att senast 37 dagar efter det att detta tillkännagivande offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna synpunkter och uppgifter samt lägga fram bevisning till stöd för dessa avseende lämpligheten av att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen på Kina. Hengshi, Jushi och CCCLA yttrade sig om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina, vilket behandlas i skälen (106) och (107).
- (92) I tillkännagivandet om inledande förklarade kommissionen även att den mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen kunde komma att behöva välja ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen för att fastställa normalvärdet för exporterande tillverkare i Kina baserat på icke snedvridna priser eller referensvärden.
- (93) Den 27 mars 2019 gjorde kommissionen den första noteringen till ärendehandlingarna (nedan kallad *noteringen från mars 2019*) tillgänglig för de berörda parterna i syfte att inhämta deras synpunkter på de relevanta källor som kommissionen får använda sig av för att fastställa normalvärdet för exporterande tillverkare i Kina i enlighet med artikel 2.6a e andra strecksatsen i grundförordningen. I noteringen tillhandahöll kommissionen en förteckning över alla produktionsfaktorer, såsom material, energi, arbetskraft och avfall, som de exporterande tillverkarna använder i tillverkningen av den berörda produkten. På grundval av de kriterier som ligger till grund för valet av icke snedvridna priser eller referensvärden fastställde kommissionen även ett antal möjliga representativa länder, närmare bestämt Brasilien, Mexiko, Ryssland och Turkiet.
- (94) Kommissionen gav alla berörda parter tillfälle att lämna synpunkter. Kommissionen mottog synpunkter från Taishan, Jushi, Hengshi och klaganden. De kinesiska myndigheterna inkom inte med några synpunkter.
- (95) Kommissionen bemötte de synpunkter som mottagits om noteringen från mars 2019 i en andra notering till ärendehandlingarna om källorna till fastställandet av normalvärdet av den 4 september 2019 (nedan kallad *noteringen från september 2019*). Kommissionen tillhandahöll även den reviderade förteckningen över produktionsfaktorer och konstaterade att i det skedet ansågs Turkiet vara ett representativt land enligt artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen. Kommissionen fastställde även den förteckning över koder som Turkiet använder och tillgängliggjorde relevant turkisk tullstatistik i de öppna ärendehandlingarna. Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter. Kommissionen mottog synpunkter från två kinesiska exporterande tillverkare som ingår i CNBM-gruppen. I denna förordning behandlas dessa kommentarer i skälen (106), (177) och (207)–(211).

3.3 Normalvärde för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna

- (96) Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ”ska [normalvärdet] vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel”.
- (97) Enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska dock, ”om det [...] fastställs att det inte är lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i exportlandet på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i det landet i den mening som avses i led b, [...] normalvärdet uteslutande konstrueras på grundval av kostnader för produktion och försäljning som återspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden” och ”omfatta ett icke snedvridet och skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst”. Såsom förklaras närmare nedan konstaterade kommissionen under denna undersökning, på grundval av tillgänglig bevisning och mot bakgrund av de kinesiska myndigheternas bristande samarbetsvilja, att artikel 2.6a i grundförordningen var tillämplig.

3.3.1 Förekomst av betydande snedvridningar

3.3.1.1 Inledning

- (98) Följande anges i artikel 2.6a b i grundförordningen: ”Betydande snedvridningar är sådana snedvridningar som inträffar när rapporterade priser eller kostnader, inbegripet råvarukostnader och energikostnader, inte bestäms av de fria marknadskrafterna på grund av att de påverkats av ett betydande statligt inflytande. Vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar ska hänsyn bland annat tas till de potentiella följderna av en eller flera av följande aspekter:

— Den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter.

— Förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader.

— Förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna.

— Avsaknad av, diskriminerande tillämpning av eller felaktigt genomförande av konkurs-, bolags- eller egendomsrätt.

— Snedvridna lönekostnader.

— Tillgång till finansiering från institutioner som genomför politiska mål eller som på annat sätt inte agerar oberoende i förhållande till staten.”

- (99) I enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen ska vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a a hänsyn bland annat tas till den icke-uttömmande förteckningen över faktorer. Enligt artikel 2.6a b i grundförordningen ska vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar hänsyn bland annat tas till de potentiella följderna av en eller flera av dessa aspekter för priser och kostnader i den berörda produktens exportland. Eftersom denna förteckning inte är fullständig behöver inte alla aspekter beaktas för att dra en slutsats om förekomsten av betydande snedvridningar. Samma faktiska omständigheter kan dessutom användas för att påvisa förekomsten av en eller flera aspekter i förteckningen. Slutsatser om betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a a måste dock dras på grundval av all tillgänglig bevisning. I den övergripande bedömningen avseende förekomsten av snedvridningar kan även förhållandena och situationen generellt sett i exportlandet beaktas, särskilt där de grundläggande delarna av det exporterande landets ekonomiska och administrativa struktur ger regeringen betydande befogenheter att ingripa i ekonomin på ett sätt som gör att priser och kostnader inte är resultatet av fri utveckling av marknadskrafterna.

- (100) Följande anges i artikel 2.6a c i grundförordningen: "När kommissionen har välgrundade indikationer på en eventuell förekomst av sådana betydande snedvridningar som avses i led b i ett visst land eller i en viss sektor i det landet, och när så är lämpligt för en effektiv tillämpning av denna förordning, ska kommissionen utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera en rapport som beskriver de marknadsförhållanden som avses i led b i det landet eller den sektorn."
- (101) I enlighet med denna bestämmelse har kommissionen utfärdat en landsrapport för Kina (nedan kallad *rapporten*)⁽²⁰⁾, som visar att det finns ett betydande statligt inflytande på många nivåer i ekonomin, inbegripet specifika snedvridningar av många centrala produktionsfaktorer (såsom mark, energi, kapital, råvaror och arbetskraft) samt inom specifika sektorer (såsom stål- och kemisektorerna). Rapporten lades till undersökningshandlingarna i det inledande skedet. Berörda parter uppmanades att motbevisa, inkomma med synpunkter eller komplettera bevisningen i undersökningshandlingarna vid tidpunkten för inledandet av förfarandet. Klagomålet innehöll också viss relevant bevisning som kompletterade rapporten.
- (102) Klagomålet innehöll i synnerhet information om att de kinesiska glasfibermaterials- och glasfiberrovingsindustrierna åtnjuter starkt stöd från de kinesiska myndigheterna. Enligt klaganden framhålls det i Kinas 12:e femårsplan att den nya materialindustrin, som omfattar glasfibermaterial, spelar en viktig roll som en strategisk tillväxtindustri och att den bör utvecklas till en av industrins ledande pelare genom övergripande politiskt stöd och vägledning. Dessutom är det ett mål i den 13:e femårsplanen att de nya materialindustrierna ska vidareutvecklas genom starkare forskning och utveckling och en ökad innovationsförmåga i tillverkningsindustrin⁽²¹⁾.
- (103) I klagomålet anges även att den nya materialindustrin också är en främjad industri enligt initiativet *Made in China 2025* och att den därmed kan komma att få omfattande statligt stöd. Klagomålet innehåller en förteckning över ett antal fonder som skapats för att stödja initiativet *Made in China 2025* och därmed indirekt glasfibermaterialindustrin⁽²²⁾.
- (104) Slutligen konstateras det i klagomålet att den 13:e femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin främjar en optimering av industristrukturen, bland annat genom en större satsning på framväxande industrier såsom glasbaserade material, industrikeramik, intraokulära linser, högpresterande fiber- och kompositmaterial, grafenmaterial samt modifierade material. Detta ska uppnås genom statlig finansiering, beskattning, finans-, prissättnings-, energi- och miljöskyddspolitik samt stöd till kapitaltillskott vid fusioner, förvärv och omstruktureringar av byggnadsmaterialföretag på olika sätt, bland annat genom utlåning⁽²³⁾.
- (105) Såsom anges i skäl (41) lämnade de kinesiska myndigheterna inga synpunkter på, stöd för eller bevis mot den befintliga bevisningen i ärendet, inte heller vad gäller rapporten eller den ytterligare bevisning som lämnats av klaganden, avseende förekomsten av betydande snedvridningar och/eller huruvida det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen i det aktuella ärendet.
- (106) Hengshi, Jushi och CCCLA inkom med synpunkter avseende snedvridningarna och påstod att unionen enligt WTO-lagstiftningen är skyldig att fastställa kostnaderna vad gäller konstruktionen av normalvärdet på ett sätt som gör att de förhållanden som råder i Kina återspeglas, i enlighet med artikel 2 i antidumpningsavtalet, och hänvisade till rapport DS473 från WTO:s överprövningsorgan om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina.

⁽²⁰⁾ Arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017, *On Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations* (om betydande snedvridningar i ekonomin i Folkrepubliken Kina med avseende på handelspolitiska undersökningar) (SWD(2017) 483 final/2).

⁽²¹⁾ Se den 13:e femårsplanen, s. 23 och 24.

⁽²²⁾ Se *US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan* (Förenta staternas utskott för ekonomisk och säkerhetsmässig granskning med avseende på Kina: den 13:e femårsplanen), s. 12.

⁽²³⁾ Se den 13:e femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin.

- (107) För denna undersöknings ändamål konstaterar kommissionen i skäl (161) att det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen. Kommissionen anser således att artikel 2.6a är tillämplig. Kommissionen anser dessutom att denna bestämmelse är förenlig med EU:s WTO-skyldigheter. Det är kommissionens uppfattning, vilket klargörs i EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina (DS473), att de bestämmelser i grundförordningen som är allmänt tillämpliga på alla WTO-medlemmar, särskilt artikel 2.5 andra stycket, möjliggör användning av uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när det kan styrkas att en sådan justering är nödvändig. Kommissionen erinrade slutligen om att EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina (DS473) inte berörde tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, som är den relevanta rättsliga grunden för fastställandet av normalvärdet i denna undersökning. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (108) Kommissionen undersökte om det var lämpligt eller inte att använda inhemska priser och kostnader i Kina, eftersom det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Kommissionen gjorde detta på grundval av tillgänglig bevisning i ärendet, inbegripet bevisningen i rapporten, som bygger på allmänt tillgängliga källor. Analysen omfattade en undersökning av det betydande statliga ingripandet i den kinesiska ekonomin i allmänhet, men även den specifika marknadssituationen i den relevanta sektorn för den berörda produkten.

3.3.1.2 Betydande snedvridningar som påverkar de inhemska priserna och kostnaderna i Kina

- (109) Det kinesiska ekonomiska systemet bygger på begreppet "socialistisk marknadsekonomi". Begreppet finns inskrivet i den kinesiska konstitutionen och avgör den ekonomiska styrningen av Kina. Den centrala principen är "socialistiskt offentligt ägande av produktionsmedlen, som ägs av hela folket och kollektivt av arbetarna". Den statsägda ekonomin är den "ledande kraften i den nationella ekonomin" och staten har i uppdrag att "säkerställa dess konsolidering och tillväxt" ⁽²⁴⁾. Detta innebär att den kinesiska ekonomins övergripande struktur inte bara möjliggör betydande statligt ingripande i ekonomin, utan att staten i själva verket uttryckligen har i uppdrag att göra sådana ingripanden. Det faktum att det offentliga ägandet har företrädare framför det privata ägandet genomsyrar hela rättssystemet och betonas som en allmän princip i alla centrala lagar. Den kinesiska egendomslagen är ett utmärkt exempel på detta: Den hänvisar till det primära stadiet i socialismen och anförtror staten uppgiften att upprätthålla det grundläggande ekonomiska system enligt vilket det offentliga ägandet spelar en dominerande roll. Andra former av ägande tolereras, och lagen ger dem möjlighet att utvecklas jämte det statliga ägandet ⁽²⁵⁾.
- (110) Enligt den kinesiska lagstiftningen utvecklas dessutom den socialistiska marknadsekonomi under ledning av Kinas kommunistparti. Den kinesiska statens och det kinesiska kommunistpartiets strukturer är sammanflätade på alla nivåer (rättslig, institutionell, personlig), och bildar en övergripande struktur där kommunistpartiets och statens roller är oskiljbara. Genom en ändring av den kinesiska konstitutionen i mars 2018 gavs det kinesiska kommunistpartiets ledande roll en ännu mer framträdande plats genom att den på nytt bekräftades i artikel 1 i konstitutionen. Efter den redan befintliga första meningens bestämmelse, "[d]et socialistiska systemet är det grundläggande systemet för Folkrepubliken Kina" infogades en ny andra mening, som lyder som följer: "[d]et främsta kännetecknet för den kinesiska formen av socialism är det kinesiska kommunistpartiets ledarskap." ⁽²⁶⁾ Detta åskådliggör det kinesiska kommunistpartiets obestridda och alltmer ökande kontroll över Kinas ekonomiska system. Detta ledarskap och denna kontroll är en väsentlig del av det kinesiska systemet och går mycket längre än vad som är brukligt i andra länder, där regeringarna utövar allmän makroekonomisk kontroll inom vilken de fria marknadskrafterna får spela.
- (111) Den kinesiska staten för en interventionistisk ekonomisk politik och strävar efter mål som sammanfaller med den politiska dagordning som fastställs av det kinesiska kommunistpartiet, i stället för att avspegla de ekonomiska förhållandena på en fri marknad ⁽²⁷⁾. De kinesiska myndigheterna tillämpar interventionistiska verktyg av många olika slag, bland annat systemet för industriell planering, finanssystemet samt lagstiftning.

⁽²⁴⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 6–7.

⁽²⁵⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 10.

⁽²⁶⁾ Finns på http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (hämtad den 15 juli 2019).

⁽²⁷⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 20–21.

- (112) För det första, och när det gäller den övergripande administrativa kontrollen, styrs den kinesiska ekonomin av ett komplext system av industriell planering, som påverkar alla ekonomiska verksamheter i landet. Sammantaget täcker dessa planer en omfattande och komplex matris av sektorer och övergripande politiska åtgärder, och de tillämpas på alla myndighetsnivåer. Planerna på provinsiell nivå är detaljerade, medan de nationella planerna innehåller bredare mål. Planerna anger också de hjälpmedel som ska användas för att stödja de relevanta industrierna/sektorerna samt tidsramar för uppnåendet av målen. Vissa planer innehåller fortfarande uttryckliga produktionsmål, eftersom detta var ett vanligt förekommande inslag under tidigare planeringsperioder. Enligt planerna väljs individuella industrisektorer och/eller projekt (positiva eller negativa) ut som prioriteringar i linje med regeringens prioriteringar och särskilda utvecklingsmål fastställs för dem (industriell uppgradering, internationell expansion osv.). De ekonomiska aktörerna, såväl privata som statsägda, måste effektivt anpassa sina affärsverksamheter efter villkoren i planeringssystemet. Detta beror inte bara på att planerna är bindande, utan även på att de berörda kinesiska myndigheterna på alla nivåer följer systemet med planer och utövar sina befogenheter därefter, vilket innebär att de förmår de ekonomiska aktörerna att uppfylla de prioriteringar som stakas ut i planerna (se även avsnitt 3.3.1.5) ⁽²⁸⁾.
- (113) För det andra dominerar Kinas finansiella system av statsägda affärsbanker när det gäller fördelningen av ekonomiska resurser. När dessa banker fastställer och genomför sin utlåningspolicy måste de anpassa sig till regeringens industripolitiska mål i stället för att först och främst bedöma de ekonomiska fördelarna med ett visst projekt (se även avsnitt 3.3.1.8) ⁽²⁹⁾. Detsamma gäller de andra komponenterna i Kinas finansiella system, såsom aktiemarknader, obligationsmarknader, marknaden för riskkapital osv. Även de andra delarna av finanssektorn utöver banksektorn är institutionellt och operativt sett strukturerade på ett sätt som inte är inriktat på att se till att finansmarknaderna fungerar så effektivt som möjligt, utan på att säkerställa kontroll och möjliggöra ingripande från staten och kommunistpartiet ⁽³⁰⁾.
- (114) För det tredje, och när det gäller lagstiftningen, ingriper staten i ekonomin på en rad olika sätt. Reglerna för offentlig upphandling används till exempel ofta för att uppnå andra politiska mål än ekonomisk effektivitet, vilket undergräver de marknadsbaserade principerna på detta område. Den tillämpliga lagstiftningen föreskriver uttryckligen att offentlig upphandling ska genomföras för att underlätta uppnåendet av de mål som utformas utifrån statens politik. Målen karaktär fastställs dock inte, vilket ger de beslutande organen en bred marginal för egna bedömningar ⁽³¹⁾. På investeringsområdet har den kinesiska regeringen likaså en betydande kontroll och ett stort inflytande över vad både statliga och privata investeringar ska inriktas på och hur omfattande de ska vara. Investeringskontroll och olika incitament, begränsningar och förbud i samband med investeringar är viktiga verktyg för myndigheterna för att stödja politiska industrimål, exempelvis att upprätthålla statlig kontroll av viktiga sektorer eller stödja den inhemska industrin ⁽³²⁾.
- (115) Sammanfattningsvis grundas Kinas ekonomiska modell på vissa grundläggande axiom som möjliggör och uppmuntrar statliga ingripanden av många olika slag. Sådana betydande statliga ingripanden strider mot de fria marknadskrafterna, vilket snedvrider en effektiv resursfördelning enligt marknadsprinciperna ⁽³³⁾.

3.3.1.3 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b första strecksatsen i grundförordningen: den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter

- (116) I Kina utgör företag som ägs av eller drivs under kontroll och/eller politisk styrning eller överinseende av staten en väsentlig del av ekonomin.

⁽²⁸⁾ Rapporten – kapitel 3, s. 41 och 73–74.

⁽²⁹⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 120–121.

⁽³⁰⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 122–135.

⁽³¹⁾ Rapporten – kapitel 7, s. 167–168.

⁽³²⁾ Rapporten – kapitel 8, s. 169–170 och 200–201.

⁽³³⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 15–16, kapitel 4, s. 50 och 84 samt kapitel 5, s. 108–109.

- (117) Regeringen och kommunistpartiet har strukturer som säkerställer deras fortsatta inflytande över företag, särskilt statsägda företag. Staten (och i många avseenden också kommunistpartiet) inte bara utformar och övervakar statsägda företags genomförande av den allmänna ekonomiska politiken, utan hävdar även sina rättigheter att delta i de statsägda företagens operativa beslutsfattande. Detta sker vanligen genom rotation av tjänstemän mellan de statliga myndigheterna och de statsägda företagen, genom att partimedlemmar sitter med i de statsägda företagens styrelser, genom particeller i företagen (se även avsnitt 3.3.1.4) samt genom att staten formar företagsstrukturen hos statsägda företag⁽³⁴⁾. I gengäld har statligt ägda företag en särskild ställning inom den kinesiska ekonomin, vilket medför flera ekonomiska fördelar, i synnerhet skydd mot konkurrens och förmånstillträde till relevanta insatsvaror, även finansiering⁽³⁵⁾.
- (118) Den kinesiska regeringen utövar fortfarande ett betydande ägarskap inom glasfibermaterials- och glasfiberrovingsektorerna. Staten innehar betydande andelar i båda de grupper av tillverkare som ingick i urvalet, CNBM-gruppen och Yuntianhua-gruppen, som är de största tillverkarna av glasfibermaterial och glasfiberroving i Kina. Dessa företag står för ungefär 68 % av den totala produktionskapaciteten i Kina hos den glasfiberindustri som tillverkar både glasfibermaterial och glasfiberroving⁽³⁶⁾.
- (119) Till följd av de omfattande statliga ingripandena i glasfibermaterialindustrin och den stora andelen statsägda företag inom sektorn förhindras även privata tillverkare att verka under marknadsförhållanden. Såväl offentligt som privat ägda företag inom glasfibermaterialsektorn är också föremål för politisk styrning eller överinseende i enlighet med vad som anges i avsnitt 3.3.1.5. Detta gäller även glasfiberrovingsektorn, som tillverkar huvudråvaran för glasfibermaterial.

3.3.1.4 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen: förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader

- (120) Förutom att utöva kontroll över ekonomin genom ägande av statsägda företag och andra verktyg är den kinesiska regeringen i stånd att påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företagen. De berörda statliga myndigheternas rätt att utse och avsätta nyckelpersoner i ledningen för statsägda företag enligt den kinesiska lagstiftningen kan anses motsvara äganderätterna⁽³⁷⁾, men kommunistpartiets celler i företagen, såväl statsägda som privata, utgör en annan kanal genom vilken staten kan utöva inflytande över affärsbeslut. Enligt Kinas bolagsrätt ska en kommunistpartipolitisk organisation upprättas i varje företag (med minst tre medlemmar i kommunistpartiet enligt partiets stadgar⁽³⁸⁾), och företaget ska skapa de nödvändiga förutsättningarna för partiorganisationens verksamhet. Tidigare förefaller detta krav inte alltid ha följts eller tillämpats strikt. Men åtminstone sedan 2016 har kommunistpartiet stärkt sina krav på att kontrollera företagsbeslut i statsägda företag som en politisk princip. Det kinesiska kommunistpartiet uppges också utöva press på privata företag att sätta "patriotism" i första rummet och rätta sig efter partidisciplinen⁽³⁹⁾. År 2017 rapporterades att det fanns particeller i 70 % av de omkring 1,86 miljoner privatägda företagen, och att pressen ökar på att partiorganisationerna ska ha sista ordet i affärsbeslut inom sina respektive företag⁽⁴⁰⁾. Dessa regler gäller generellt i den kinesiska ekonomin och inom alla sektorer, inklusive tillverkare av glasfibermaterial och leverantörer av deras insatsvaror.
- (121) Särskilt inom glasfibermaterialsektorn ägs många av de stora tillverkarna av staten, vilket redan påpekats. I de konfidentiella ärendehandlingarna finns det också bevis för statlig närvaro i de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och för att staten kan utöva inflytande på företagets beslut och i slutändan påverka priserna eller kostnaderna. Eftersom det finns vissa grundläggande, väsentliga aspekter i företagets bolagsordning eller i andra dokument som är konfidentiella lämnades de enbart ut till den berörda parten.
- (122) Statens närvaro och ingripande på finansmarknaderna (se även avsnitt 3.3.1.8 nedan) liksom i tillhandahållandet av råvaror och insatsvaror har dessutom en ytterligare snedvridande effekt på marknaden⁽⁴¹⁾. Statens närvaro i företag, inbegripet statsägda företag, inom glasfibermaterialsektorn och andra sektorer (såsom finanssektorn och sektorn för insatsvaror) gör det således möjligt för den kinesiska regeringen att påverka priser och kostnader.

⁽³⁴⁾ Rapporten – kapitel 3, s. 22–24 och kapitel 5, s. 97–108.

⁽³⁵⁾ Rapporten – kapitel 5, s. 104–109.

⁽³⁶⁾ Dokument daterat den 25 april 2019, författat av Essence Securities. Detta dokument finns inte längre tillgängligt på internet. Det finns emellertid en tillgänglig kopia i undersökningens icke-konfidentiella ärendehandlingar (se diagram 23, s. 16).

⁽³⁷⁾ Rapporten – kapitel 5, s. 100–101.

⁽³⁸⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 26.

⁽³⁹⁾ Rapporten – kapitel 2, s. 31–32.

⁽⁴⁰⁾ Finns på <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (hämtad den 15 juli 2019).

⁽⁴¹⁾ Rapporten – kapitel 14.1–14.3.

3.3.1.5 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b tredje strecksatsen i grundförordningen: förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna

- (123) Inriktningen av Kinas ekonomi bestäms i betydande utsträckning av ett välutvecklat planeringssystem som innehåller prioriteringar och anger de mål som de centrala och lokala myndigheterna måste koncentrera sig på. Relevanta planer finns på alla myndighetsnivåer och omfattar praktiskt taget alla ekonomiska sektorer. De mål som fastställs genom planeringsinstrumenten är bindande och myndigheterna på varje administrativ nivå övervakar respektive lägre myndighets genomförande av planerna. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser riktas mot sektorer som regeringen har betecknat som strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga i stället för att fördelas enligt marknadskrafterna ⁽⁴²⁾.
- (124) Den kinesiska glasfibermaterialindustrin anses vara en viktig industri och får stöd av de kinesiska myndigheterna. Detta bekräftas i ett antal utvecklingsplaner för industrin, såsom Kinas 13:e femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling eller initiativet *Made in China 2025* ⁽⁴³⁾.
- (125) Vidare används ofta paraplybegreppet "nya material" för glasfibermaterial. I färdplanen *Made in China 2025* ⁽⁴⁴⁾ beskrivs sektor 9 "nya material" och dess underkategorier, bland annat avancerade grundläggande material (punkt 9.1) och viktiga strategiska material (punkt 9.2), inbegripet högpresterande fiber- och kompositmaterial och nya energimaterial ⁽⁴⁵⁾.
- (126) Utöver färdplanen *Made in China 2025* gjordes dessutom i november 2016 förteckningen över tio strategiska sektorer om till en katalog med de fyra viktigaste posterna, som offentliggjordes av den rådgivande kommittén för den nationella tillverkningsstrategin (en rådgivande grupp till den lilla nationella ledningsgruppen för uppbyggandet av nationell tillverkningskraft). I katalogen delas alla de tio strategiska sektorerna in i följande fyra kapitel: i) viktiga reservdelar, ii) oundgängliga material, iii) avancerade oundgängliga processer/tekniker och iv) industritekniska plattformar. Glasfiber återfinns i sektor 7 (elektrisk utrustning), punkt II (oundgängliga material), led 16 (isolerskivor av glasfiber) samt sektor 9 (nya material), punkt II (oundgängliga material), leden 10 (högpresterande fiber-, monomer- och kompositmaterial) samt 24 (glasbaserade material).
- (127) I Kinas 13:e femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling nämns de nya materialen i ett par fall, där följande anges: "Vi kommer att påskynda arbetet med att göra genombrott inom central teknik på områden såsom nästa generations informations- och kommunikationsteknik, ny energi, nya material [...]" ⁽⁴⁶⁾. I planen anges dessutom att projekt som rör forskning om och utveckling och tillämpning av viktiga nya material kommer att genomföras ⁽⁴⁷⁾.
- (128) I färdplanen *Made in China 2025* anges tio strategiska sektorer som de kinesiska myndigheterna anser vara de viktigaste industrierna. Nya material är en av de tio strategiska sektorerna och gynnas av de stödmekanismer som anges i dokumentet, bland annat ekonomisk stödpolitik, finans- och skattepolitik samt statsrådets tillsyn och stöd ⁽⁴⁸⁾.
- (129) Fiberprodukter nämns också uttryckligen i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (*Catalogue for Guiding Industry Restructuring (NDRC)*), 2011 års upplaga, ett dokument som i kapitlet om byggnadsmaterial och textilier anger vilka industrier som är berättigade till förmånlig finansiering enligt följande:

⁽⁴²⁾ Rapporten – kapitel 4, s. 41–42 och 83.

⁽⁴³⁾

⁽⁴⁴⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁴⁵⁾ Se färdplanen *Made in China 2025*, s. 142 och 152.

⁽⁴⁶⁾ Se Kinas 13:e femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling, del II, kapitel 6, avsnitt 1.

⁽⁴⁷⁾ *Ibid.*, del II, kapitel 6, avsnitt 4.

⁽⁴⁸⁾ Se *Made in China 2025*, kapitel 4: Strategiskt stöd och skyddsåtgärder.

”Byggnadsmaterial:

(...)

6. Såväl teknik för tråddragning ur vanna för alkaliefritt glas som teknisk utveckling och framställning av högpresterande glasfiber och glasprodukter med upp till 50 000 ton/år

Textilier:

(...)

4. Utveckling och tillverkning av organiska och oorganiska högpresterande fiber och produkter ... och glasfiber med hög hållfasthet (med HT-AR-teknik), bland annat

(...)

6. Användning av snabb såväl som ny spinningteknik såsom kompakt ringspinning, spinning med lågt vridmoment, sirospinning eller inbäddad spinning för tillverkningen av blandat garn av olika sorters fiber och användning av automatiserad utrustning såsom automatisk rullning, finvindor och integrerad avlindning för tillverkning av högkvalitativt garn

(...)

9. Tillverkning av industritextilier som tillgodoser den nationella ekonomins efterfrågan på olika områden med hjälp av vävning, icke-vävd kompositmaterial, parallellaminat, flerfunktionell slutberedning med lång hållbarhet samt annan avancerad teknik.”

(130) Dessutom anges uttryckligen i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning 2011 (beslut nr 9) att följande är en främjad industri: ”Tråddragning från E-glasfiberugnar [...], utveckling och tillverkning av högpresterande glasfiber och produkter därav.”

(131) Glasfibermaterial och glasfiberroving omfattas dessutom av utvecklingsplanen för byggnadsmaterialindustrin för 2016–2020, som bland annat innehåller planer för byggnadsmaterialindustrins övergång ”från en stor industri till en stark industri” och en optimering av byggindustrins strukturer, ökad försörjningstrygghet vad gäller viktiga material, en mer koncentrerad industri samt ökad internationell konkurrenskraft⁽⁴⁹⁾. Planen föreskriver kvantitativa utvecklingsmål, statlig kontroll över produktionskapaciteten, detaljerade produktionsmål, den geografiska fördelningen av industrierna bland Kinas provinser, försörjningstrygghet, utveckling av vissa särskilda industrier, statens kontroll och inflytande över företagen samt stödåtgärder för industrin⁽⁵⁰⁾. Detta visar att statens närvaro och inblandning i glasfiberindustrin är stor.

(132) Den 13:e femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin⁽⁵¹⁾ är en plan som särskilt gäller fibermaterialindustrin. Den ger sektorn tydlig vägledning, och bland annat anges i avsnitt III.3 följande mål:

⁽⁴⁹⁾ Se den 13:e femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin, avsnitten III-1 och III-3.

⁽⁵⁰⁾ Rapporten – kapitel 12.3.1.4, s. 283–286.

⁽⁵¹⁾ 13:e femårsplanen för fiber- och kompositmaterialindustrin, som offentliggjordes den 2 juni 2015 av de kinesiska glasfibertillverkarnas industriförening och de kinesiska kompositmaterialtillverkarnas förening.

”Aktivt integrera och uppgradera produktionskedjans tidigare och senare led för att fiber- och kompositmaterialindustrin ska fortsätta utvecklas på ett sunt och stabilt sätt: Uppmuntra storskaliga vannaföretag att fortlöpande genomföra utvecklingsstrategin 'go global' genom att införa globala produktionskapacitetsstrukturer. Mot denna bakgrund: – hålla kontrollen över den inhemska glasfibertillverkningens tillväxttakt på en låg nivå, – samtidigt minska exportkvoten mellan inhemska glasfiber och glasprodukter, – aktivt anpassa produktstrukturerna, [...] – aktivt anpassa produktstrukturerna och hjälpa företagen genomföra en differentierad utveckling, satsa hårt på att utveckla högförädling av glasfiberprodukter, utöka marknaden för fiber- och kompositmaterialprodukter inom de medelhöga till högre marknadssegmenten samt förbättra produkternas kvalitet och mervärde. Se till att de huvudsakliga intäkterna från fiber- och kompositmaterialindustrin har en årlig tillväxttakt som överstiger den nationella BNP-tillväxten med cirka fem till sex procentenheter, dvs. att de totala intäkterna för företag över den angivna storleken från och med 2020 kommer att uppgå till 500 miljarder yuan, alltså en fördubbling jämfört med hur situationen såg ut när den 12:e femårsplanen löpte ut”.⁽⁵²⁾

(133) I avsnitt IV.3.4 i planen anges dessutom grunderna för hur staten ska vägleda företagen och hela industrin:

”Att vägleda olika typer av företag så att de kan delta i differentierad verksamhet på grundval av sina förtjänster och specifika marknadssegment. I synnerhet måste små och medelstora företag vägledas att följa en tillväxtbana som fyller specifika luckor och gör att småföretagen kan komplettera storföretagen och bli framgångsrika genom att specialisera sig. Genom att differentiera verksamheten motverkas skalbaserad konkurrens mellan stora företag, liksom konkurrensen mellan likartade företag, och då undanröjs lågpriskonkurrensmarknaden. Med en specialiserad produktion kan de små och medelstora företagen också få storföretagens respekt och uppmärksamhet, upprätta ett nära samarbete med storföretagen och effektivt stödja och främja deras utveckling.”

(134) Såsom förklaras i rapporten är industriföreningarna nära sammanlänkade med staten, främst eftersom kommunistpartiet bygger upp en betydande närvaro i dessa sammanslutningar⁽⁵³⁾. Följande bestämmelser i avsnitt IV.3.6 i samma plan tyder därför också på ett statligt ingripande i fibertillverkningen, inbegripet glasfibermaterialsektorn:

”[Föreningen ska]

- hjälpa regeringen att vederbörligen utforma och genomföra industripolitiken, för att säkerställa en sund utveckling av sektorn,
- säkerställa ett effektivt genomförande av glasfibersektorns inmatnings- och ledningssystem och samtidigt utforska och införa det inmatnings- och ledningssystem som är tillämpligt för kompositmaterialsektorn,
- upprätta och genomföra sektorsvisa inmatnings- och ledningssystem i syfte att
  - effektivt förhindra dubbelarbete på låg nivå,
  - stärka företagens medvetenhet om självdisciplin och sektorns perspektiv,
  - uppmuntra till att föråldrad produktionskapacitet tas ur bruk samt till omvandling och uppgradering av sektorn,
  - upprätthålla en sund och ordnad konkurrens och en ordnad utveckling av sektorn,

⁽⁵²⁾ Ibid., avsnitt III.3.

⁽⁵³⁾ Se rapporten, s. 33–34.

- ta hänsyn till sektorns utvecklingsbehov, sträva efter att fastställa stimulerande strategier och åtgärder, vägleda en sund utveckling av sektorn,
- aktivt sträva efter att få exportskatteåterbetalning för höggradigt bearbetade glasfiberprodukter och vägleda en sund utveckling av industrin för höggradigt bearbetad glasfiber,
- aktivt sträva efter att införa och förbättra import- och exportskattesatserna för fiber- och kompositmaterial i syfte att stimulera en ökad export av kompositmaterialprodukter med ett högt förädlingsvärde”.

- (135) Kina har aktivt främjat glasfibermaterials- och glasfiberrovningsindustrierna på olika förvaltningsnivåer. I staden Jiujiangs 13:e femårsplan för ekonomisk och social utveckling finns följande exempel på ett lokalt initiativ som omfattar ett av de företag som ingick i urvalet:

”Avsnitt III 2.2 Effektivt genomförande av en utvecklingsplan för strategiska och framväxande industrier

- *Nya material:*

(...)

- *Utvidga och stödja industriedjan för nya material, främja framväxten av industrikuster för nya material.*

- *Förlita sig på Jiujiangs ekonomiska utvecklingszon, Jiujiang Chihu-distriktets industriområde, Yongxiu Xinghuos industriområde och basen för fibertillverkning i Lushan, och fokusera på utvecklingen av nya organiska kiselmaterial, kompositmaterial av glasfiber, nya biofibermaterial, nya metallmaterial samt nya grafenmaterial.*

(...)

- *Aktivt främja Jushis, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industrys och andra ledande företags innovationsdrivna utveckling, aktiva koppling till marknaden, utforskning och utveckling av nya användningsområden för nya glasfiber- och kompositmaterial för att påskynda glasfiberindustrins omställning och uppgradering”* ⁽⁵⁴⁾.

- (136) När det gäller råvarorna är glasfiberroving den viktigaste råvaran för den samarbetsvilliga icke-vertikalt integrerade tillverkaren, och den står för mer än 70 % av den totala produktionskostnaden. Det fastställdes redan i den tidigare antisubventionsundersökningen om glasfiberroving att den kinesiska regeringen gav stora subventioner till den industrin, som därmed snedvreds. Där fastställdes att glasfiberrovningsindustrin gynnades av förmånliga lån, skattelättnader genom programmet för företag med ny och avancerad teknik, programmen för indirekta skatter och importtullsatser samt tillhandahållande av markanvändningsrättigheter ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ Jiujiangs 13:e femårsplan för stadens ekonomiska och sociala utveckling.

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 av den 16 december 2014 om införande av en slutgiltig utjämnings-tull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina.

(137) Vertikalt integrerade tillverkare använder sig av ett stort antal produktionsfaktorer, som också är snedvridna. Exempelvis produceras en av de viktigaste produktionsfaktorerna, naturgas, främst av statsägda företag (96 % av naturgasen kontrolleras av Kinas nationella oljebolag, Kinas olje- och kemikaliebolag samt Kinas nationella bolag för oljeverksamhet till havs) och gaspriserna regleras av den nationella utvecklings- och reformkommissionen⁽⁵⁶⁾. Kvarts, kaolin och fluorit är andra viktiga råvaror i tillverkningen av glasfibermaterial och de omfattas av den 13:e femårsplanen för mineralresurser; kvarts och kaolin ingår dessutom i den 13:e femårsplanen för byggnadsmaterialindustrin. Dessa två planer anger statens kontroll av industrin i allmänhet, fastställer volymstandarder för gruvsifften som gäller bland annat kvarts, uppmuntrar till reform av statsägda företag samt innehåller planer för ett antal stödåtgärder och statliga ingripanden i privata initiativ. Aluminiumoxid konstaterades vara föremål för statliga ingripanden i provinsen Hebei där det stod med på förteckningen över viktiga investeringsprojekt och i utvecklingsplanen för Hebeis nya materialindustri från 2016, som föreskriver statligt stöd för att en viss produktion ska uppnås⁽⁵⁷⁾. Natriumkarbonat omfattas av den 13:e femårsplanen för den petrokemiska och kemiska industrin, där det anges att staten bör behålla kontrollen över produktionskapaciteten genom att "strängt kontrollera ökningen av ny kapacitet inom överkapacitetssektorer såsom [...], natriumkarbonat, [...]"⁽⁵⁸⁾. Dolomit är en annan produktionsfaktor som omfattas av statligt stöd i Kina; det är till exempel en av de industrier som främjas i den autonoma regionen Inre Mongoliet enligt katalogen för utländska investeringar i centrala och västra Kina. Polypropen får också statligt stöd, och i den nationella utvecklings- och reformkommissionens katalog för industriell strukturanpassning anges att man ska "anlägga nya produktionsenheter för polypropen med en årsproduktion som understiger 70 000 ton (genom fortlöpande tillverkning och satsvis tillverkning)"⁽⁵⁹⁾. Likaså anges följande i den 13:e femårsplanen för Hebei-provinsens petrokemiska industri: "Optimering av industrin: Senast 2020 [ska Hebei] [...] ha säkerställt framväxten av industrikuster för syntetiska material som koncentrerar sig på PVC, kaprolaktam (nylon), toluendiisocyanat, metylenbisfenylisocyanat (polyuretan), polypropen, [...]"⁽⁶⁰⁾.

(138) Sammanfattningsvis har de kinesiska myndigheterna infört åtgärder för att verksamhetsutövarna ska bidra till att de offentliga politiska målen om att stödja främjade industrier uppnås, inbegripet tillverkningen av glasfiberoving som är den huvudsakliga råvaran i tillverkningen av den berörda produkten för de icke-vertikalt integrerade tillverkarna samt av ett antal råvaror som de vertikalt integrerade tillverkarna använder sig av i tillverkningen av glasfibermaterial. Sådana åtgärder hindrar marknadskrafterna från att fungera normalt.

3.3.1.6 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen: avsaknad av, diskriminerande tillämpning av eller felaktigt genomförande av konkurs-, bolags- eller egendomsrätt

(139) Enligt den tillgängliga informationen förefaller det kinesiska konkurssystemet vara olämpligt för att uppnå de egna huvudmålen, exempelvis att reglera fordringar och skulder på ett rättvist sätt och skydda borgenärers och gäldenärers lagstadgade rättigheter. Detta förefaller bero på att den kinesiska konkursrätten visserligen formellt sett grundas på principer som liknar de principer som tillämpas i motsvarande lagar i andra länder än Kina, men det kinesiska systemet kännetecknas av ett systematiskt bristande verkställande. Antalet konkurser är fortfarande uppseendeväckande lågt jämfört med storleken på landets ekonomi, inte minst på grund av ett antal brister i insolvensförfarandena, som i själva verket avskräcker från att ansöka om konkurs. Staten har dessutom en fortsatt stark och aktiv roll i insolvensförfaranden, och har ofta direkt inflytande över resultatet av förfarandena⁽⁶¹⁾.

(140) Bristerna i systemet för egendomsrättigheter är särskilt uppenbara när det gäller markägande och markanvändningsrättigheter i Kina⁽⁶²⁾. All mark ägs av den kinesiska staten (kollektivägd jordbruksmark och statsägd mark i tätorter). Det är endast staten som kan fördela mark. Det finns rättsliga bestämmelser för att fördela markanvändningsrättigheter på ett öppet sätt och till marknadspriser, exempelvis genom att införa anbudsförfaranden. Det är dock vanligt att dessa bestämmelser inte följs, och vissa köpare erhåller sin mark utan kostnad eller till lägre priser än marknadspriser⁽⁶³⁾. Myndigheterna har ofta specifika politiska mål när de tilldelar mark, bland annat genomförandet av ekonomiska planer⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁶⁾ Se rapporten, s. 219, fotnot 757 och s. 221.

⁽⁵⁷⁾ Se rapporten, s. 64 och 294.

⁽⁵⁸⁾ Den 13:e femårsplanen för den petrokemiska och kemiska industrin, avsnitt III.2.

⁽⁵⁹⁾ Katalog för industriell strukturanpassning (reviderad 2013), föreskrift nr 21 från nationella utvecklings- och reformkommissionen, begränsningsprojekt i kategori II, avsnitt IV.

⁽⁶⁰⁾ Den 13:e femårsplanen för Hebeis petrokemiska industri, avsnitt II-3.

⁽⁶¹⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 138–149.

⁽⁶²⁾ Rapporten – kapitel 9, s. 216.

⁽⁶³⁾ Rapporten – kapitel 9, s. 213–215.

⁽⁶⁴⁾ Rapporten – kapitel 9, s. 209–211.

(141) I likhet med många andra sektorer i den kinesiska ekonomin omfattas tillverkare av glasfibermaterial av de allmänna reglerna i den kinesiska konkurs-, bolags- och egendomsrätten. Detta innebär att även dessa företag är föremål för de snedvridningar som genomsyrar hela systemet och uppstår till följd av diskriminerande eller olämplig tillämpning av konkurs- och egendomsrätten. Under denna undersökning framkom ingenting som kunde ifrågasätta dessa undersökningsresultat. Därför drog kommissionen den preliminära slutsatsen att den kinesiska konkurs- och egendomsrätten inte fungerar ordentligt, vilket ger upphov till snedvridningar när insolventa företag hålls flytande och i fördelningen av markanvändningsrättigheter i Kina. Dessa överväganden grundar sig på tillgänglig bevisning och tycks vara fullt tillämpliga även på glasfibermaterialsektorn.

(142) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det förekom diskriminerande eller olämplig tillämpning av konkurs- och egendomsrätten inom glasfibermaterialsektorn, även när det gäller den berörda produkten.

3.3.1.7 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen: snedvridna lönekostnader

(143) Ett system med marknadsbaserade löner kan inte utvecklas fullständigt i Kina, eftersom arbetstagarna och arbetsgivarna inte har rätt till att organisera sig kollektivt. Kina har inte ratificerat ett antal grundläggande konventioner från Internationella arbetsorganisationen (ILO), bland annat konventionerna om föreningsfrihet och om kollektivavtal⁽⁶⁵⁾. Enligt den nationella lagstiftningen finns det endast en aktiv fackorganisation. Denna organisation är dock inte oberoende av de statliga myndigheterna och den medverkar inte i kollektivavtalsförhandlingar och skyddet av arbetstagarnas rättigheter i någon större utsträckning⁽⁶⁶⁾. Den kinesiska arbetskraftens rörlighet begränsas desutom av systemet för registrering av hushåll, som begränsar tillgången till fullständig social trygghet och andra förmåner till lokala invånare i varje administrativt område. Detta leder ofta till att arbetstagare som inte är registrerade som lokala invånare har en svag ställning på arbetsmarknaden och lägre inkomst än registrerade arbetstagare⁽⁶⁷⁾. Dessa undersökningsresultat visar på en snedvridning av lönekostnaderna i Kina.

(144) Arbetskraften utgör en viktig faktor i produktionen av glasfibermaterial. Det konstaterades under undersökningen att arbetskraften står för 5–25 % av den totala produktionskostnaden.

(145) Ingen bevisning har lämnats in för att glasfibermaterialsektorn inte skulle omfattas av det beskrivna kinesiska arbetsrättsystemet. Glasfibermaterialsektorn påverkas således av snedvridningarna av lönekostnader, både direkt (vid tillverkningen av den berörda produkten eller av den huvudsakliga råvaran för dess tillverkning) och indirekt (när det gäller tillgång till kapital eller insatsvaror från företag som omfattas av samma arbetsrättsliga system i Kina).

3.3.1.8 Betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen: tillgång till finansiering från institutioner som genomför politiska mål eller som på annat sätt inte agerar oberoende i förhållande till staten

(146) Tillgången till kapital för företag i Kina snedvrids på flera olika sätt.

(147) För det första kännetecknas Kinas finansiella system av de statsägda bankernas starka ställning⁽⁶⁸⁾, som tar hänsyn till andra kriterier än ett projekts ekonomiska lönsamhet när de ger tillgång till finansiering. I likhet med icke-finansiella statsägda företag är bankerna inte bara knutna till staten genom ägandeförhållanden, utan även via personliga relationer (personer i den högsta ledningen för de stora statsägda finansinstituten utses av det kinesiska kommunistpartiet)⁽⁶⁹⁾, och i likhet med icke-finansiella statsägda företag genomför bankerna regelbundet offentlig politik som har utformats av regeringen. I och med detta uppfyller bankerna ett uttryckligt rättsligt krav att bedriva sin verksamhet enligt behoven i fråga om den nationella ekonomiska och sociala utvecklingen och att följa statens industripolitik⁽⁷⁰⁾. Dessutom tillkommer ytterligare regler för direkt finansiering till sektorer som regeringen har fastställt som gynnade eller viktiga på andra sätt⁽⁷¹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Rapporten – kapitel 13, s. 332–337.

⁽⁶⁶⁾ Rapporten – kapitel 13, s. 336.

⁽⁶⁷⁾ Rapporten – kapitel 13, s. 337–341.

⁽⁶⁸⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 114–117.

⁽⁶⁹⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 119.

⁽⁷⁰⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 120.

⁽⁷¹⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 121–122, 126–128 och 133–135.

- (148) Det har bekräftats att det finns flera rättsliga bestämmelser som föreskriver att normal bankpraxis ska följas och som avser aktsamhetsregler, exempelvis att undersöka låntagares kreditvärdighet, men den överväldigande bevisningen, bland annat resultat från handelspolitiska undersökningar, tyder på att dessa bestämmelser endast spelar en underordnad roll i tillämpningen av de olika rättsliga instrumenten.
- (149) Obligations- eller kreditbetyg snedvrids dessutom ofta av en rad olika skäl, bland annat på grund av att riskbedömningarna påverkas av företagens strategiska betydelse för den kinesiska regeringen och styrkan hos eventuella implicita garantier från regeringen. Uppskattningar talar starkt för att de kinesiska kreditbetygen systematiskt motsvarar lägre internationella kreditbetyg ⁽⁷²⁾.
- (150) Dessutom tillkommer ytterligare regler för direkt finansiering till sektorer som regeringen har fastställt som gynnade eller viktiga på andra sätt ⁽⁷³⁾. Detta leder till att utlåning till statsägda företag, stora privata företag med goda förbindelser och företag i viktiga industrisektorer prioriteras, vilket i sin tur innebär att tillgången till och kostnaden för kapital inte är lika för alla aktörer på marknaden.
- (151) För det andra har lånekostnader hållits artificiellt låga för att stimulera investeringstillväxten. Detta har lett till en överdriven användning av kapitalinvesteringar med allt lägre räntabilitet. Detta åskådliggörs av den senaste tidens ökning av företagens skuldsättning i den statliga sektorn, trots betydande lönsamhetsminskningar, vilket talar för att banksystemets mekanismer inte följer kommersiell praxis.
- (152) För det tredje styrs prissignalerna fortfarande inte av de fria marknadskrafterna trots en avreglering av den nominella räntan i oktober 2015, utan påverkas av snedvridningar som föranletts av staten. Utlåning till eller under referensräntan utgör fortfarande 45 % av all utlåning, och användningen av riktad kredit förefaller ha ökat eftersom den trots försämrade ekonomiska förhållanden har ökat markant sedan 2015. Konstgjort låga räntor leder till underprissättning, vilket i sin tur leder till överdriven kapitalanvändning.
- (153) Den totala kreditstillväxten i Kina visar att kapitalfördelningen blir alltmer ineffektiv, utan tecken på den kreditåstramning som skulle kunna förväntas under icke snedvridna marknadsförhållanden. Till följd av detta har antalet nödlidande lån ökat snabbt under de senaste åren. Ställda inför en situation med ökad risk för osäkra fordringar har den kinesiska regeringen valt att undvika fallissemang. Problemet med osäkra fordringar har således hanterats genom förlängningar av lån, vilket i sin tur skapar "zombie"-företag, eller genom att överföra äganderätten till skulden (t.ex. via sammanslagningar eller utbyte av skulder mot aktier), vilket inte nödvändigtvis undanröjer skuldproblemet i sig eller hanterar dess grundorsaker.
- (154) Trots den senaste tidens åtgärder för att liberalisera marknaden påverkas företagskreditsystemet i Kina således fortfarande av betydande snedvridningar till följd av statens fortsatt genomgripande roll på kapitalmarknaderna.
- (155) Ingen bevisning har lämnats för att glasfibermaterialsektorn skulle undantas från de statliga ingripanden i finanssystemet som beskrivs ovan. Undersökningsresultaten från antisubventionsundersökningen om glasfiberroving, som i stor utsträckning även omfattar de glasfibermaterialtillverkare som är vertikalt integrerade, visade i själva verket att glasfiberrovingtillverkarna i Kina gynnades av förmånliga lån från såväl statsägda banker som från privata banker ⁽⁷⁴⁾. De omfattande statliga ingripandena i det finansiella systemet leder alltså till att marknadsvillkoren påverkas kraftigt på alla nivåer. De exporterande tillverkare som ingick i urvalet lånar stora belopp från banker och skulle därmed kunna gynnas av den förmånliga politiken och denna snedvridning.

⁽⁷²⁾ Se IMF:s arbetsdokument *Resolving China's Corporate Debt Problem* (Att lösa Kinas problem med företagets skuldsättning) av Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan Yu och Longmei Zhang, oktober 2016, WP/16/203.

⁽⁷³⁾ Rapporten – kapitel 6, s. 121–122, 126–128 och 133–135.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 av den 16 december 2014 om införande av en slutgiltig utjämnings-tull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina, skäl 138 (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22).

3.3.1.9 De beskrivna snedvridningarnas systemiska karaktär

- (156) Kommissionen konstaterade att de snedvridningar som beskrivs i rapporten är karakteristiska för den kinesiska ekonomin. Den tillgängliga bevisningen visar att de fakta och särdrag som utmärker det kinesiska systemet enligt beskrivningen i avsnitten 3.3.1.1–3.3.1.5 och i del A i rapporten gäller hela landet och dess ekonomiska sektorer. Detsamma gäller beskrivningen av produktionsfaktorerna i avsnitten 3.3.1.6–3.3.1.8 ovan och i del B i rapporten.
- (157) Kommissionen erinrar om att det krävs ett antal olika insatsvaror för att tillverka glasfibermaterial. Enligt bevisningen i ärendehandlingarna köpte de exporterande tillverkare som ingick i urvalet mer än 96 % av sina insatsvaror i Kina. När glasfibermaterialtillverkare köper/kontrakterar dessa insatsvaror påverkas de priser som de betalar (vilka registreras som kostnader) helt klart av samma snedvridningar av systemet som nämns ovan. Leverantörer av insatsvaror anställer till exempel arbetskraft som påverkas av snedvridningarna. De kan låna pengar som omfattas av snedvridningarna av finanssektorn/kapitalfördelningen. De påverkas dessutom av planeringssystemet, som gäller på alla myndighetsnivåer och i alla sektorer.
- (158) Till följd av detta är det inte bara de försäljningspriser för glasfibermaterial på hemmamarknaden som inte kan användas i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, utan alla kostnader för insatsvaror (inklusive råvaror, energi, mark, finansiering, arbetskraft osv.) fårgas eftersom deras prisinformation påverkas av statens betydande inflytande enligt beskrivningen i delarna A och B i rapporten. De statliga ingripanden som beskrivs när det gäller fördelning av kapital, mark, arbetskraft, energi och råvaror förekommer i hela Kina. Detta innebär till exempel att en insatsvara som har tillverkats i Kina genom en kombination av olika produktionsfaktorer påverkas av betydande snedvridningar. Detsamma gäller för insatsvarorna för tillverkningen av insatsvarorna och så vidare. Varken den kinesiska regeringen eller de exporterande tillverkarna har åberopat någon bevisning eller framfört några argument om motsatsen i denna undersökning.
- (159) En exporterande tillverkare som ingick i urvalet påstod att kostnaderna för inköpen av material och energi för tillverkningen av glasfibermaterial samt andra produkter inte var snedvridna i Kina, eftersom priserna fastställdes av marknadskrafterna. Samma exporterande tillverkare begärde att kommissionen antingen skulle använda de faktiska kostnaderna för inköp av material och energi för att konstruera normalvärdet eller basera normalvärdet på de faktiska försäljningspriserna på hemmamarknaden för glasfibermaterial i Kina.
- (160) Den exporterande tillverkaren lämnade inte någon bevisning för att styrka att dess inköp av material och energi för glasfibermaterialtillverkningen inte var snedvridna. Mot bakgrund av de undersökningsresultat som beskrivs i skälen (98)–(162) avvisades därför detta påstående.

3.3.1.10 Slutsats

- (161) Analysen i avsnitten 3.3.1.2–3.3.1.9, som omfattar en undersökning av all tillgänglig bevisning för Kinas ingripande i landets ekonomi i allmänhet liksom i glasfibermaterialsektorn, visar att priser eller kostnader för den berörda produkten, inbegripet kostnader för råvaror, energi och arbetskraft, inte är resultatet av fria marknadskrafter eftersom de påverkas av ett betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, vilket framgår av de faktiska eller potentiella följderna av en eller flera av de relevanta aspekter som anges i den artikeln. På grundval av detta, och i avsaknad av samarbete från den kinesiska regeringens sida, konstaterade kommissionen att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet i detta fall.
- (162) Kommissionen konstruerade således normalvärdet endast på grundval av tillverknings- och försäljningskostnader som avspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden, i detta fall på grundval av motsvarande tillverknings- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, i enlighet med vad som anges i följande avsnitt.

- (163) Efter det slutliga utlämnandet lämnade Taishan in ett påstående om att inga betydande marknadssnedvridningar hade fastställts vad gäller den undersökta produkten eftersom det inte fanns något särskilt sektoriellt kapitel i rapporten med beskrivningar av glasfibermaterial och glasfibersektorerna. Samma part hävdade också att bevisningen i rapporten var från december 2017 och att rapporten inte hade uppdaterats sedan dess.
- (164) Kommissionen konstaterade att den förekomst av betydande snedvridningar som ligger till grund för tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen inte är knuten till att det finns något särskilt sektoriellt kapitel om den undersökta produkten. Rapporten beskriver olika slags snedvridningar i Kina som är genomgående och gäller hela den kinesiska ekonomin och påverkar priserna och/eller råvarorna och produktionskostnaderna för den undersökta produkten. Såsom förklaras i avsnitt 3.3.1.5 ovan är glasfiberindustrin föremål för ett stort antal statliga ingripanden vilka beskrivs i rapporten (den omfattas av femårsplanerna och andra dokument, råvarusnedvridningar, ekonomiska snedvridningar etc.) och uttryckligen anges och hänvisas till i den här förordningen. I skälen (124)–(138) i denna förordning ges dessutom en närmare beskrivning av ett antal snedvridningar som är tillämpliga för glasfibersektorn och/eller dess råvaror och insatsvaror utöver de betydande snedvridningar som redan återfinns i rapporten. Marknadsförhållandena och de bakomliggande strategier och planer som leder till betydande snedvridningar påverkar fortfarande glasfibersektorn och dess produktionskostnader, även om rapporten släpptes i december 2017. Inga parter inkom med några bevis för motsatsen. Vidare är de ytterligare bevis på betydande snedvridningar som anges i skälen (98)–(160) fortfarande tillämpliga och ingen part har lämnat in några bevis för motsatsen. Dessa påståenden tillbakavisades därför.
- (165) Vid ett hörande som ägde rum efter det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua-gruppen att det inte fanns några bevis på betydande snedvridningar som rörde dem. Företaget uppgav att artikel 2.6a i grundförordningen ålade kommissionen att göra en separat bedömning av förekomsten av betydande snedvridningar för varje företag. Det hävdade också att eftersom det är en vertikalt integrerad tillverkare börjar dess tillverkningsprocess inte med glasfiberoving, utan med de råvaror som används för tillverkningen av glasfiberoving. Kommissionen borde därför ha tagit dessa råvaror i beaktande när den konstruerade normalvärdet.
- (166) Den exporterande tillverkaren lämnade inte in någon bevisning för att priserna eller kostnaderna för glasfiber-material, inbegripet kostnaderna för råvaror, energi och arbetskraft, inte var snedvridna. Kommissionen konstaterar dessutom att den förekomst av betydande snedvridningar som ligger till grund för tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen fastställs på landsomfattande nivå. Om det fastställs att betydande snedvridningar förekommer är bestämmelserna i artikel 2.6a tillämpliga på alla exporterande tillverkare i Kina. I vilket fall som helst föreskriver samma bestämmelse i grundförordningen att exporterande tillverkare får visa att deras egna inhemska kostnader inte påverkas av betydande snedvridningar, och i så fall används de för beräkningen av normalvärdet. Mot bakgrund av de undersökningsresultat som anges i skälen (98)–(162), och eftersom det inte finns någon bevisning för att detta inte gäller denna exporterande tillverkares inhemska kostnader, avisades detta påstående. I vilket fall som helst fastställdes det under undersökningen att det förekommer betydande genomgående snedvridningar som påverkar produktionen av den berörda produkten och/eller dess insatsvaror, och de påverkas därför i alla händelser av dessa betydande snedvridningar, vare sig tillverkarnas produktion börjar med glasfiberoving eller om den är fullt integrerad.
- (167) De slutsatser som dras i skäl (162) bekräftades således.

3.3.2 Representativt land

3.3.2.1 Allmänna anmärkningar

- (168) Valet av representativt land grundades på följande kriterier:

— En nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas. I detta syfte använde kommissionen länder med bruttonationalinkomst som är jämförbar med Kinas på grundval av Världsbankens databas ⁽⁷⁵⁾.

⁽⁷⁵⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, Finns på <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (hämtad den 15 juli 2019).

— Tillverkning av den undersökta produkten i det landet ⁽⁷⁶⁾.

— Tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det landet.

— Om det fanns fler än ett möjligt representativt land gavs företräde, där så var lämpligt, till ett land med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd.

(169) Såsom anges i skälen (93)–(95) gjorde kommissionen två noter till ärendehandlingarna ⁽⁷⁷⁾ tillgängliga för de berörda parterna, med information om vilka källor som använts för att fastställa normalvärdet.

(170) I sin inläga av den 8 april 2019 invände en exporterande tillverkare som ingick i urvalet att kommissionen inte borde börja leta efter alternativa källor för att fastställa normalvärdet för de kinesiska exporterande tillverkarna, eftersom det ännu inte hade påvisats att det fanns någon betydande snedvridning av kostnaderna och priserna för tillverkning och försäljning av glasfibermaterial i Kina.

(171) Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för att det ska antas att betydande snedvridningar förekommer i Kina i enlighet med artikel 5.9 jämförd med artikel 2.6a a, b och e i grundförordningen. I enlighet med artikel 2.6a e är kommissionen därmed skyldig att inhämta sina källor i fråga om eventuella lämpliga representativa länder, om undersökningen skulle bekräfta att det föreligger betydande snedvridningar. Påståendet avvisades därför.

3.3.2.2 En nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas

(172) I noteringen från mars 2019 fastställde kommissionen att Världsbanken anser att de fyra länderna Brasilien, Mexiko, Ryssland och Turkiet är länder med en ekonomisk utvecklingsnivå som är jämförbar med Kinas, dvs. de klassificeras alla som högre medelinkomstländer på grundval av sin bruttonationalinkomst (BNI).

(173) I sin inläga av den 8 april 2019 konstaterade en exporterande tillverkare som ingick i urvalet att såväl Brasilien som Mexiko enligt Världsbankens BNI-databas låg närmast Kina sett till BNI per capita. Dessutom konstaterade tillverkaren att Turkiets BNI låg långt över de övriga fyra ländernas (inklusive Kinas), och att Ryssland hade en högre BNI per capita än Kina men lägre än Turkiet. Enligt denna exporterande tillverkare tycktes därför Brasilien och Mexiko vara bättre lämpade för detta kriterium än Ryssland och Turkiet.

(174) Artikel 2.6a a i grundförordningen fastställer att kommissionen får använda ett representativt land som har en med exportlandet jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå när den ska konstruera normalvärdet för länder med betydande snedvridning. Kommissionen får också använda icke snedvridna internationella priser, kostnader eller referensvärden eller annan lämplig information. För att i varje enskilt fall fastställa vilka länder som har en med exportlandet jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå använder kommissionen länder som klassificerats i samma inkomstkategori av Världsbanken. Denna databas ger kommissionen tillgång till ett tillräckligt antal tänkbara lämpliga länder med jämförbar utvecklingsnivå för att kunna välja ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

(175) Grundförordningen kräver inte att det representativa landet ska vara det land som ligger närmast exportlandets faktiska BNI. Det faktum att ett lands BNI per capita ligger närmare Kinas än ett annat lands BNI per capita är därför inte en avgörande faktor vid valet av lämpligt representativt land. I detta fall var den berörda Världsbanken kategorin högre medelinkomstländer, där Kina ingår. Det stämmer att Turkiets BNI är högst, men alla fyra länder har en ekonomisk utvecklingsnivå som är jämförbar med Kinas och ansågs uppfylla det kriterium som anges i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

⁽⁷⁶⁾ Om den undersökta produkten inte tillverkas i ett land med en jämförbar utvecklingsnivå får tillverkning av en produkt i samma allmänna kategori och/eller sektor som den undersökta produkten övervägas.

⁽⁷⁷⁾ Noteringen från mars 2019 och noteringen från september 2019.

- (176) Kommissionen ansåg således att alla fyra möjliga representativa länder var lika jämförbara med Kina sett till den ekonomiska utvecklingen, vilket anges i noteringen från september 2019.
- (177) I sin inlägga av den 16 september 2019 upprepade samma exporterande tillverkare som ingick i urvalet sina argument, som anges i skäl (173), och hänvisade dessutom till två tidigare antidumpningsundersökningar beträffande import av varmvalsad stålspons från Kina och import av vissa stålprodukter belagda med organiskt material från Kina ⁽⁷⁸⁾, där kommissionen avsåg att välja länder vars BNI per capita låg på ungefär samma nivå som Kinas.
- (178) Det finns ingen metodskillnad mellan den nuvarande undersökningen och de två tidigare undersökningar som den exporterande tillverkaren hänvisar till. I samtliga fall tillämpades den standard som anges i artikel 2.6a i grundförordningen, det vill säga att kommissionen får använda ett representativt land som har en med exportlandet jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå. Såsom anges i skäl (175) kräver grundförordningen inte att det representativa landets BNI är jämförbar med exportlandets, utan att det har en jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå. Det faktum att ett lands BNI kan ligga närmare det exporterande landets än ett annat lands är inte en avgörande faktor vid valet av lämpligt representativt land om det befinner sig i samma kategori av länder med en ekonomisk utvecklingsnivå som är jämförbar med Kinas. Påståendet avvisades därför.

3.3.2.3 Tillverkning av den undersökta produkten i det representativa landet och tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det landet

- (179) I noteringen från mars 2019 angav kommissionen att den hade kännedom om att glasfibermaterial tillverkas i Brasilien, Mexiko, Ryssland och Turkiet. Kommissionen undersökte sedan vilka offentliga finansiella uppgifter som gick att hitta för dessa fyra länder. Kommissionen uppmanade också berörda parter att ange andra tillverkare av den undersökta produkten.
- (180) När det gäller Brasilien lämnade klaganden till följd av noteringen från mars 2019, där kommissionen angav att den inte hade funnit några offentliga finansiella uppgifter för brasilianska företag, in den reviderade årsrapporten från Owens Corning Fibers A.S. Ltda. för 2017 och en resultaträkning för Saertex Teccos Brasil Ltda som påstås ha hämtats från dess årsrapport. Dessa dokument gjordes tillgängliga i undersökningens icke-konfidentiella ärendehandling. På grundval av detta begärde klaganden att kommissionen skulle ompröva Brasilien som ett lämpligt representativt land.
- (181) Kommissionen tog i beaktande de uppgifter som klaganden tillhandahållit och genomförde ytterligare forskning om Brasilien. Inga andra offentliga finansiella uppgifter hittades emellertid i vare sig Orbis-databasen, Bloomberg eller andra offentliga källor när det gäller brasilianska tillverkare av glasfibermaterial eller närstående produkter. Efter att ha upptäckt vissa problem rörande produktionsfaktorerna, såsom anges i skälen (196)–(198), och eftersom Turkiet ansågs vara ett lämpligt representativt land på grundval av alla relevanta faktorer i enlighet med vad som anges i skäl (211), ansåg kommissionen inte att den behövde ta ställning till möjligheten att använda sådan information som inte var tillgänglig för den breda allmänheten men som gjorts tillgänglig för alla berörda parter i de icke-konfidentiella ärendehandlingarna.
- (182) I noteringen från mars 2019 angav kommissionen att den inte heller skulle anse Mexiko vara ett potentiellt representativt land eftersom det inte fanns tillräcklig finansiell information för de två företag som hade hittats (Oscar Alberto Torres Aguilar och Plásticos Reforzados de México, SA).

⁽⁷⁸⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1146 av den 4 juli 2019 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av varmvalsad stålspons med ursprung i Folkrepubliken Kina (OJ L 181, 5.7.2019, s. 89) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/687 av den 2 maj 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa stålprodukter belagda med organiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (OJ L 116, 3.5.2019, s. 5).

- (183) Ytterligare forskning genomfördes dock efter att noteringen utfärdats och då framkom det att det fanns ytterligare två tillverkare i Mexiko av glasfibermaterial och/eller dess huvudsakliga råvara glasfiberoving, närmare bestämt Saint-Gobain Mexiko SA de C.V och Owens Corning Mexiko SA de C.V. Kommissionen kunde emellertid inte hitta några offentliga uppgifter om de relevanta ekonomiska indikatorerna för någon av dessa tillverkare. Kommissionen kunde inte heller hitta några andra finansiella uppgifter om Oscar Alberto Torres Aguilar eller Plásticos Reforzados de México, SA.
- (184) När det gäller Ryssland angav kommissionen i noteringen från mars 2019 att den hade hittat tre tillverkare av glasfibermaterial (P-D Tatneft-Alabuga Steklovolokno LLC [nedan kallad *P-D Tatneft*], OCV Steklovolokno OJSC [nedan kallad *OC-Ryssland*] och Steklonit JSC [nedan kallad *Steklonit*]), för vilka det fanns tillgängliga uppgifter för 2017 i Orbis-databasen. Under tiden tillgängliggjordes det i Orbis-databasen uppgifter för 2018 för Steklonit, men de finansiella uppgifterna för 2018 var fortfarande inte tillgängliga för P-D Tatneft eller OC-Ryssland (varken i Orbis-databasen eller någon annan offentlig källa). Såsom förklaras i skäl (199) upptäckte kommissionen dock vissa problem rörande produktionsfaktorerna.
- (185) Slutligen, vad gäller Turkiet, angav kommissionen i noteringen från mars 2019 att den hade hittat åtta glasfiber-materialtillverkare. Kommissionen genomförde ytterligare forskning som visade att bland dessa åtta tillverkare var det endast Metyx som tillverkade glasfibermaterial och Cam Elyaf som tillverkade glasfiberoving. Ytterligare forskning avslöjade också att de finansiella uppgifter för Metyx som det hänvisades till i noteringen från mars 2019 i själva verket rörde ett närstående företag som inte tillverkade glasfibermaterial. Det fanns inga tillgängliga finansiella uppgifter för Metyx för något budgetår i vare sig Orbis-databasen, Bloomberg eller någon annan offentlig källa. När det gäller Cam Elyaf fanns de finansiella uppgifterna för 2018 på företagets webbplats i konsoliderad form för koncernen Sisecam, där Cam Elyaf ingår ⁽⁷⁹⁾. De finansiella uppgifterna omfattar det segment i gruppen som bedriver kemiverksamhet, där glasfiberoving ingår. Dessutom anges det i ett finansiellt prospekt ⁽⁸⁰⁾ som offentliggjorts av koncernen Sisecam att Cam Elyaf sålde 28 985 ton glasfiberoving år 2018. Försäljningsvolymerna i och utanför Turkiet uppgick år 2018 sammanlagt till 21 033 ton respektive 7 952 ton. År 2018 genererade Cam Elyaf en försäljning på 190 miljoner turkiska lira och en vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar på 39 miljoner turkiska lira. I noteringen från september 2019 underrättade därför kommissionen de berörda parterna om att den skulle använda de finansiella uppgifterna för år 2018 för det segment av den turkiska koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet, där glasfiberoving ingår, för att fastställa icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.
- (186) Till följd av noteringen från september 2019 hävdade en exporterande tillverkare som ingick i urvalet att Cam Elyaf, den tillverkare av glasfiberoving som ingår i koncernen Sisecam, varken tillverkar eller säljer glasfiber-material utan endast glasfiberoving och att de finansiella uppgifterna för detta företag därför inte kan anses vara tillförlitliga när det gäller glasfibermaterial. I sin inlägga av den 13 september 2019 påstod dessutom CCCLA och en annan exporterande tillverkare som ingick i urvalet att kommissionen inte borde använda de finansiella uppgifterna för det segment i koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet eftersom glasfiberoving endast utgjorde en mindre del av verksamheten och det var osäkert om glasfiberovingverksamheten var lönsam. De uppgav också att Cam Elyaf år 2017 hade lämnat in ett antidumpningsklagomål till de turkiska myndigheterna, där det påstods att den dumpade importen av glasfiberoving från Egypten vållade företaget skada, och att det därför kanske var mindre lönsamt än Sisecamkoncernens hela kemisektor. CCCLA och den exporterande tillverkaren föreslog att kommissionen skulle använda finansiella uppgifter från andra turkiska glasfibermaterialtillverkare såsom Setex, koncernen Kivanc, Dost Kimya och Aytu Teknik. De hävdade också att kommissionen i noteringen från september 2019 inte förklarade varför den beslutat att utesluta att Istanbul Teknik och Sonmez Holding som möjliga källor för fastställandet av icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst, eftersom de också tillverkar glasfiberrelaterade produkter.
- (187) Såsom anges i skäl (205) fanns det inga lätt tillgängliga finansiella uppgifter i Turkiet om glasfibermaterialtillverkarna. Varken CCCLA eller den exporterande tillverkaren lämnade heller några finansiella uppgifter för någon av glasfibermaterialtillverkarna i Turkiet, i enlighet med vad som krävs i bilaga I till noteringen från mars 2019 för att fastställa tillverkare av den undersökta produkten. Kommissionen kunde inte heller hitta några offentliga finansiella uppgifter i vare sig Orbis-databasen, Bloomberg eller andra offentliga källor för de glasfibermaterialtillverkare som angavs av CCCLA och den exporterande tillverkaren i skäl (186). När det gäller Istanbul Teknik ⁽⁸¹⁾ och Sonmez Holding ⁽⁸²⁾ tillverkar de enligt uppgifter på sina företagswebbplatser inte heller produkter som är närstående glasfiberoving eller glasfibermaterial, utan polyesterfiberprodukter. Alla dessa påståenden avvisades därför. I enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen ansåg kommissionen att finansiella uppgifter för tillverkare av glasfiberoving, som stod för mer än 70 % av de sammanlagda kostnaderna för tillverkningen av glasfibermaterial, kunde anses vara representativa även för tillverkare av glasfibermaterial.

⁽⁷⁹⁾ <http://www.sisecam.com.tr/en/investor-relations/presentations-and-bulletins/annual-reports>

⁽⁸⁰⁾ https://www.ise.ie/debt_documents/Prospectus%20-%20Standalone_c5b7db48-30e0-4939-8773-1d0e744aa7cc.pdf

⁽⁸¹⁾ <https://www.istanbulteknik.com/en/>

⁽⁸²⁾ <https://www.sonmezholding.com.tr/en/>

- (188) Slutligen avvisade kommissionen även Jushis/Hengshis påstående att Cam Elyaf var mindre lönsamt än hela den sektor i koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet på grundval av att Cam Elyaf 2017 hade lämnat in ett antidumpningsklagomål mot import från Egypten, där företaget hävdade att det led väsentlig skada. Den bevisning som Jushi/Hengshi lade fram motsade i själva verket dess antagande att den egyptiska importen skulle ha urholkat Cam Elyafs vinst. Enligt bevisningen konstaterade de turkiska myndigheterna att Cam Elyaf inte vållats väsentlig skada och avslutade undersökningen. Jushis/Hengshis inlaga var således faktamässigt felaktig och kunde inte tas i beaktande.
- (189) På grundval av den information som inlämnats av de berörda parterna och annan relevant information som fanns tillgänglig i ärendehandlingarna upprättade kommissionen en inledande förteckning över de glasfibermaterialrelaterade produktionsfaktorer och källor som den avsåg använda för alla produktionsfaktorer, såsom de material, den energi och den arbetskraft som de exporterande tillverkarna använde i tillverkningen av den berörda produkten. Till följd av de uppgifter och den bevisning som de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet lämnade in ändrades en del av de harmoniserade systemnummer (nedan kallade *HS-nummer*) som offentliggjorts i noteringen från mars 2019 (i vissa fall behölls det ursprungliga HS-numret och kompletterades med ytterligare HS-nummer och i andra fall ersattes det med ett nytt HS-nummer, och dessutom fastställdes nya produktionsfaktorer). Den uppdaterade förteckningen över produktionsfaktorer och HS-nummer stod med i noteringen från september 2019.
- (190) I sin inlaga av den 8 april 2019 noterade en samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i urvalet att kommissionen i noteringen från mars 2019 angav varje råvara endast utifrån dess sexsiffriga HS-nummer, som sannolikt täckte ett stort antal andra produkter än just den råvara för vilken ett värde skulle fastställas. För att förbättra uppgifternas korrekthet föreslog därför denna exporterande tillverkare att kommissionen i stället skulle använda åttasiffriga varukoder. Kommissionen konstaterade att det är först när det representativa landet har valts som den kan fastställa varukoder som är längre än sex siffror genom att använda de specifika landskoderna. Detta gjordes i noteringen från september 2019, då turkiska varukoder med upp till tolv siffror tillhandahölls om de fanns tillgängliga.
- (191) Samma exporterande tillverkare påstod i sin inlaga av den 8 april 2019 att importuppgifterna om produktionsfaktorerna var meningslösa, eftersom importpriserna i ett tredjeland varken återspeglar de faktiska inhemska priserna eller inköpspriserna i det landet. Den exporterande tillverkaren i fråga påstod att importpriserna påverkas av faktorer som den importerade produktens kvantitet och slag och tillgången till en sådan produkt i såväl det importerande som det exporterande landet. För vissa produkter var importpriset från Kina således lägre än från resten av världen, medan det för andra produkter var det omvända. När det gäller Ryssland var priserna på importen från Kina systematiskt högre än från resten av världen. Samma exporterande tillverkare påstod dessutom att kiselsand finns naturligt i de flesta länder och att importpriserna därför borde vara jämförbara med alla länders. Följden skulle bli att alla eventuella skillnader mellan priserna från Kina och priserna från resten av världen skulle bero på klass- och kvalitetsskillnader mellan produkterna. Den exporterande tillverkaren föreslog därför att kommissionen skulle använda sig av det inhemska priset för varje produktionsfaktor i varje tänkbart representativt land, och att kommissionen under alla omständigheter skulle bortse från onormalt höga importpriser om det inte fanns tillräckliga uppgifter om de inhemska priserna.
- (192) Artikel 2.6a a i grundförordningen föreskriver användningen av motsvarande uppgifter i ett lämpligt representativt land "under förutsättning att relevanta kostnadsuppgifter finns lätt tillgängliga". Kommissionen har inte tillgång till uppgifter om inhemska priser i de tänkbara representativa länderna, och sådana uppgifter finns inte lätt tillgängliga. Uppgifter om importpriser är däremot lätt tillgängliga, och kommissionen använder Global Trade Atlas som källa till dessa uppgifter. När den insamlade bevisningen bekräftar att den metod som anges i artikel 2.6a a i grundförordningen var tillämplig justerar kommissionen importpriserna (t.ex. genom att lägga till de relevanta tullarna) för att komma fram till en rimlig uppskattning som motsvarar ett icke snedvridet inhemskt pris i det utvalda representativa landet. Kommissionen kontrollerade också att det fanns tillräckligt med representativa, icke snedvridna kvantiteter av denna import för att det tillämpade genomsnittliga priset skulle minska effekten av potentiellt onormala priser i intervallens lägsta och högsta delar. De justerade priserna för en viss insatsvara återspeglar således en blandning av olika kvaliteter och tillgängligheten på de berörda marknaderna. Slutligen uteslöt kommissionen även uppgifter om import från länder som inte är medlemmar i WTO och som står med på förteckningen i bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 (nedan kallad *förordning (EU) 2015/755*).⁽⁸³⁾ Så länge produktionsfaktorernas importkvantiteter är tillräckligt representativa och inga andra särskilda omständigheter föreligger som gör att de inte är representativa eller är olämpliga finns det inget objektiva skäl för att undanta sådana uppgifter från analysen. Denna exporterande tillverkare angav inte heller någon annan källa till de inhemska priserna för något av de tänkbara representativa länderna. Eftersom det inte fanns några bevis för att de använda uppgifterna inte var representativa avvisade kommissionen detta påstående.

⁽⁸³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 19.5.2015, s. 33).

- (193) I sin inläga av den 4 april 2019 hävdade en annan exporterande tillverkare som ingick i urvalet att de turkiska elpriserna fanns tillgängliga på den turkiska statistikbyråns webbplats men att de priser på rysk el som offentliggjorts av Rysslands statliga statistiktjänst inte hade uppdaterats på flera år.
- (194) Kommissionen genomförde ytterligare forskning om elpriser i Ryssland. Denna forskning bekräftade att de offentliga uppgifterna om elpriser i Ryssland var inaktuella. Tillgången var därför bättre till turkiska offentliga uppgifter om elpriser än till ryska uppgifter, eftersom de turkiska elpriserna var av nyare datum.
- (195) Samma exporterande tillverkare och den klagande framhöll att priset på naturgas, en energikälla som används vid tillverkningen av glasfiberroving och glasfibermaterial, var snedvridet i Ryssland. Klaganden hävdade därför att Ryssland inte var ett lämpligt representativt land och hänvisade till en tidigare antidumpningsundersökning rörande import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland⁽⁸⁴⁾ och en antidumpningsundersökning rörande import av kisel med ursprung i Kina⁽⁸⁵⁾. Naturgas är en viktig energikälla som används vid tillverkningen av glasfibermaterial, och den står för 6–10 % av tillverkningskostnaderna för den samarbetsvilliga vertikalt integrerade exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Detta i kombination med att naturgaspriserna verkar vara snedvridna i Ryssland gör att uppgifter om naturgaspriser i Ryssland inte vore lämpliga för fastställandet av ett referensvärde.
- (196) Eftersom kommissionen inte hittade någon tillgänglig information om finansiella uppgifter för mexikanska tillverkare, såsom anges i noteringen från september 2019, analyserades endast importuppgifterna för alla produktionsfaktorer för Brasilien, Ryssland och Turkiet. Importuppgifterna hämtades från den mest detaljerade produktkodning som fanns tillgänglig i respektive land. Vidare utelöts uppgifter om import till det representativa landet från Kina och från de länder som inte är medlemmar i WTO och står med på förteckningen i bilaga 1 till förordning (EU) 2015/755.
- (197) På grundval av den analysen konstaterade kommissionen när det gäller Brasilien att glasfiberroving (den viktigaste råvaran vid tillverkningen av glasfibermaterial) huvudsakligen importerades från Kina. Endast 9,35 % av den totala importen av glasfiberroving kom från andra källor som inte var snedvridna. Representativiteten för denna insatsvara och dess underliggande värde försvagades därmed avsevärt. Kommissionen konstaterar att glasfiberroving står för mer än 70 % av produktionskostnaden för glasfibermaterial för icke-vertikalt integrerade tillverkare och att detta därför är en viktig insatsvara som i hög grad påverkar normalvärdet. 50 % av importen av glasfiber garn, som utgör ca 2 % av produktionskostnaden för glasfibermaterial för de icke-vertikalt integrerade tillverkarna, var också från Kina vilket innebär att representativiteten för denna insatsvara och dess underliggande värde också försvagades.
- (198) Av alla dessa skäl och i enlighet med vad som angavs i noteringen från september 2019 drog kommissionen slutsatsen att Brasilien inte föreföll vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen.

⁽⁸⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1722 av den 14 november 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 999/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland till följd av en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 287, 15.11.2018, s. 3).

⁽⁸⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1077 av den 1 juli 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 179, 5.7.2016, s. 1).

- (199) Vad gäller Ryssland hade landet den lägsta andelen icke snedvriden import av den totala importen för alla produktionsfaktorer bland de tre analyserade länderna, och importvärdena ansågs därför ha påverkats i hög grad av en snedvriden import från Kina och från länder som står med på förteckningen i bilaga 1 till förordning (EU) 2015/755. År 2018 importerades endast 2,32 %, volymmässigt, av pyrofylliten (en viktig råvara som används av vertikalt integrerade tillverkare och som står för mer än 5 % av produktionskostnaden), 11,23 % av glasfiberovingen (den viktigaste råvaran för icke-vertikalt integrerade tillverkare, står för mer än 70 % av produktionskostnaden) och 39,78 % av det syntetiska garnet (som står för ungefär 2 % av produktionskostnaden) från länder med icke snedvridna marknader. Såsom förklaras i skäl (194) finns det dessutom ingen aktuell statistik om ryska elpriser, och nyligen genomförda undersökningar tyder på att gaspriserna i Ryssland kan vara snedvridna.
- (200) När det gäller Turkiet var den allra största delen av importen av glasfiberoving och pyrofyllit (75,07 % respektive 81,96 % av den totala importen) icke snedvriden. Andelen icke snedvridna importerade insatsvaror var 97,97 %. Den icke snedvridna importens representativitet i Turkiet var därför hög.
- (201) I sin inlägga av den 10 april 2019 påstod klaganden att den ryska rubeln depreciering mot euron under perioden 2014–2018 hade en snedvridande effekt på produktionskostnaderna i Ryssland. Den utveckling av rubeln gentemot euron som klaganden har angett är inte extra betydande under undersökningsperioden, och dess inverkan på produktionskostnaderna i Ryssland har inte styrkts med någon form av bevis. Påståendet avvisades därför.
- (202) I sin inlägga av den 8 april 2019 ifrågasatte även en exporterande tillverkare som ingick i urvalet tillförlitligheten hos uppgifter om importpriser, produktionskostnader och vinstmarginaler som konverterats till euro när det gäller länder vars valutor genomgått stora devalveringar, särskilt den turkiska liran och den ryska rubeln, under perioden 1 januari 2017–1 januari 2019.
- (203) När referensvärden för beräkningen av normalvärdet enligt artikel 2.6a a i grundförordningen fastställs utifrån importpriserna omvandlas slutligen värdena på importen till de representativa länderna till exportlandets valuta. Kommissionen konstaterar att den exporterande tillverkaren inte har visat att eller hur valutadevalveringen i Ryssland och/eller Turkiet under åren 2017–2019 faktiskt har påverkat produktionskostnaderna och vinstmarginalerna för dessa länder. Kommissionen fann därför att detta påstående var ogrundat och avvisade det.
- (204) När det gäller Ryssland drog kommissionen på grundval av de faktorer som anges i skäl (199) slutsatsen att den begränsade mängden icke snedvriden import till Ryssland, tillsammans med det faktum att ett antal viktiga råvaror som står för en betydande del av produktionskostnaden var snedvridna (dvs. gas) eller att det inte fanns någon uppdaterad information om dem (dvs. el), totalt sett gjorde att den inte var tillräckligt representativ för beräkningen av normalvärdet. Därför ansågs Ryssland inte vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen.
- (205) Med tanke på den begränsade tillgången till representativa importuppgifter i Brasilien och Ryssland i motsats till den höga kvaliteten på tillgängliga uppgifter om produktionsfaktorer i Turkiet, såsom förklaras i skäl (200), undersökte kommissionen sedan tillgången till offentliga finansiella uppgifter för företag som tillverkar produkter i samma allmänna kategori och/eller sektor som den undersökta produkten i Turkiet. Såsom förklaras i skäl (185) fanns det inga offentliga uppgifter för tillverkare av glasfibermaterial. Kommissionen fokuserade särskilt på tillverkare av glasfiberoving, eftersom undersökningen visade att denna produkt står för mer än 70 % av den totala kostnaden för att tillverka glasfibermaterial. I enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen ansågs det därför att finansiella uppgifter för tillverkare av glasfiberoving kunde anses vara representativa även för tillverkare av glasfibermaterial.

- (206) Mot bakgrund av alla ovanstående faktorer och i enlighet med vad som anges i noteringen från september 2019 beslutade kommissionen att välja Turkiet som lämpligt representativt land för denna undersökning i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.
- (207) En exporterande tillverkare som ingick i urvalet upprepade sina synpunkter, vilka anges ovan i skäl (191), men utan att lämna några nya uppgifter. De synpunkter som lämnades avvisades därför på samma grunder som de som anges i skäl (192).
- (208) Samma exporterande tillverkare upprepade också sitt påstående som anges i skäl (202). Den tillade att devalveringen av turkiska lira på nästan 35 % under undersökningsperioden väsentligen påverkade företagets kostnader och omsättning i Turkiet, i synnerhet som många av de importerade produkterna betalades i US-dollar eller i exportlandets valuta. Den exporterande tillverkaren hävdade också att växelkursen har en direkt inverkan på ett företags slutliga vinstmarginal och hänvisade till två tidigare antidumpningsundersökningar om import av glasfiberroving från Kina ⁽⁸⁶⁾ och om import av material med öppna maskor från Kina ⁽⁸⁷⁾, där kommissionen använde sig av vinstmål på 5 % respektive 12 %.
- (209) I detta avseende är denna exporterande tillverkares påstående rent spekulativt, eftersom det inte stöds av styrkande handlingar om vare sig vilken inköpsvaluta för de importerade produkterna företaget använt sig av för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst eller om den påstådda inverkan på företagets kostnader, omsättning och vinst. Denna exporterande tillverkare uppgav inte heller om devalveringen skulle påverka kostnaderna, omsättningen och vinsten på ett positivt eller negativt sätt. Detta påstående befanns oklart och ogrundat och avvisades därför.
- (210) När det gäller hänvisningen i skäl (208) till tidigare antidumpningsundersökningar bör det noteras att vinstmålet och vinsten i det representativa landet inte är jämförbara eftersom de hänvisar till olika begrepp och till olika länder. Särskilt gäller att det vinstmål som parten hänvisar till är den vinst som unionsindustrin gör på försäljningen på hemmamarknaden i unionen under normala konkurrensförhållanden, och det används för att beräkna skademarginalen. Vinsten i det representativa landet används för beräkningen av normalvärdet med hänvisning till det lämpliga representativa landet enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Denna vinst ska återspegla vinsten för ett företag som tillverkar den undersökta produkten eller en jämförbar produkt i ett representativt land. Dessa två olika vinster inte är jämförbara, och eftersom påståendet gäller en vinst som använts i ett annat sammanhang än för konstruktionen av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen var det irrelevant och avvisades.
- (211) Kommissionen drog därför slutsatsen att Turkiet var ett lämpligt representativt land för denna undersökning enligt artikel 2.6a a i grundförordningen.
- (212) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Taishan att kommissionen inte hade gjort en bra analys av importuppgifternas korrekthet eller av deras kommersiella verklighet. För de importuppgifter som användes för att beräkna referensvärdet för pyrofyllit gick det till exempel inte att fastställa hur stor andel av importen med respektive turkiska varukoder som faktiskt avsåg pyrofyllit. Företaget tillade också att när det gäller denna produktionsfaktor importerade Turkiet varor med respektive varukod från 33 olika länder och att enhetspriserna sträckte sig från 0,13 euro/ton till 207 euro/ton. Vidare var det referensvärde för pyrofyllit som kommissionen använde sig av 3,89 CNY/kg, nästan tio gånger högre än det faktiska inköpspriset per enhet.

⁽⁸⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 av den 9 mars 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 67, 15.3.2011, s. 1).

⁽⁸⁷⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 791/2011 av den 3 augusti 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av produkter av vissa glasfibervävnader med öppna maskor med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 204, 9.8.2011, s. 1).

- (213) Såsom förklaras i skäl (192) använder kommissionen sig av GTA som källa till importuppgifter för att konstruera referensvärden när undersökningen visar att det förekommer betydande snedvridningar som föranleder tillämpningen av den metod som föreskrivs i artikel 2.6a i grundförordningen. I dessa fall kontrollerar kommissionen att det finns tillräckligt med representativa, icke snedvridna kvantiteter av denna import så att det genomsnittliga pris som tillämpas inte påverkas i någon betydande grad av eventuellt onormala priser i intervallets lägsta och högsta delar. På så vis säkerställs det att det genomsnittliga priset för en viss insatsvara återspeglar en blandning av olika kvaliteter och tillgängligheten på de berörda marknaderna. Så länge produktionsfaktorernas importkvantiteter är tillräckligt representativa och inga andra särskilda omständigheter föreligger som gör att de inte är tillförlitliga eller är olämpliga finns det inget objektiva skäl för att undanta uppgifter från analysen. Kommissionen hämtar dessutom uppgifterna från de mest detaljerade produktkoderna som finns tillgängliga i respektive land för att överensstämelsen ska vara så stor som möjligt med de produktionsfaktorer som varje exporterande tillverkare använder i sin tillverkningsprocess. Detta görs i syfte att säkerställa att referensvärdena på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för råvaror/insatsvaror. På grundval av ovanstående och eftersom det inte fanns några bevis för att de uppgifter och den metod som används inte var representativa för de icke snedvridna kostnaderna för varje insatsvara avvisade kommissionen detta påstående.
- (214) Samma exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte hade bekräftat eller tagit i beaktande den kommersiella verkligheten när det gällde referensvärdet för vinst på ett bra sätt. Till stöd för sitt påstående jämförde den exporterande tillverkaren referensvärdet för vinst, som var 39,26 %, med det vinstmål på 6 % som användes för beräkningen av det icke skadevällande priset för tillverkarna i EU och unionsindustrins lönsamhet under skadeundersökningsperioden, som var mellan 2,5 % och -3,4 %. Vidare uppmanade Yuntianhua-gruppen kommissionen att vid konstruktionen av normalvärdet använda sig av en vinstmarginal på 6 % (unionsindustrins vinstmål) i stället för den vinstmarginal på 39,26 % som fastställdes på grundval av det representativa landet. Företaget hävdade att en vinstmarginal på 39,26 % inte var skälig och att artikel 2.6a föreskriver att beloppet för vinst ska vara skäligt.
- (215) Såsom förklaras i skäl (210) är vinstmålet, unionsindustrins vinst och vinsten i det representativa landet olika begrepp. De hänvisar till olika länder och är därför inte jämförbara. Vinstmålet är den vinst som unionsindustrin gör på försäljningen på hemmamarknaden i unionen under normala konkurrensförhållanden. Det används för att beräkna skademarginalen. Unionsindustrins vinstmarginal är den vinst som unionsindustrin registrerat under skadeundersökningsperioden (det vill säga en vinst som påverkas av den dumpade importen från Kina och Egypten). Det är en av skadeindikatorerna och används i analysen av unionsindustrins situation. Slutligen är vinsten i det representativa landet den faktiska vinst hos ett företag som konstaterats vara en lämplig uppskattning av en icke snedvriden vinstmarginal för den berörda produkten i det undersökta landet. Följaktligen, och för att säkerställa att ett lämpligt referensvärde används, måste det representativa landet ha samma utvecklingsnivå som det undersökta landet i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2.6a i grundförordningen. Än viktigare är att den exporterande tillverkaren inte har visat hur och i så fall varför vinstmarginalen för företaget i det lämpliga representativa landet inte är skälig. Kommissionen erinrade om att det inte fanns något annat i ärendehandlingarna som gav stöd åt påståendet om att detta företags vinst inte var skälig. Mot denna bakgrund ansågs dessa påståenden ogrundade och avvisades.
- (216) Dessutom hävdade Taishan att kommissionen borde undersöka och verifiera påståendet i skäl (202) om valutadevalvering. Företaget ifrågasatte avvisandet av påståendet på grundval av att den exporterande tillverkaren inte hade visat om och hur valutadevalveringen i Turkiet under åren 2017–2019 faktiskt påverkade produktionskostnaderna och vinstmarginalerna för dessa länder.
- (217) Det bör noteras att en valutadevalvering kan påverka ett företags kostnader och vinst antingen positivt eller negativt. Om samma valuta används i alla transaktioner gäller att när kostnaderna påverkas negativt, det vill säga ökar, ökar kostnaderna för den sålda varan, försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna och då blir vinsten i dess årsbokslut mindre. När kostnaderna påverkas positivt inträffar det motsatta. I det här fallet har den exporterande tillverkaren inte visat på vilket sätt valutadevalveringen faktiskt påverkade kostnads- och/eller vinstkomponenten i dess årsbokslut, utan bara lagt fram ett generellt ogrundat påstående. Det vore alltså fel att dra den allmänna slutsatsen att alla fluktuationer har en relevant och uppenbar effekt på tillförlitligheten hos ett dataset. Kommissionen höll därför fast vid slutsatsen att eftersom det inte finns något övergripande påstående som visar på vilket sätt valutadevalveringen har påverkat försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten, och därmed gjort dem olämpliga för konstruktionen av normalvärdet på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen, måste påståendet avvisas.

3.3.2.4 Nivå av social trygghet och miljöskydd

- (218) Eftersom kommissionen hade fastställt att Turkiet var ett lämpligt representativt land på grundval av alla ovanstående faktorer var det inte nödvändigt att göra en bedömning av nivån av social trygghet och miljöskydd i enlighet med artikel 2.6a sista meningen första strecksatsen i grundförordningen.

3.3.2.5 Slutsats

- (219) Mot bakgrund av denna analys uppfyllde Turkiet kriterierna i artikel 2.6a första strecksatsen i grundförordningen för att kunna betraktas som ett lämpligt representativt land.
- (220) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Jushi/Hengshi att kommissionen inte borde ha uteslutit Kivanc-koncernen, Dost Kimya, Istanbul Teknik och Sonmez Holding som möjliga källor för fastställandet av icke snedvridna

försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst, såsom anges i skälen (186) och (187), eftersom de sades tillverka glasfibermaterial eller glasfiberrelaterade produkter och offentliga uppgifter skulle finnas tillgängliga. De hävdade att såväl Kivanc-koncernens årsbokslut för perioden 2010–2018 som Dost Kimyas årsbokslut för perioden 2008–2015 var tillgängliga i Orbis-databasen. Vidare hävdade de att Sonmez Holding tillverkade glasfiberrelaterade produkter och att Istanbul Teknik använde glasfiberprodukter för tillverkningen av andra produkter, vilket skulle innebära att de två företagens sortiment borde anses vara närbesläktade i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen.

- (221) Trots att den exporterande tillverkaren hävdade att dessa glasfibermaterialtillverkares finansiella uppgifter var tillgängliga i Orbis-databasen inkom den inte med dessa uppgifter, varken i sina kommentarer till det slutliga utlämnandet eller efter noteringen från mars 2019, där parter uppmanades att ange tillverkare av den undersökta produkten i tänkbara representativa länder. Till följd av företagets inlägga genomförde kommissionen emellertid ytterligare en sökning i Orbis-databasen, för att få det bekräftat om de uppgifter som Jushi/Hengshi hänvisade till var tillgängliga i Orbis-databasen och därför borde ha tagits i beaktande. Denna ytterligare kontroll⁽⁸⁸⁾ visade dock, i motsats till vad som uppgavs i Jushis/Hengshis inlägga, att det inte finns några tillgängliga finansiella uppgifter i Orbis-databasen för ett företag som tillverkar glasfibermaterial eller liknande produkter. På grundval av detta avvisades påståendet.
- (222) Samma exporterande tillverkare hävdade efter det slutliga utlämnandet att det var högst sannolikt att Sisecam-koncernens glasfiberrovingverksamhet var förlustbringande under 2018 eftersom försäljningen av natriumkarbonat stod för 86 % av den totala försäljningen och 94 % av verksamhetens avkastning (värdet) för det segment inom Sisecam som bedriver kemiverksamhet. Den exporterande tillverkaren tillhandahöll inte heller några bevis till stöd för detta påstående.
- (223) Utifrån de uppgifter som är tillgängliga finns det ingen grund för slutsatsen att det segment som bedriver glasfiberrovingverksamhet är förlustbringande. Även om försäljningen av glasfiberroving bara stod för en liten del av försäljningen inom det segment som bedriver kemiverksamhet, och bara genererade en liten del av verksamhetens avkastning, skulle den kunna vara mycket lönsam (i själva verket ännu mer lönsam än försäljningen av natriumkarbonat). Detta påstående ansågs därför vara spekulativt och avvisades.
- (224) Taishan hävdade att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för det segment inom koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet inte kunde användas för att konstruera normalvärdet eftersom i) det endast var några av Sisecam-koncernens dotterbolag som kunde tillverka glasfibermaterial, ii) Sisecam-koncernens glasfibersektor hade haft höga igångsättningskostnader för en ny anläggning och att kommissionen därför borde göra en ny utvärdering av kostnaderna, försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för den undersökta produkten samt iii) det segment som bedriver kemiverksamhet och glasfibersektorn hade snedvridits av bidrag från den turkiska regeringen.

⁽⁸⁸⁾ Vid en sökning i Orbis-databasen med sökorden "Kivanc", "Dost Kimya", "Istanbul Teknik" och "Sonmez" hittades 91 enheter i Turkiet. Dessa företag är aktiva inom flera stora sektorer såsom tillverkning, grossist- och detaljhandeln, hotell- och restaurangbranschen, transporter och lagerhållning, jordbruk, skogsbruk och fiske, byggbranschen, fastighetsbranschen m.m. Av dessa 91 företag är 25 aktiva i tillverkningssektorn men för andra slags produkter, såsom textilier och kläder, industriella, elektriska och elektroniska maskiner, kemikalier, petroleum, gummi och plast etc. Åtta företag är verksamma inom sektorerna kemikalier, petroleum, gummi och plast, diverse övrig tillverkning samt produkter av läder, sten, lera och glas. Det finns finansiella uppgifter för 2018 för tre av dessa åtta företag i Orbis-databasen. Dessa tre företag tillverkar dock plastprodukter och cement som inte har någon anknytning till glasfibermaterial.

- (225) Vad gäller den exporterande tillverkarens första påstående drog kommissionen, såsom redan förklarats ingående i skäl (185), slutsatsen att eftersom det inte fanns några offentliga finansiella uppgifter för glasfibermaterialtillverkare i Turkiet var de finansiella uppgifterna från 2018 för Sisecam-koncernens kemisektor lämpliga för denna undersöknings ändamål. Om det inte finns finansiella uppgifter för den undersökta produkten får kommissionen nämligen beakta tillverkningen av en produkt inom samma generella produktkategori och/eller produktsektor som den undersökta produkten när den konstruerar normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen.
- (226) Vad gäller justeringar för igångsättningskostnader skulle sådana kostnader förvisso kunna påverka de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den lönsamhet som rapporterats, beroende på vilka bokföringsregler som tillämpats, men den exporterande tillverkaren kvantifierade inte de påstådda effekterna och föreslog inte heller hur den tänkta justeringen för dessa kostnader skulle kunna göras. I vilket fall som helst skulle igångsättningskostnader som bokfördes under 2018 minska den faktiska vinstmarginalen. Om det var så att det hade någon påverkan på företagets försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt lönsamhet var alltså den metod kommissionen använde sig av en försiktig sådan som gynnade de exporterande tillverkarna. Kommissionen konstaterade således att kostnaderna var representativa för denna undersöknings ändamål. Det finns inte heller några bevis för att de bidrag som företaget påstods ha fått skulle göra att uppgifterna inte går att förlita sig på för denna undersöknings ändamål. Den exporterande tillverkaren tillhandahöll ingen information om de påstådda bidragen eller om på vilket sätt de skulle ha en snedvridande effekt. Kommissionen beslutade därför att avvisa denna exporterande tillverkarens påståenden.
- (227) Vidare hävdade Yuntianhua-gruppen att beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för företaget i det representativa landet inte borde grundas på bara rörelseintäkter och rörelseutgifter utan på alla intäkter, kostnader för sålda varor och utgifter. Den exporterande tillverkaren hävdade att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna var fastställda och kvantifierade i årsboksluten och att det inte behövdes några tillägg eller avdrag. Tillverkaren hävdade också att intäkterna omfattade försäljning till närstående parter (koncernintern försäljning) och att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som används när normalvärdet konstruerades endast borde avse försäljning till icke närstående parter. Slutligen hävdade den exporterande tillverkaren att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som används för att konstruera normalvärdet endast borde omfatta försäljningen på den turkiska hemmamarknaden, inte det berörda företagets totala försäljning.
- (228) Vad gäller den första punkten fokuserade kommissionen på kostnader som hade en direkt koppling till produktionen, det vill säga rörelseintäkter och rörelseutgifter, för fastställandet av lämpliga försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Eftersom ett positivt finansiellt resultat hade bokförts för det segment som bedriver kemiverksamhet drogs den finansiella vinsten därefter av från försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna. Denna beräkning gav tillförlitliga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en tillförlitlig vinst för kemisegmentet inom företaget på så sätt att ingen olämplig hänsyn togs till kostnader som inte har någon som helst koppling till produktion och försäljning. I motsats till vad företaget hävdade fanns de allmänna kostnaderna tillgängliga i årsrapporten för hela koncernen, inte på affärssegmentnivå. Det är visserligen sant att den rapporterade försäljningen omfattade koncernintern försäljning, men för att säkerställa transparens och de berörda parternas rätt till försvar när det finns skäl att tillämpa artikel 2.6a kräver grundförordningen att lätt tillgängliga uppgifter används, och dessa är ibland sammanlagda. När kommissionen tillämpar denna bestämmelse säkerställer den alltid att de uppgifter som används för att konstruera normalvärdet är bästa tillgängliga offentliga uppgifter. Den underrättar berörda parter tidigt under förfarandet om vilka uppgifter den tänker använda och ger dem stort utrymme att lämna synpunkter och mer detaljerade uppgifter. I den här undersökningen var det flera parter som kritiserade de uppgifter som kommissionen använt sig av, men ingen av dem föreslog bättre och mer detaljerade alternativa uppgifter eller metoder. Detta stöder kommissionens uppfattning om att den använt sig av bästa tillgängliga offentliga uppgifter i detta hänseende. I just detta fall gjordes i själva verket merparten av försäljningen (85 %) till icke närstående parter och den återspeglar därför i stor utsträckning resultatet av försäljningen till dessa parter. På samma sätt är försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna också representativa för den inhemska försäljningen i det representativa landet eftersom 61 % gjordes i Turkiet. Kommissionen vidmakthåller därför att de uppgifter som använts för att konstruera normalvärdet är i linje med kraven i artikel 2.6a i grundförordningen och de mest tillförlitliga och representativa i just detta fall. De påståenden som ifrågasätter kvaliteten på dessa uppgifter måste därför avvisas.

3.3.3 Använda källor för att fastställa icke snedvridna kostnader

- (229) I noteringen från mars 2019 uppgav kommissionen att den för att konstruera normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen skulle använda Global Trade Atlas för fastställandet av de icke snedvridna kostnaderna för merparten av produktionsfaktorerna, medan källan för fastställandet av de icke snedvridna kostnaderna för arbetskraft, energi och avfall skulle bero på vilket som var det utvalda representativa landet.

- (230) Eftersom kommissionen i enlighet med vad som angavs i noteringen från september 2019 beslutade att använda Turkiet som representativt land underrättade den också de berörda parterna om att den skulle använda Global Trade Atlas för att fastställa de icke snedvridna kostnaderna för produktionsfaktorerna och den turkiska statistikbyrån för att fastställa de icke snedvridna kostnaderna för arbetskraft och energi.
- (231) Samma exporterande tillverkare påstod dessutom att om kommissionen skulle besluta att ersätta material- och energiinköpen i Kina med referenspriser borde den använda de faktiska inköpspriserna för fem importerade råvaror under undersökningsperioden, eftersom dessa priser inte var snedvridna enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen. Denna exporterande tillverkare uppmanade också kommissionen att använda dessa importpriser som referenspris även för de material som köpts in i Kina.
- (232) Den exporterande tillverkaren lämnade styrkande handlingar (dvs. inköpsfakturer, importdokument och avtal) för de fem råvaror som nämns i skäl (231). Inköpen gjordes i US-dollar och från marknader där det inte fanns några bevis för att det förekom snedvridningar. Eftersom undersökningen inte visade någon snedvridning vad gäller importen av dessa råvaror till Kina för just denna exporterande tillverkare under den särskilda undersökningsperioden godtog kommissionen detta påstående. När det gällde material inköpt i Kina kunde kommissionen dock inte godta företagets påstående. Såsom anges i skäl (219) hade Turkiet fastställts som representativt land i detta fall och därför skulle de icke snedvridna kostnaderna för produktionsfaktorerna baseras på motsvarande icke snedvridna importpriser i Turkiet.
- (233) Samma exporterande tillverkare påstod att om kommissionen fastställde att referenspriserna skulle användas borde den under alla omständigheter utesluta alla "onormala" priser såsom i) priser för varukategorier som den exporterande tillverkaren inte använt sig av, ii) priser på material som inte hade samma kvalitet/renhet/fysiska egenskaper som de material som den exporterande tillverkaren använt sig av eller iii) priser som baseras på särskilt låga försäljnings- eller importvolymerna. Den exporterande tillverkaren påstod även att kommissionen inte borde använda importdata från det utvalda representativa landet för de mest grundläggande materialen, såsom kiselsand, kiselpulver eller annan malm. Den exporterande tillverkaren hävdade att dessa material vanligtvis endast importerar för mycket specifika ändamål till höga priser. I dessa fall skulle de inhemska priserna i referenslandet bättre återspegla den faktiska prisnivån.
- (234) Kommissionen har i undersökningens icke-konfidentiella ärendehandling tillhandahållit importvolymerna och importvärdena från Global Trade Atlas för alla produktionsfaktorer i Turkiet. Den kontrollerade också att det fanns tillräckligt med representativa, icke snedvridna kvantiteter av denna import för att det tillämpade genomsnittliga priset skulle minska effekten av potentiellt onormala priser i intervallets lägsta och högsta delar. De justerade priserna för en viss insatsvara återspeglar således en blandning av olika kvaliteter och tillgängligheten på de berörda marknaderna. Vidare har ingen bevisning lämnats in som visar att priser som baseras på låga försäljningsvolymerna/importvolymerna är olämpliga, och kommissionen har därför inga objektiva skäl att utesluta sådana uppgifter från analyserna. När det gäller påståendet om kiselsand och malm bör det dessutom noteras att dessa råvaror inte står med i den förteckning över produktionsfaktorer som fastställs i skäl (242). Påståendena i skäl (233) avvisas därför.
- (235) Såsom anges i skäl (185) skulle kommissionen använda finansiella uppgifter för 2018 för det segment av den turkiska koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet, där glasfiberoving ingår, för att fastställa icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.
- (236) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Taishan sitt påstående, som anges i skäl (231), om att kommissionen borde använda importpriserna för de fem råvaror som importerades från icke snedvridna källor som referenspriser även när dessa material var inköpta i Kina.

- (237) Den exporterande tillverkaren kunde inte styrka att detta påstående levde upp till erforderade rättsliga standarder, det vill säga att det har slagits fast att priserna inte är snedvridna. Tillverkaren tillhandahöll inga bevis för att importpriserna (även om de ansågs icke snedvridna) kunde vara representativa som ett icke snedvridet referensvärde. Påståendet avvisades därför.

3.3.4 Icke snedvridna kostnader och referensvärden

3.3.4.1 Produktionsfaktorer

- (238) Såsom anges i skäl (93) meddelade kommissionen i noteringen från mars 2019 att den skulle fastställa en inledande förteckning över de glasfibermaterialrelaterade produktionsfaktorer och källor som den avsåg att använda för alla produktionsfaktorer, såsom de material, den energi och den arbetskraft som de exporterande tillverkarna använde i glasfibermaterialtillverkningen.
- (239) Dessutom tillhandahöll kommissionen, såsom anges i skäl (95), i sin notering från september 2019 en reviderad förteckning över produktionsfaktorer och fastställde de turkiska varukoder som motsvarade de produktionsfaktorer som användes vid tillverkningen av glasfibermaterial i Turkiet, det representativa landet.
- (240) Kommissionen mottog inga synpunkter på förteckningen över produktionsfaktorer efter vare sig noteringen från mars 2019 eller noteringen från september 2019.
- (241) Den fick inte heller in några synpunkter på de turkiska varukoder som angavs i noteringen från september 2019. Den genomförde dock ytterligare forskning för att få en bättre överensstämmelse mellan de turkiska varukoderna och de produktionsfaktorer som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna använde sig och reviderade de turkiska varukoderna för pyrofyllit och polyestertråd i detta avseende. En av de exporterande tillverkarna använder sig dessutom av kondenserad naturgas i sin tillverkningsprocess. Det importerades dock ingen kondenserad naturgas i Turkiet under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns någon statistik över import av kondenserad naturgas använde kommissionen därför sig i stället av import av flytande propan för att skapa ett referensvärde för kondenserad naturgas. Dessutom ändrades namnet på en råvara som rapporterats in av en av de exporterande tillverkarna, namnet silankopplande agent, till "silikonprodukter" för att säkerställa överensstämmelse med tullnomenklaturen.
- (242) Mot bakgrund av alla upplysningar som lämnats av de berörda parterna och som samlats in under kontrollbesöken har följande produktionsfaktorer och turkiska varukoder, i förekommande fall, identifierats:

Tabell 1

Produktionsfaktor	Turkiska varukoder	Icke snedvridet värde
Råvaror		
— Aluminiumoxid, annan än konstgjord korund	281 820 000 000	5,92 CNY/kg
— Borokalcit (malen colemanit)	252 800 000 000	10,47 CNY/kg
— Epoxiharts	390 730 000 000	21,07 CNY/kg
— Glasfiberoving	701 912 000 000	7,79 CNY/kg
— Glasfibergarn eller tråd av smält råglas (nedan kallad <i>smälttråd</i>)	701 919 100 000 701 919 900 000	8,43 CNY/kg

Produktionsfaktor	Turkiska varukoder	Icke snedvridet värde
— Kaolin	250 700 200 011 250 700 200 018 250 700 800 011 250 700 800 012	0,96 CNY/kg
— Flytande propan	271 112 910 000 271 112 940 000 271 112 190 000 271 112 110 000	3,69 CNY/kg
— Flytande syre	280 440 000 000	0,05 CNY/kg
— Smörjmedel	340 212 000 000 340 290 100 011 340 290 100 012 340 290 900 015 340 290 900 016 340 391 000 000 340 311 000 000	13,98 CNY/kg
— Platina, obearbetad eller i form av pulver	711 011 000 000	193 936 CNY/kg
— Rodium, obearbetad eller i form av pulver	711 031 000 000	545 542 CNY/kg
— Polyesterharts	390 791 100 000 390 690 900 000 390 950 100 000 390 950 900 000	13,92 CNY/kg
— Polyestertråd (högstyrkegarn av polyestrar, impregnerat eller överdraget)	560 490 101 100 560 490 101 200 560 490 102 200	106,20 CNY/kg
— Polyisobuten	390 230 000 011 390 230 000 019 390 210 000 011 390 210 000 019	9,52 CNY/kg
— Polypropenfiber	550 340 000 000	13,54 CNY/kg
— Polyvinylacetat eller PVAc	390 512 000 000	10,28 CNY/kg

Produktionsfaktor	Turkiska varukoder	Icke snedvridet värde
— Pyrofyllit	253 090 009 039	3,89 CNY/kg
— Kvarts	250 610 000 014 250 610 000 018 250 610 000 011	1,69 CNY/kg
— Osläckt kalk	252 210 000 000	4,07 CNY/kg
— Silikonprodukter	391 000 000 011 391 000 000 019 391 000 000 012	33,65 CNY/kg
— Natriumkarbonat	283 620 000 011 283 620 000 012	1,38 CNY/kg
— Syntetiskt garn av polyestrar	540 233 001 000	29,81 CNY/kg
— Zirkoniumsilikat i pulverform (zirkon eller zirkonmjöl)	261 510 000 000	10,18 CNY/kg

Arbetskraft

Lönekostnader i tillverkningssektorn	Ej tillämpligt	35,86 CNY/timme
--------------------------------------	----------------	-----------------

Energi

Elektricitet	Ej tillämpligt	0,40–0,45 CNY/kWh
Naturgas	Ej tillämpligt	1,46 CNY/m ³

Avfall/skrot

Avfall i form av glasfiberoving	701 912 000 000	1,17 CNY/kg
---------------------------------	-----------------	-------------

(1) Råvaror och skrot

- (243) Vid sina kontrollbesök hos tillverkare av glasfibermaterial undersökte kommissionen vilka råvaror som använts och vilket skrot som uppstått under tillverkningen av glasfibermaterial.
- (244) För alla råvaror gäller att kommissionen använde sig av importpriserna då det inte fanns någon information från det representativa landets marknad. Ett importpris i det representativa landet fastställdes som ett vägt genomsnitt av enhetspriserna för importen från alla tredjeländer förutom Kina och länder som inte är marknadsekonomier, såsom anges i skäl (196). Kommissionen beslutade att undanta import från Kina till det representativa landet, eftersom den i skälen (98)–(162) drar slutsatsen att det på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i Kina. Eftersom det inte finns någon bevisning som visar att dessa snedvridningar inte på samma sätt påverkar produkter avsedda för export ansåg kommissionen att de även påverkade exportpriserna. Dessutom förefaller importpriserna för de viktigaste råvaror som Kina exporterar till Turkiet vara lägre än för annan import. Efter att ha utslutit importen till Turkiet från Kina och länder som inte är marknadsekonomier konstaterade kommissionen att importen från andra tredjeländer förblev representativ, då den stod för 43–100 % av den totala importen till Turkiet.
- (245) Kommissionen ämnade fastställa det icke snedvridna priset, vid leverans till den exporterande tillverkarens fabrik enligt kraven i artikel 2.6a första strecksatsen i grundförordningen, för råvaror som används vid tillverkningen av glasfibermaterial. För detta ändamål tillämpades det representativa landets importtullsats på varje ursprungsland och sedan lades de inhemska transportkostnaderna till importpriset. De inhemska transportkostnaderna för alla råvaror beräknades på grundval av de kontrollerade uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och ingår inte i de referensvärden som anges i tabell 1.
- (246) Det avfall/skrot som rapporterades in av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna var framför allt sådant skrot som genererades under tillverkningen av glasfiberroving. De exporterande tillverkarna sålde skrotet på hemmamarknaden till ett pris som motsvarade cirka 15 % av tillverkningskostnaden för glasfiberroving. Därför värderades det icke snedvridna priset på skrot till 15 % av det icke snedvridna priset för glasfiberroving.

(2) Arbetskraft

- (247) Den turkiska statistikbyrån offentliggör detaljerad information om löner inom olika ekonomiska sektorer i Turkiet. Kommissionen använde de löner som rapporterats inom den turkiska tillverkningssektorn för 2016 för näringsgren C.23 (Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter)⁽⁸⁹⁾ enligt klassificeringen Nace rev. 2⁽⁹⁰⁾. Det genomsnittliga månadsvärdet för 2016 justerades vederbörligen för inflation med användning av prisindexet för inhemska tillverkare⁽⁹¹⁾ som offentliggjorts av den turkiska statistikbyrån.
- (248) Efter det slutliga utlämnandet hävdade en exporterande tillverkare och CCCLA att referensvärdet för arbetskraftskostnaderna i tabell 1 inte var realistiskt. Vid ett hörande den 16 januari 2020 förtydligade kommissionen att det allmänna utlämnandet av uppgifter innehöll ett uppenbart fel vad gällde den enhet som arbetskraften uttrycktes i, alltså CNY/kg i stället för CNY/timme. I noteringen till ärendehandlingarna av den 19 december 2019, som innehöll beräkningarna av alla de referensvärden som anges i tabell 1, inbegripet arbetskraft, angavs den korrekta enheten, det vill säga CNY/timme.

(3) Elektricitet och naturgas

- (249) För att fastställa ett referensvärde för el och naturgas använde kommissionen den statistik om el- och gaspriser som den turkiska statistikbyrån⁽⁹²⁾ offentliggjort i sina regelbundna pressmeddelanden. Av denna statistik använde kommissionen uppgifterna om de industriella el- och gaspriserna i motsvarande förbrukningsintervall uttryckt i kuruş/kWh under undersökningsperioden.

⁽⁸⁹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, hämtad den 2 december 2019.

⁽⁹⁰⁾ Detta är en statistisk näringsgrensindelning som används av Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2>, (hämtad den 2 december 2019).

⁽⁹¹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104, (hämtad den 2 december 2019).

⁽⁹²⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> = > Press Releases (pressmeddelanden) = > välj Electricity and Natural Gas prices (el- och naturgaspriser).

- (250) De icke snedvridna kostnaderna för elektricitet i tabell 1 anges som ett intervall eftersom olika taxor gäller för enskilda konsumenter beroende på deras förbrukning.

(4) Förbrukningsartiklar/försumbara kvantiteter

- (251) Eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade ett stort antal produktionsfaktorer kategoriserades en del råvaror som förbrukningsvaror om de var av försumbar betydelse i såväl den exporterande tillverkarens sammanlagda produktionskostnader som på produktkontrollnummernivån.
- (252) Kommissionen beräknade förbrukningsvarornas procentandel av den totala kostnaden för råvaror och tillämpade denna procentandel på den omräknade kostnaden för råvaror när den använde sig av de fastställda, icke snedvridna priserna.
- (253) Efter det slutliga utlämnandet uppmanade en exporterande tillverkare och CCCLA kommissionen att offentliggöra metoden för beräkningarna av referensvärdena i tabell 1.
- (254) Vid ett hörande den 16 januari 2020 uppmärksammade kommissionen dessa parter på det faktum att en notering lades till undersökningens icke konfidentiella ärendehandlingar den 19 december 2019, den dag då uppgifterna utlämnades, där metoden för beräkningarna av referensvärdena i tabell 1 förklarades. Alla berörda parter under rättades automatiskt om det nya dokumentet i ärendehandlingarna genom TRON samma dag som det slutliga utlämnandet. Eftersom parterna redan hade tillgång till den begärda informationen krävdes inget ytterligare utlämnande av uppgifter.

3.3.4.2 Indirekta tillverkningskostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst

- (255) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas indirekta tillverkningskostnader uttrycktes som en procentandel av de exporterande tillverkarnas faktiska tillverkningskostnader. Denna procentandel tillämpades på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna.
- (256) När det gäller försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst använde kommissionen de finansiella uppgifterna för 2018 för det segment inom den turkiska koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet, i enlighet med vad som angavs i noteringen från september 2019 och såsom anges i skäl (185).
- (257) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua-gruppen att kommissionen inte hade konstaterat några betydande snedvridningar för dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och bortsåg då felaktigt från de faktiska värden på de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som företaget rapporterat på grundval av artikel 2.6a a. Företaget hävdade att användningen av faktiska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle vara i linje med metoden för fastställandet av referensvärdet för avfall/skrot, förbrukningsvaror och indirekta kostnader, där företaget hävdade att faktiska värden i form av andelar av dess faktiska kostnader skulle ha använts. Företaget hävdade också att denna metod skulle vara i linje med artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen som avser användningen av faktiska inhemska kostnader som det har slagits fast att de inte är snedvridna.
- (258) Kommissionen konstaterar inledningsvis att i motsats till hur den exporterande tillverkaren uppfattat saken ansågs inte kostnaderna avseende avfall/skrot, förbrukningsvaror och indirekta kostnader icke snedvridna enligt artikel 2.6a a tredje strecksatsen i grundförordningen. Såsom förklaras i skälen (251)–(255) liksom i de särskilda utlämnanden av uppgifter som tillhandahållits de exporterande tillverkarna i fråga tillämpades andelarna förbrukningsvaror och indirekta kostnader, vilka beräknats på grundval av den exporterande tillverkarens faktiska kostnader, på de icke snedvridna kostnaderna i det representativa landet. Denna metod tillämpades eftersom de tillgängliga uppgifterna inte innehöll information om indirekta kostnader och eftersom förbrukningsvarornas inverkan på de sammanlagda kostnaderna var begränsad. Vad gäller avfall/skrot kategoriserades de under förbrukningsvaror för de företag där de bara var av försumbar betydelse i de sammanlagda produktionskostnaderna, såsom förklaras i skäl (251). I övriga fall använde kommissionen sig av det referensvärde som anges i tabell 1 och skäl (246).

- (259) Kommissionen konstaterade dessutom att när förekomsten av betydande snedvridningar för exportlandet väl fastställts i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen konstrueras normalvärdet med hänvisning till icke snedvridna priser eller referensvärden i ett lämpligt representativt land för varje exporterande tillverkare i enlighet med artikel 2.6a a. Kommissionen framhöll att denna bestämmelse också särskilt föreskriver att det konstruerade normalvärdet ska omfatta ett skäligt belopp för att täcka icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i ett lämpligt representativt land. När kommissionen väl hade fastställt förekomsten av betydande snedvridningar som påverkar den undersökta produkten i exportlandet kunde den inte använda de faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna för enskilda exporterande tillverkare, eftersom de därmed hade befunnits snedvridna. Slutligen kunde den exporterande tillverkaren inte styrka att detta påstående levde upp till erforderade rättsliga standarder. Påståendet avvisades därför.

3.3.4.3 Beräkningen av normalvärdet

- (260) Kommissionen fastställde det konstruerade normalvärdet genom följande steg.
- (261) För det första fastställde kommissionen de icke snedvridna kostnaderna för tillverkning av glasfibermaterial. Den tillämpade de icke snedvridna enhetskostnaderna på var och en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas faktiska förbrukning av de olika produktionsfaktorererna.
- (262) För det andra ökade kommissionen de icke-snedvridna kostnaderna för tillverkning av glasfibermaterial genom att lägga till de indirekta tillverkningskostnader som fastställts enligt beskrivningen i skäl (255) för att få fram de icke snedvridna tillverkningskostnaderna.
- (263) På de icke snedvridna tillverkningskostnader som fastställts i enlighet med beskrivningen i skäl (261) tillämpade kommissionen slutligen försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för 2018 för det segment inom den turkiska koncernen Sisecam som bedriver kemiverksamhet, såsom förklaras i skäl (185).
- (264) Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna, uttryckta som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpade på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna, uppgick till 20,57 %.
- (265) Vinsten, uttryckt som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpad på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna, uppgick till 39,26 %.
- (266) På denna grundval konstruerade kommissionen normalvärdet per produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

3.4 Normalvärde för de icke samarbetsvilliga företag som ingick i urvalet

- (267) Såsom förklaras i skälen (68)–(87) beslutade kommissionen att tillämpa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen när normalvärdet beräknades för de exporterande tillverkarna Hengshi och Jushi, som ingår i CNBM-gruppen.
- (268) När det gäller Hengshi fattade kommissionen, såsom anges i skälen (275) och (276), det ovanliga beslutet att godta produktkontrollnumren från den antisubventionsundersökning som hänvisas till i skäl (3) som tillgängliga uppgifter enligt artikel 18.1 i grundförordningen. Normalvärdet kunde emellertid inte beräknas utifrån företagets egna uppgifter eftersom de konstaterades vara felaktiga i enlighet med vad som anges i skälen (75)–(83). För fastställandet av normalvärdet för båda de exporterande tillverkarna Jushi och Hengshi användes därför normalvärdet per produktkontrollnummer eller närmast möjliga produktkontrollnummer från de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet med liknande tillverkningsprocesser (vertikalt eller icke-vertikalt integrerade). Om det inte fanns motsvarande produktkontrollnummer från den samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet med en liknande tillverkningsprocess användes uppgifterna från den andra samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, som hade en annan tillverkningsprocess. Om det inte fanns motsvarande produktkontrollnummer för någon av de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna användes närmast möjliga produktkontrollnummer från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet med en liknande tillverkningsprocess. Kommissionen mottog inga synpunkter från några berörda parter om det tillvägagångssätt som använts.

3.5 Exportpris för de samarbetsvilliga företag som ingick i urvalet

- (269) Exporten till unionen från den grupp av exporterande tillverkare som ingick i urvalet skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom närstående företag som agerade antingen som exportörer eller importörer.
- (270) Exportpriset för försäljning direkt till oberoende kunder i unionen och genom närstående handelsföretag var det pris som faktiskt hade betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (271) Exportpriset för försäljning genom de närstående importörerna fastställdes på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I detta fall justerades priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, samt en skälig vinst.
- (272) Endast en icke-närstående handlare, som bara importerade försumbara kvantiteter glasfibermaterial under undersökningsperioden, samarbetade i undersökningen. Dennes vinstmarginal ansågs därför inte vara representativ. Eftersom det inte fanns några andra uppgifter uppskattades vinstmarginalen till 5 % för en oberoende handlare som är verksam inom glasfibermaterialsektorn.

3.6 Exportpris för de icke samarbetsvilliga företag som ingick i urvalet

- (273) Såsom anges i skälen (75)–(84) samarbetade en av de exporterande tillverkare som ingick i CNBM-gruppen inte i undersökningen, och kommissionen beslutade att fastställa exportpriset på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen.
- (274) I sina synpunkter på tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen begärde den exporterande tillverkaren att kommissionen för exportpriset skulle använda de uppgifter (dvs. produktkontrollnumret) som lämnats i den parallella antisubventionsundersökning som nämns i skäl (3).
- (275) Enligt artikel 19.6 i grundförordningen får dock de uppgifter som mottagits endast användas för de ändamål för vilka de begärdes. Artikel 29.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037⁽⁹³⁾ föreskriver samma begränsning. Uppgifter som samlats in i samband med en antidumpningsundersökning eller antisubventionsundersökning får därför inte användas för ett annat ändamål än det för vilket de begärdes.
- (276) I just detta fall genomfördes två parallella undersökningar av den berörda produkten; en undersökning inleddes ungefär tre månader före den andra. Hengshi begärde särskilt att de korrekta uppgifter som samlades in under antisubventionsundersökningen skulle användas som bästa tillgängliga uppgifter i denna undersökning. Hengshi avstod uttryckligen från den garanti som föreskrivs i artikel 19.6 i grundförordningen och i artikel 29.6 i förordning (EU) 2016/1037 om att uppgifter som lämnas i undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder endast kommer att användas för de ändamål för vilka de samlades in. I detta fall införde kommissionen såsom anges i skälen (54)–(56) inte heller några provisoriska antidumpningsåtgärder, och tidpunkten för de två undersökningarna gjorde det därför möjligt att innan införandet av slutgiltiga antidumpningstullar samla in och kontrollera de uppgifter om exportpriser som lades fram inom ramen för antisubventionsundersökningen. Kommissionen hade därför för ovanlighetens skull tillräckligt med tid att beakta de uppgifterna för denna undersöknings syften utan att andra berörda parter rättigheter påverkades och utan att den egna interna beslutsprocessen äventyrades. Kommissionen fattade således det ovanliga beslutet att använda de uppgifter om produktkontrollnummer som samlats in under den antisubventionsundersökning som nämns i skäl (3) som tillgängliga uppgifter enligt artikel 18.1 i grundförordningen. Till följd av detta beräknade kommissionen ett exportpris per produktkontrollnummer baserat på den exporterande tillverkarens egna uppgifter, med hjälp av den metod som beskrivs i skälen (269)–(272).
- (277) För de andra två exporterande tillverkarna i CNBM-gruppen beräknades exportpriset i enlighet med vad som anges i skälen (269)–(272).

⁽⁹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 55).

3.7 Jämförelse

- (278) Kommissionen jämförde normalvärdet och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (279) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Justeringarna baserades på det samarbetsvilliga företagens faktiska siffror och tillämpades på hanteringskostnader, fraktkostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader, bankavgifter, tullar, provisioner, importavgifter samt indirekta skatter. En justering enligt artikel 2.10 i tillämpades också på försäljning genom närstående handelsföretag. Då upptäckte man att handlarna i Hongkong hade uppgifter som liknade en agents. Dessa handlare letade efter kunder och upprättade kontakter med dem. De var ansvariga för försäljningsprocessen och fick pålägg för sina tjänster. Justeringen bestod av handelsföretagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en vinst på 5 %. Eftersom andra uppgifter inte fanns att tillgå ansågs denna vinstmarginal rimlig.
- (280) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua-gruppen att jämförelsen mellan dess exportpris och det konstruerade normalvärdet var orättvis. Gruppen påstod att kommissionen visserligen hade gjort justeringar av exportpriset för alla direkta försäljningskostnader, såsom transportkostnader och bankavgifter, men att den turkiska koncernen Sisecams försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, som användes för att konstruera normalvärdet, troligen innehöll vissa direkta försäljningskostnader som skulle uppstått på den turkiska hemmamarknaden och därmed skapat en asymmetri i jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet.
- (281) Denna exporterande tillverkare tillhandahöll inga bevis till stöd för att några direkta försäljningskostnader skulle ingå i de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som använts för att konstruera normalvärdet eller att de uppgifter som använts inte skulle vara representativa.
- (282) Kommissionen påminner om att artikel 2.6a i grundförordningen föreskriver att lätt tillgängliga uppgifter ska användas. Kommissionen försöker alltid säkerställa att de uppgifter som används för att konstruera normalvärdet är bästa tillgängliga offentliga uppgifter och ger parterna tillfälle att inkomma med synpunkter och alternativa uppgifter som de anser är mer representativa. I just detta fall lämnade kommissionen ut de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som den avsåg använda i noteringen från september 2019, men den mottog inga synpunkter eller alternativa, mer detaljerade uppgifter. Påståendet avvisades därför.
- (283) Samma exporterande tillverkare hävdade att justeringen av normalvärdet för mervärdesskatt (moms) som inte återbetalas på export hade gjorts utan att kommissionen hade visat att de turkiska tillverkarna erlägger moms som helt kan återbetalas vid försäljning på hemmamarknaden. En sådan justering skulle alltså vara olaglig.
- (284) Kommissionen gjorde en justering enligt artikel 2.10 b i grundförordningen för skillnaden i indirekta skatter mellan exportförsäljning från Kina till unionen och normalvärdet där indirekta skatter såsom moms har uteslutits. Kommissionen behöver inte visa att turkiska tillverkare verkligen erlägger moms som kan återbetalas fullt ut vid försäljning på hemmamarknaden såsom den exporterande tillverkaren gör gällande, eftersom det inte har någon betydelse. Det normalvärde som konstruerades i enlighet med vad som anges i skälen (260)–(266) omfattar inte moms, eftersom de icke snedvridna värdena i det representativa landet används för beräkningen av normalvärdet i exportlandet efter avdrag för momsbehandling. Den faktiska momsbehandlingen på försäljningen på hemmamarknaden och vid export sker helt och hållet i Kina. Vid undersökningen drogs slutsatsen att i Kina är de exporterande tillverkarna skyldiga att erlägga moms på 17 eller 16 % vid export, och 5–10 % återbetalas.

- (285) När det gäller skillnaden i indirekt beskattning, i detta fall den moms på exportförsäljningen som delvis återbetalas, gjorde kommissionen därför en vederbörlig justering av normalvärdet i linje med artikel 2.10 b i grundförordningen. Detta påstående avvisades därför.

3.8 Dumpningsmarginal

- (286) För de exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (287) På denna grundval fastställdes den slutgiltiga vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
CNBM-gruppen	99,7 %
Yuntianhua-gruppen	64,7 %

- (288) Såsom förklaras i skäl (43) samarbetade inte en av de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, nämligen CNBM-gruppen. Det var därför inte möjligt att fastställa en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Därför fastställdes dumpningsmarginalen för alla övriga samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet till samma nivå som dumpningsmarginalen för den enda samarbetsvilliga gruppen av exporterande tillverkare som ingick i urvalet (Yuntianhua-gruppen).
- (289) För alla övriga eventuella exporterande tillverkare från Kina fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Eftersom de exporterande tillverkarna – som enligt Eurostats importstatistik täcker hela exporten av glasfibermaterial från Kina till unionen – i hög grad samarbetade ansåg kommissionen att den högsta dumpningsmarginalen bland de exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, det vill säga CNBM-gruppens, var representativ för fastställandet av nivån på den övriga dumpningsmarginalen.
- (290) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
CNBM-gruppen	99,7 %
Yuntianhua-gruppen	64,7 %
Övriga samarbetsvilliga företag	64,7 %
Alla övriga företag	99,7 %

EGYPTEN

3.9 Exporterande tillverkare

- (291) Undersökningen visade att det fanns en grupp exporterande tillverkare i Egypten som stod för 100 % av exporten under undersökningsperioden. Den bestod av två närstående exporterande tillverkare: Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E (nedan kallad *Jushi Egypt*) och Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E. (nedan kallad *Hengshi Egypt*). Båda företagen ingår i CNBM-gruppen och samarbetade i undersökningen.

3.10 Normalvärde

- (292) Klaganden påstod att normalvärdet för Egypten borde konstrueras på grundval av tillverkningskostnader och försäljning som återspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen. Den hävdade att det förelåg betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a b i samma förordning av följande skäl: De exporterande tillverkarna låg i en särskild ekonomisk zon som upprättades genom ett formellt avtal mellan de kinesiska och egyptiska regeringarna och förvaltades och kontrollerades av ett kinesiskt regeringsorgan (China-Africa TEDA Investment Co. Ltd). Enligt klaganden mottog dessutom de båda exporterande tillverkarna i Egypten betydande statliga subventioner till följd av sin etablering i denna särskilda ekonomiska zon.
- (293) Som svar på detta påstående hävdade båda de exporterande tillverkarna att påståendena om marknadssnedvridningar i Egypten inte hade lämnats in i enlighet med kraven i grundförordningen och att det skulle strida mot de exporterande tillverkarnas rätt till försvar om de godtogs. De exporterande tillverkarna hävdade närmare bestämt att klagomålet inte innehöll några påståenden om eller bevis för att den egyptiska ekonomin påverkas av betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a. De exporterande tillverkarna hävdade vidare att påståendena i alla händelser var otillräckliga för att uppfylla de beviskrav som angivits i grundförordningen för att fastställa förekomsten av betydande snedvridningar.
- (294) I enlighet med artikel 2.6a d och e i grundförordningen bör alla bevis på förekomsten av betydande snedvridningar i exportlandet inges av den klagande när klagomålet lämnas in. Kommissionen kan därefter bedöma om den framlagda bevisningen verkligen är tillräcklig för att motivera att påståendet om betydande snedvridningar ska utvärderas och lämpliga slutsatser kunna dras under undersökningen.
- (295) Påståendet om förekomsten av betydande snedvridningar i Egypten lämnades emellertid in först flera månader efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande, när tidsfristen för att besvara de berörda parternas frågeformulär hade löpt ut och insamlingen av uppgifter var långt framskriden.
- (296) Sammanfattningsvis avvisades begäran om att metoden för att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen skulle tillämpas på Egypten.

3.10.1 Beräkning av normalvärde

- (297) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden anses vara representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarar minst 5 % av det berörda företagens totala exportvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.
- (298) På grundval av detta fastställde kommissionen att Jushi Egypts totala försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ. Den andra exporterande tillverkaren, Hengshi Egypt, hade ingen försäljning på hemmamarknaden.

- (299) För den exporterande tillverkare som hade en totalt sett representativ försäljning på hemmamarknaden (Jushi Egypt) fastställde kommissionen därefter vilka av de produkttyper som såldes på hemmamarknaden som var identiska eller nära påminnande om de produkttyper som såldes på export till unionen.
- (300) Kommissionen undersökte sedan huruvida respektive exporterande tillverkares försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av den till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till EU av den identiska eller jämförbara produkttypen.
- (301) Därefter fastställde kommissionen Jushi Egypts andel lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden för att avgöra om man kunde använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (302) Normalvärdet grundades på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte, när
- försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som var lika med eller högre än den beräknade produktionskostnaden, utgjorde mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och
  - det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp var högre än produktionskostnaden per enhet.
- (303) Normalvärdet var det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp med avseende på endast den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden när
- volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgjorde högst 80 % av den totala försäljningsvolymen för den typen, eller
  - det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga var lägre än produktionskostnaden per enhet.
- (304) För de produkttyper där det inte förelåg någon försäljning av en likadan produkt på hemmamarknaden konstruerade kommissionen normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.
- (305) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga produktionskostnaden för den samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas likadana produkt under undersökningsperioden:
- De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas hela försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden.

- Den vägda genomsnittliga vinst som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna gjorde på hela försäljningen på hemmamarknaden av den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.
- (306) Kommissionen konstaterade inledningsvis att fem av Jushi Egypts åtta exporterade produkttyper var identiska eller nära påminde om de produkttyper som såldes i representativa kvantiteter på hemmamarknaden.
- (307) Efter det slutliga utlämnandet bestred Jushi Egypt det tillvägagångssätt som kommissionen hade använt för att ta olika typer av kunder i beaktande vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset. Efter att ha analyserat det igen bekräftade kommissionen att det inte fanns någon så enhetlig och tydlig skillnad i säljarnas funktioner i de olika handelsleden på Egyptens hemmamarknad att det var motiverat att göra åtskillnad mellan olika slags kunder. Kommissionen godtog därför företagets påstående och beräknade på nytt dess marginaler utan att göra åtskillnad mellan olika slags kunder. Följaktligen såg den också över Hengshi Egypts konstruerade normalvärde.
- (308) Analysen av Jushi Egypts försäljning på hemmamarknaden per produkttyp (med representativ försäljning) visade också att mer än 80 % av försäljningen på hemmamarknaden var lönsam och att det vägda genomsnittliga försäljningspriset var högre än produktionskostnaden. Normalvärdet för dessa produkttyper beräknades därför som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden. För produkttypen utan försäljning på hemmamarknaden konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, såsom beskrivs i skäl (305) ovan.
- (309) Den andra exporterande tillverkaren, Hengshi Egypt, exporterade all sin tillverkning av glasfibermaterial och hade därmed ingen försäljning på hemmamarknaden. Eftersom det inte förelåg någon försäljning av en likadan produkt på hemmamarknaden konstruerade kommissionen normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.
- (310) Under undersökningsperioden köpte Hengshi Egypt den huvudsakliga råvara (glasfiberroving) som användes i tillverkningen av glasfibermaterial av Jushi Egypt och av en annan närstående leverantör.
- (311) De exporterande tillverkarna påstod mot denna bakgrund att eftersom Jushi Egypt gjorde vinst på sin försäljning av glasfiberroving till Hengshi Egypt borde transaktionerna anses ha skett till marknadspriser. Tillverkarna hänvisade även till befintlig rättspraxis⁽⁹⁴⁾, enligt vilken det är uppgifterna från det undersökta företagets räkenskaper som ska användas som regel och att dessa uppgifter endast i undantagsfall ska anpassas eller bytas ut. De hänvisade också till att det inte fanns några snedvridande statliga åtgärder och till att produktionskostnaderna återspeglades på ett korrekt sätt i Hengshi Egypts räkenskaper och att dessa räkenskaper borde användas för att fastställa Hengshi Egypts produktionskostnad och dess därefter konstruerade normalvärde.
- (312) I motsats till vad de exporterande tillverkarna hävdade konstaterades det att Hengshi Egypt köpte glasfiberroving av Jushi Egypt till priser som inte följde armlängdsprincipen, eftersom de konsekvent låg betydligt under det pris som Jushi Egypt tog ut av oberoende kunder för samma produkt på den egyptiska hemmamarknaden. Med tanke på den stora skillnaden mellan dessa priser drog kommissionen slutsatsen att de priser som Hengshi Egypt betalade till Jushi Egypt inte kunde anses följa armlängdsprincipen. Priserna var visserligen lönsamma men de återspeglade inte marknadspriserna i Egypten, och utan sin företagstillhörighet skulle Hengshi Egypt ha betalat ett mycket högre glasfiberrovingpris. Det faktum att inga snedvridande statliga åtgärder påverkade fastställandet av råvarupriserna befanns också vara irrelevant, eftersom det är analysen av armlängdsprincipen som är avgörande i detta fall.

⁽⁹⁴⁾ Mål T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mot rådet, EU:T:2016:500, punkterna 47–49.

- (313) I sitt svar på det slutliga utlämnandet upprepade Jushi/Hengshi sitt påstående att de priser på glasfiberroving som Jushi Egypt tog ut av Hengshi Egypt följde armlängdsprincipen, och hävdade att försäljningen mellan de närstående parterna skapade vinstmarginaler som var jämförbara med det vinstmål som klaganden i sitt klagomål uppgivit var tillräckligt för att bedriva en långsiktigt hållbar verksamhet på marknaden. Kommissionen konstaterade att vinstmålet är den vinst som unionsindustrin rimligen kan göra på unionsmarknaden då det inte föreligger någon dumpad import, och det är därför inte ett lämpligt referensvärde för att avgöra om det pris som närstående parter kommit överens om följer armlängdsprincipen. De relevanta kriterierna för en sådan bedömning är de prisnivåer som skulle kunna uppnås i Egypten i avsaknad av förbindelser. Undersökningen visade att prisnivåerna (och vinstnivåerna) på den egyptiska marknaden onekligen var högre än de som togs ut mellan dessa närstående företag.
- (314) Mot denna bakgrund och av de orsaker som beskrivs i skäl (312) avvisades påståendet att priserna följde armlängdsprincipen på grund av den vinstnivå som uppnåtts.
- (315) Jushi/Hengshi Egypt hävdade även att kommissionens metod, som beskrivs i skälen (309)–(311), strider mot artikel 2.5 i grundförordningen som bör tolkas snävt, och hänvisade till EU-domstolarnas och WTO:s rättspraxis. Enligt Jushi/Hengshi Egypt kan man inte bortse från inköpspriset på glasfiberroving mellan Hengshi Egypt och Jushi Egypt bara för att det inte följer armlängdsprincipen. Jushi/Hengshi Egypt gjorde gällande att kommissionen även måste visa i vilken mån Hengshi Egypt bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktionen och försäljningen av glasfibermaterial.
- (316) Kommissionen håller inte med om denna tolkning och anser inte att något av de ärenden som Jushi/Hengshi Egypt hänvisar till ogiltigförklarar kommissionens avgöranden i föreliggande fall. Faktum är att WTO-organen⁽⁹⁵⁾ genomgående slog fast att det kan anses att exporterande tillverkares bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten om tillverkaren till exempel ingår i en företagskoncern (vilket är fallet med Jushi Egypt och Hengshi Egypt) och om transaktionerna av insatsvaror i samband med produktionen och försäljningen av den berörda produktionen inte följer armlängdsprincipen. Följaktligen måste detta påstående avvisas.
- (317) Jushi/Hengshi Egypt hävdade även, och hänvisade till rättspraxis⁽⁹⁶⁾, att kommissionens metod för att bedöma om inköpspriset på glasfiberroving följde armlängdsprincipen var felaktig. Jushi/Hengshi Egypt hävdade att de priser som kommissionen jämfört inte var jämförbara och att den borde ha tagit i beaktande alla faktorer som var relevanta för de aktuella försäljningarna, i synnerhet i) leveransvillkor, ii) importtullar på råvaror, iii) ojämförbara kvantiteter och iv) Jushi Egypts prissättningspolitik för närstående transaktioner.
- (318) Efter att ha granskat uppgifterna i ärendehandlingarna godtog kommissionen påståendet om att en justering borde göras för skillnader i leveransvillkor och drog av transportkostnader från försäljningspriserna på glasfiberroving när så var lämpligt. Transportkostnaderna beräknades på grundval av de faktiska transportkostnader för glasfiber-material som kontrollerats av kommissionen.
- (319) Jushi/Hengshi Egypt hävdade efter det ytterligare slutliga utlämnandet att kreditkostnader också måste dras av, utöver transportkostnader. När det gäller den begärda justeringen av kreditkostnader är dessa kostnader för försäljarna en naturlig del av transaktioner som görs på den öppna marknaden och följer armlängdsprincipen. Kommissionen måste därför avvisa ett sådant påstående.

⁽⁹⁵⁾ Se rapporten från överprövningsorganet om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina, WT/DS473/AB/R, punkt 6.33, panelrapporten om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina, WT/DS473/R, fotnot 400 samt rapporten från överprövningsorganet om Ukrainatvisten beträffande ammoniumnitrat från Ryssland WT/DS493/AB/R, punkterna 6.94 och 6.96. Se även T-607/15, Yieh United Steel Corp, ECLI:EU:T:2019:831, punkterna 62–67 och 83.

⁽⁹⁶⁾ Mål C-393/13 P, Europeiska unionens råd mot Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, punkt 30.

- (320) Vad gäller importtullar finns det, utan att någon ställning tas i frågan om huruvida en justering skulle vara motiverad, ingen bevisning i ärendehandlingarna för att Jushi Egypt hade betalat dessa tullar eller att de egyptiska myndigheterna hade uppburit dem. Företaget lade inte fram någon bevisning i sin inlägga för att det hade betalat dessa tullar och uttryckte det i själva verket som att tullarna vanligtvis är tillämpliga och att Jushi Egypt borde betala dem. Vad gäller kvantiteterna kunde företagen inte tillhandahålla några bevis för att en rabattstrategi i allmänhet användes, vilket skulle stödja deras påstående om att de prisskillnader som konstaterats mellan närstående och icke närstående parter berodde på mängdrabatt. I själva verket anges det i det enda dokument som företaget tillhandahållit att det pris som Jushi Egypt tog ut av Hengshi Egypt baserades på det genomsnittliga pris som Jushi Egypt hade tagit ut av icke närstående kunder året dessförinnan, med ett visst procenttillägg beroende på vilken typ av roving det rörde sig om. Marknadsförhållandena och de betydande skillnaderna mellan Hengshi Egypts priser och icke närstående kunders priser visar emellertid att Jushi Egypt inte tillämpade ovan nämnda prissättningspolitik. Följaktligen återspeglade inte Jushi Egypts prissättningspolitik det faktiska pris som den närstående parten (Hengshi Egypt) betalade. Påståendena om att försäljningspriserna på glasfiberroving borde justeras med hänsyn till dessa aspekter avvisades därför.
- (321) Egyptens regering gjorde i samma anda gällande efter det slutliga utlämnandet att vid bedömningen av huruvida exportörernas räkenskaper följer armlängdsprincipen eller inte är priset bara ett av alla de villkor och förhållanden som gäller vid en transaktion, och att det slutliga utlämnandet inte innehöll några bevis för att kommissionen tagit hänsyn till dessa andra villkor och förhållanden för transaktionen i fråga. Egyptens regering hävdade också att kommissionen inte hade handlat i överensstämmelse med artikel 2.2.1.1 första meningen i WTO:s antidumpningsavtal när den bortsåg från kostnadsuppgifter som uppfyllde de två krav som anges i bestämmelsen i den artikeln, det vill säga överensstämmer med allmänt erkända bokföringsprinciper och på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna.
- (322) Såsom anges i skälen (318) och (319) gjorde kommissionen en justering för transportkostnader. Utifrån föreliggande fakta i detta fall fastställde den emellertid att det inte var motiverat med någon justering för de andra aspekterna och att detta därför var irrelevant för bedömningen av om priserna följde armlängdsprincipen. Såsom anges i skäl (312) konstaterade kommissionen dessutom att Hengshi Egypts inköpspriser för glasfiberroving från Jushi Egypt genomgående var väsentligt lägre än de priser Jushi Egypt tog ut av oberoende kunder på hemmamarknaden i Egypten för samma produkt, även efter motiverade justeringar. Med tanke på den stora skillnaden mellan dessa priser drog kommissionen slutsatsen att de inte kunde anses följa armlängdsprincipen. Till följd av detta drog kommissionen slutsatsen att de inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen, som har samma ordalydelse som artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal. Bägge påståendena avvisades därför.
- (323) Jushi/Hengshi Egypt gjorde också gällande att när deras företagsinterna produktkoder för glasfiberroving togs i beaktande blev jämförelsen mellan de kvantiteter som såldes till närstående kunder och till icke närstående kunder på hemmamarknaden inte representativ. Jushi/Hengshi Egypt föreslog i stället en jämförelse på grundval av den produktkontrollnummerstruktur som kommissionen fastställt i en annan antidumpningsundersökning om ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Bahrain och Egypten⁽⁹⁷⁾. Företagen hävdade att ett sådant tillvägagångssätt skulle ge ett mer representativt resultat. De hävdade också att eftersom produktkontrollnumren ansågs vara lämpliga för att jämföra priser för beräkningarna av dumpnings- och skademarginaler borde de även anses vara lämpliga för jämförelser av de glasfiberrovingpriser som Jushi Egypt tog ut av å ena sidan Hengshi Egypt och å andra sidan av icke närstående kunder på den inhemska marknaden.
- (324) Det tillvägagångssätt som kommissionen tillämpade gjorde det möjligt att jämföra försäljningar till Hengshi Egypt och till icke närstående parter på grundval av exakt överensstämmande interna produktkoder, vilket möjliggjorde en mycket noggrann jämförelse av de relevanta produkttyper som sålts till båda kundtyperna. Jushi/Hengshi Egypt kunde inte visa hur en jämförelse med hjälp av produktkontrollnummer som skapats för ett annat ändamål skulle ge ett bättre resultat än jämförelsen av priserna på exakt samma produkt. Kommissionen drog slutsatsen att den alternativa metod som Jushi/Hengshi Egypt föreslog i själva verket skulle leda till ett mindre noggrant resultat och avvisade påståendet.

⁽⁹⁷⁾ Antidumpningsförfarande beträffande import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Bahrain och Egypten som inleddes genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 151, 3.5.2019, s. 4.)

- (325) Följaktligen bekräftade kommissionen slutsatsen att de kostnader för glasfiberroving som bokförts i företagets räkenskaper inte på ett rimligt sätt återspeglade Hengshi Egypts kostnader i samband med produktionen av glasfibermaterial. Vid konstruktionen av normalvärdet var man därför tvungen att justera dessa kostnader till de prisnivåer som icke-närstående kunder fick betala på hemmamarknaden, i linje med artikel 2.5 i grundförordningen.
- (326) Såsom anges i skäl (548) lade kommissionen den 10 februari 2020 fram ett ytterligare slutligt utlåtande och uppmanade företagen att lämna synpunkter på innehållet i denna ytterligare information. Jushi/Hengshi Egypt lämnade in synpunkter den 13 februari 2020, som emellertid inte berörde innehållet i det ytterligare slutliga utlåtandet. Företagen upprepade i stället sitt motstånd mot kommissionens metod för att konstruera normalvärdet för Hengshi, närmare bestämt de påståenden som kommissionen inte hade godtagit.
- (327) Kommissionen betonar att den inlagan, som hänvisade till information som företaget hade fått i det allmänna utlåtandet av uppgifter, inkom efter att tidsfristen för att lämna synpunkter på det slutliga utlåtandet hade löpt ut (det vill säga den 9 januari 2020). I alla händelser beslutade kommissionen att behandla dem i denna förordning.
- (328) Först och främst hävdade Jushi/Hengshi att de utgör en enda ekonomisk enhet eftersom de inte tillverkar samma slags produkter och eftersom de är belägna inom samma område. För det andra gjorde de gällande att kommissionen bryter mot artikel 2.5 i grundförordningen eftersom den bestämmelsen inte ger kommissionen tillstånd att pröva om armlängdsprincipen följts. De hänvisade till flera paneler och rapporter från överprövningsorganet som enligt utsaga skulle stödja detta påstående. Vid ett hörande uppgav företagets företrädare att vinst inte kunde anses vara en kostnad. Slutligen upprepade de sina påståenden om att kommissionens användning av marknadspriset för glasfiberroving i Egypten (på grundval av icke-närstående försäljningar från Jushi på den egyptiska marknaden) innebar en dubbelräkning av försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för glasfiberroving.
- (329) Vad gäller det första påståendet får kommissionen endast anse att företag utgör en enda ekonomisk enhet om de tillgängliga uppgifterna visar att de bedriver en gemensam verksamhet i alla avseenden. I avsaknad av andra faktorer är inte geografisk belägenhet och produktionstyper i sig tillräckliga för att visa att företagen agerar som en enda ekonomisk enhet. Kommissionen vidmakthåller därför att även om Jushi och Hengshi ingår i samma grupp visar den tillgängliga bevisningen att de två rättsliga enheterna bedriver sin verksamhet oberoende av varandra och därför inte kan anses vara en enda ekonomisk enhet.
- (330) Vad gäller det andra påståendet anger artikel 2.5 i grundförordningen att om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring måste de justeras. Kommissionen anser att det kan anses att ett internt pris inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion av den undersökta produkten när det inte följer armlängdsprincipen. Denna uppfattning har bekräftats av WTO:s överprövningsorgan.⁽⁹⁸⁾ WTO:s rättslära, som Jushi/Hengshi tagit ur sitt sammanhang i sin inlaga⁽⁹⁹⁾, stöder i själva verkets kommissionens tolkning i det här fallet. I detta sammanhang har överprövningsorganet faktiskt bekräftat att även om bokföringen stämmer överens med allmänt erkända bokföringsprinciper kan det anses att den inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten om den undersökta exportören eller tillverkaren ingår i en företagskoncern där kostnaderna av vissa insatsvaror i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten sprids ut över olika företags bokföringar, eller om transaktioner som rör sådana insatsvaror inte följer armlängdsprincipen. Det är just detta som är fallet här.

⁽⁹⁸⁾ Överprövningsorganet om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina.

⁽⁹⁹⁾ Överprövningsorganet om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina, panelrapport om EU-tvisten beträffande biodiesel från Indonesien samt panelrapport om EU-tvisten beträffande biodiesel från Argentina.

- (331) Dessa exporterande tillverkare tycks också ha missförstått begreppet kostnad i artikel 2.5 i grundförordningen. Där avses de kostnader som bärs av tillverkaren av den undersökta produkten (inte tillverkaren av insatsvarorna). Från köparens perspektiv är säljarens vinst en kostnad, inbakad i det pris som betalas för en insatsvara. Kommissionen gjorde en korrekt utvärdering av huruvida Hengshis bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktionen av glasfibermaterial och konstaterade då att internpriserna för inköpen av glasfiberroving var väsentligen lägre än marknadspriset för samma produkttyper i Egypten, vilket innebär att de inte följde armlängdsprincipen. Den justerade därför glasfiberrovingkostnaderna utifrån de priser som Jushi tagit ut av icke närstående företag på den egyptiska marknaden.
- (332) Slutligen behandlas påståendet om dubbelräkning fullt ut i skälen (337)–(345) i denna förordning.
- (333) När det gäller inköp av glasfiberroving från den andra närstående leverantören sålde denna leverantör inte glasfiberroving till oberoende kunder i Egypten. Kommissionen jämförde därför priserna för inköp av glasfiberroving från denna leverantör med Jushi Egypts priser för icke-närstående parter på hemmamarknaden. Då konstaterades att Hengshi Egypt köpte glasfiberroving från den andra närstående leverantören till priser som stämde överens med de rådande priserna på Egyptens öppna hemmamarknad, och dessa inköp av glasfiberroving befanns därför följa armlängdsprincipen.
- (334) Eftersom Hengshi Egypt inte hade någon försäljning på hemmamarknaden grundades beloppen för försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinsten på Jushi Egypts – den andra exporterande tillverkaren i Egypten – försäljning på hemmamarknaden av den likadana produkten, vid normal handel och inledningsvis i samma handelsled (dvs. endast för slutanvändare), under samma undersökningsperiod.
- (335) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Jushi/Hengshi Egypt att kommissionens strategi att tillämpa Jushi Egypts försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst på försäljningar till slutanvändare endast i syfte att konstruera Hengshi Egypts normalvärde inte stämde överens med artikel 2.6 i grundförordningen och att den inte hade stöd av några faktiska omständigheter. Som anges i skäl (306) fanns det förvisso inga bevis för någon så enhetlig och tydlig skillnad i säljarnas funktioner i de olika handelsleden på Egyptens hemmamarknad att den motiverar att åtskillnad görs mellan olika slags kunder. Jushi Egypts inhemska försäljning till alla försäljningskanaler vid normal handel ligger därför till grund för försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten när normalvärdet konstrueras för Hengshi Egypt.
- (336) Hengshi Egypt påstod att den vinst som Jushi Egypt gjorde på sin försäljning av glasfiberroving borde dras av när normalvärdet för Hengshi Egypt konstruerades. Företaget åberopade det faktum att i) företagen utgjorde en enda ekonomisk enhet, och ii) om Jushi Egypts vinst inbegreps vid konstruktionen av normalvärdet och beräkningen av produktionskostnaderna skulle den räknas två gånger.
- (337) Kommissionen anser inte att de två egyptiska exporterande tillverkarna utgör en enda ekonomisk enhet (även om de ingår i samma företagskoncern, CNBM-gruppen), eftersom de är separata enheter med olika juridiska personer och oberoende tillverkning och försäljning.
- (338) När normalvärdet konstruerades justerades dessutom Hengshi Egypts produktionskostnader enligt artikel 2.5 i grundförordningen för att de marknadspriser som följer armlängdsprincipen skulle återspeglas (därmed uteslöts försäljningen av glasfiberroving mellan närstående parter). I enlighet med artikel 2.6 i samma förordning baseras den vinstmarginal som används för att konstruera normalvärdet på försäljningen på hemmamarknaden av den likadana produkten (dvs. glasfibermaterial, inte glasfiberroving) till oberoende kunder vid normal handel. Denna vinstmarginal återspeglar också den vinstnivå som en tillverkare normalt kan uppnå genom att sälja glasfibermaterial på den egyptiska marknaden. Påståendet i föregående skäl avvisades därför.

- (339) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Jushi/Hengshi Egypt sitt påstående att det konstruerade normalvärdet för Hengshi Egypt var onaturligt högt till följd av att försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för Jushi Egypts försäljning av glasfiberroving hade dubbelräknats. Företagen hänvisar till två tidigare antidumpningsundersökningar där kommissionen drog av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader från försäljningen av halvfabrikat i ett fall och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader från en råvaruleverantörs försäljningar i ett annat fall⁽¹⁰⁰⁾, och hävdade att omständigheterna i de fallen var jämförbara med omständigheterna i den här undersökningen. Företagen hävdade att kommissionen, i linje med dessa tidigare fall, borde dra av försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten från Jushi Egypts försäljning av glasfiberroving från de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som används för att konstruera Hengshi Egypts normalvärde för glasfibermaterial.
- (340) Omständigheterna i de fall som Jushi/Hengshi Egypt hänvisar till skiljer sig emellertid från omständigheterna i den här undersökningen. I ett fall uppstod inte situationen när normalvärdet konstruerades enligt artikel 2.6 i grundförordningen, utan när det fastställdes om försäljningen på hemmamarknaden skedde vid normal handel på grundval av det berörda företags alla kostnader. I det fallet sålde båda de närliggande berörda företagen den undersökta produkten på hemmamarknaden och båda företagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader avsåg försäljning av den undersökta produkten, vilket inte är fallet i den här undersökningen.
- (341) I den här undersökningen användes priset på glasfiberroving på den fria marknaden för att fastställa Hengshi Egypts kostnader för tillverkning av glasfibermaterial. Detta pris inbegrep försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna och vinsten (för försäljningen av glasfiberroving) och visade Hengshi Egypts alla kostnader för tillverkningen av glasfibermaterial. Det inbegrep dock inte några försäljnings- och administrationskostnader eller andra allmänna kostnader eller någon vinst för Hengshi Egypts försäljning av glasfibermaterial på hemmamarknaden, eftersom företaget inte sålde något glasfibermaterial på hemmamarknaden. För att fastställa normalvärdet lades ett skäligt belopp som skulle täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst till tillverkningskostnaden, i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. Detta skäliga belopp återspeglade försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna och vinsten vid försäljning av glasfibermaterial på den egyptiska hemmamarknaden.
- (342) Vad gäller den andra undersökning som Jushi/Hengshi Egypt hänvisar till avvisades de berörda exporterande tillverkarnas påstående om att råvaruleverantörernas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader borde dras av från den exporterande tillverkarens produktionskostnader eftersom det "vid varje råvaruinköp ingår vissa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i det pris som betalas, men dessa utgör kostnader för leverantören och inte försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för den berörda exportören". Detta gäller även i det här ärendet.
- (343) Mot bakgrund av ovanstående kan inte dessa prejudikat anses stödja de exporterande tillverkarnas påstående om att det här ärendet inte är i linje med tidigare undersökningar.
- (344) Jushi/Hengshi Egypt hävdade vidare att Jushi Egypt är en integrerad tillverkare som tillverkar glasfiberroving som ska bearbetas till glasfibermaterial och att dess försäljning av glasfibermaterial därmed också inbegriper försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i samband med tillverkningen av glasfiberroving. Jushi/Hengshi Egypt hävdade att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som påstods ha ett samband med glasfiberroving borde dras av från Jushi Egypts försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för försäljningen av glasfibermaterial och läggas till Hengshi Egypts kostnader för tillverkning av glasfibermaterial när normalvärdet konstrueras i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. Efter det slutliga utlämnandet förde även Egyptens regering fram ett liknande argument.
- (345) Kommissionen konstaterade att all överföring av vinst, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader från försäljningen av glasfibermaterial till försäljningen av glasfiberroving skulle vara rent spekulativ eftersom vinst, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader är knutna till försäljningen av den produkt de avser, och de kan inte knytas till insatsvaror i tidigare led som produkten framställs av. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som företaget tillskriver försäljningen av glasfibermaterial bör således inte inbegripa några kostnader som är knutna till en annan produkt. Dessutom gör Jushi Egypt i sina räkenskaper en tydlig åtskillnad mellan intäkter och utgifter för vart och ett av företags rörelsesegment, det vill säga mellan glasfibermaterial och andra produkter. Om företagens påstående stämde skulle i själva verket tillförlitligheten hos Jushi Egypts metod för att tillskriva den berörda produkten kostnader för denna undersöknings ändamål ifrågasättas.

⁽¹⁰⁰⁾ Närmare bestämt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1295 av den 1 augusti 2019 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2018/1469 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Ryska federationen och Ukraina till följd av en partiell interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 204, 2.8.2019, s. 22, skälen 32 och 33) samt rådets förordning (EG) nr 695/2006 av den 5 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 397/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan (EUT L 121, 6.5.2006, s. 14, skäl 44).

- (346) Påståendet om att Jushi Egypts försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst rörande glasfibermaterial även inbegrep försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i samband med dess försäljning av glasfiberroving, och att dess försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst för glasfiberroving följaktligen dubbelräknades när normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen, konstaterades därför faktamässigt felaktigt och avvisades således.
- (347) Egyptens regering ansåg vidare att det tillvägagångssätt som användes för att konstruera normalvärdet för Hengshi Egypt resulterade i en överdrivet stor dumpningsmarginal för koncernen. Enligt Egyptens regering ansåg kommissionen att de två tillverkarna inte utgjorde en enda ekonomisk enhet samtidigt som den bortsåg från priserna på glasfiberrovingförsäljning mellan de två enheterna med anledning av att de var närstående. I detta hänseende hänvisade den till tidigare praxis där vinst mellan enheter som utgjorde en enda ekonomisk enhet hade dragits av.
- (348) Det faktum att Jushi Egypt och Hengshi Egypt tillhör samma företagskoncern och är närstående innebär emellertid inte att de räknas som en enda ekonomisk enhet. Såsom förklaras i skäl (329) var de två företagen enskilda enheter med olika juridiska personer och oberoende produktion och försäljning. De berörda företagen bestred aldrig dessa fakta. Påståendet avvisades därför.

3.11 Exportpris

- (349) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas export till unionen skedde antingen direkt till oberoende kunder, genom närstående handlare utanför unionen eller genom närstående importörer i unionen.
- (350) Om de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen, eller genom ett närstående företag som fungerade som handlare, fastställdes exportpriset på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (351) Om de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten till unionen via närstående företag som fungerade som importörer fastställdes exportpriset på grundval av den importerade produktens pris då den första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I så fall justerades priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inklusive försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för de närstående importörerna i unionen, samt en skälig vinst.
- (352) Endast en icke närstående handlare samarbetade i undersökningen. Eftersom handlaren endast importerade försumbara kvantiteter glasfibermaterial under undersökningsperioden ansågs dess vinstmarginal inte vara representativ. Eftersom det inte fanns några andra uppgifter uppskattades vinstmarginalen till 5 % för en oberoende handlare som är verksam inom glasfibermaterialsektorn.

3.12 Jämförelse

- (353) Kommissionen jämförde normalvärdet och de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (354) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Justeringar gjordes i detta fall för transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader och bankavgifter.

- (355) Under undersökningsperioden exporterade dessutom båda de samarbetsvilliga tillverkarna glasfibermaterial till unionen genom närstående handlare utanför unionen, i Hongkong. Handlarna i Hongkong letade efter kunder och upprättade kontakter med dem. De var dessutom ansvariga för försäljningsprocessen och erhöll ett pålägg för sina tjänster. Kommissionen konstaterade därför att dessa handlares uppgifter liknade en agents. Följaktligen gjordes en justering enligt artikel 2.10 i även för försäljning genom dessa närstående handelsföretag. Justeringen bestod av avdrag av dessa handelsföretags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en vinst på 5 %. Eftersom andra uppgifter inte fanns att tillgå ansågs denna vinstmarginal rimlig.

3.13 Dumpningsmarginaler

- (356) För att fastställa dumpningsmarginalen för de två samarbetande exporterande tillverkarna jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, priset fritt fabrik, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (357) Eftersom de två samarbetsvilliga tillverkarna var varandra närstående fastställdes en enda dumpningsmarginal på grundval av det vägda genomsnittet av deras individuella dumpningsmarginaler.
- (358) Efter det slutliga utlämnandet bestred Egyptens regering kommissionens tillvägagångssätt för beräkningen av dumpningsmarginalen för CNBM-gruppen. Egyptens regering påstod att individuella marginaler i enlighet med artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal bör beräknas för varje individuell exporterande tillverkare som samarbetar med en undersökning. I detta hänseende borde Jushi Egypts faktiska försäljningspriser på hemmamarknaden ha använts som grund för normalvärdet för hela CNBM-gruppen och det vägda genomsnittliga exportpriset för Hengshi Egypt och Jushi Egypt.
- (359) Såsom anges i skäl (34) föreskriver artikel 9.5 i grundförordningen att kommissionen får fastställa en enda individuell antidumpningstull om det förekommer organisatoriska kopplingar mellan de exporterande tillverkarna. Det fastställdes under denna undersökning att Jushi Egypt och Hengshi Egypt är närstående företag och detta har inte bestridits. Kommissionen beräknade därför en enda individuell dumpningsmarginal för CNBM-gruppen i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen. De berörda företagens individuella dumpningsmarginaler ligger till grund för beräkningen av en enda grupp marginal. I detta hänseende måste normalvärdet och exportpriset fastställas individuellt för varje företag enligt artiklarna 2 och 3 i grundförordningen. Artikel 2 i grundförordningen beskriver metoden för fastställandet av normalvärdet då försäljningspriserna på hemmamarknaden inte är representativa, men den föreskriver inte att normalvärdet helt enkelt ska grundas på ett annat företags försäljningspriser på hemmamarknaden. Artikel 3 i grundförordningen tillåter inte heller att dumpningsmarginalen beräknas på grundval av de vägda genomsnittliga exportpriserna för två eller fler företag. Påståendet i detta hänseende avisades därför.
- (360) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet konstaterade Egyptens regering att kommissionen inte hade behandlat merparten av de synpunkter och argument som Hengshi/Jushi Egypt hade tillhandahållit efter det slutliga utlämnandet och gjorde gällande att de borde tas i beaktande. Kommissionen konstaterade att alla synpunkter som inkommit från Hengshi/Jushi Egypt efter det slutliga utlämnandet och det ytterligare slutliga utlämnandet behandlas fullt ut i tidigare skäl i denna förordning. Såsom också anges i skäl (548) innehöll det ytterligare slutliga utlämnandet endast sådana omständigheter och överväganden som låg till grund för det slutliga fastställandet vilka hade ändrats i jämförelse med det slutliga utlämnandet.
- (361) Graden av samarbetsvilja är i detta fall hög eftersom de exporterande tillverkare som samarbetade i undersökningen enligt Eurostats registrerade importstatistik stod för i princip all import av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta beslutade kommissionen att fastställa den övriga dumpningsmarginalen till en nivå motsvarande den individuella dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga företagen.

- (362) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
CNBM-gruppen	20,0 %
Alla övriga företag	20,0 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och tillverkningen i unionen

- (363) Den likadana produkten tillverkades av 16 unionstillverkare under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (364) Den sammanlagda tillverkningen av glasfibermaterial i unionen uppgick under undersökningsperioden till nästan 115 000 ton. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av den klagandes kontrollerade frågeformulärsvår, som dubbelkontrollerats och i förekommande fall uppdaterats med de kontrollerade frågeformulärsvaren från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Såsom anges i skäl (12) bestod urvalet av fyra unionstillverkare som svarade för mer än 40 % av den sammanlagda tillverkningen i unionen av den likadana produkten.

4.2 Förbrukning i unionen

- (365) Kommissionen stödde sig på justerade uppgifter från Eurostat för att fastställa förbrukningen i unionen och importvolymerna, i enlighet med den obestridda metod som föreslagits av klaganden. På grundval av Taric-uppgifterna togs små mängder insatsvaror bort från den importstatistik som användes. Kommissionen kontrollerade och bekräftade klagandens uppskattningar av den importerade andelen av den berörda produkten enligt de KN-nummer ⁽¹⁰¹⁾ som uppgavs i tillkännagivandet om inledande ⁽¹⁰²⁾, på grundval av uppgifter från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina och i Egypten.
- (366) Volymerna och värdet av importen från andra tredjeländer fastställdes under undersökningen på grundval av direkta kunskaper om företag som producerar glasfibermaterial i andra tredjeländer och importerar till unionen. Utöver de siffror som nämns i klagomålet tillhandahöll den klagande uppdaterad marknadsinformation för undersökningsperioden för alla tredjeländer.
- (367) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins försäljningsvolym på unionsmarknaden plus importen från alla tredjeländer enligt registreringar i Eurostats databas Comext och justerad såsom beskrivs i skälen (365) och (366) ovan.
- (368) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukningen i unionen (ton)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen	153 287	175 827	181 464	168 270
Index	100	115	118	110

Källa: Comext, klagomålet

⁽¹⁰¹⁾ Kombinerade nomenklaturnummer.

⁽¹⁰²⁾ KN-nummer 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 och 7019 90 00.

- (369) Under skadeundersökningsperioden ökade förbrukningen i unionen, från omkring 153 000 ton år 2015 till cirka 168 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 9,8 %
- (370) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet begärde Jushi/Hengshi China och CCCLA att fler uppgifter skulle lämnas ut, vilka skulle ge en tydligare bild av import- och förbrukningsuppgifterna och av metoden som använts att fastställa förbrukningen. De hävdade att detta krävdes eftersom de siffror som angavs i klagomålet inte var desamma som siffrorna i utlämnandet.
- (371) Påståendet att relevanta siffror inte lämnades ut stämmer inte. De siffror som användes för att fastställa glasfiber-materialförbrukningen i unionen lämnades ut till alla berörda parter i det slutliga utlämnandet av den 19 december 2019. Skillnader i förhållande till de siffror som angavs i klagomålet beror inte på en ändrad metod utan dels på att tidsperioderna i klagomålet och undersökningen skilde sig åt, i enlighet med vad som förklaras ovan, och dels på att mer detaljerade uppgifter samlades in under undersökningen. I klagomålet kunde endast marknadsinformation användas för att utesluta import med berörda KN-nummer som inte var glasfibermaterial medan kommissionen hade tillgång till importuppgifter på Taric-nivå. Såsom anges i skäl (365) använde kommissionen dessa uppgifter för att utesluta produkter som hade importerats med Taric-nummer för andra produkter. Utöver skillnaderna i tidsperioder hade kommissionen även tillgång till aktuella uppgifter för de europeiska tillverkare som ingick i urvalet, och i vissa fall ledde detta till att de rapporterade siffrorna reviderades efter att dessa uppgifter granskats.

4.3 Import från de berörda länderna

4.3.1 Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna

- (372) Kommissionen undersökte om importen av glasfibermaterial med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.
- (373) I artikeln anges att importen från mer än ett land endast ska slås samman om det fastställs att
- den dumpningsmarginal som fastställs i förhållande till importen från varje land är högre än den miniminivå som fastställs i artikel 9.3 i grundförordningen och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar, och
  - det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana produkten i unionen.
- (374) De dumpningsmarginaler som fastställdes i förhållande till importen från Kina och Egypten översteg den miniminivå som fastställs i artikel 9.3 i grundförordningen. Omfattningen av importen var inte försumbar i den mening som avses i artikel 5.7 i grundförordningen. Marknadsandelen under undersökningsperioden var närmare bestämt 22,3 % (37 558 ton) för importen från Kina och 9,1 % (15 334 ton) för importen från Egypten.
- (375) Konkurrensvillkoren mellan den dumpade importen från Kina och Egypten och mellan denna import och den likadana produkten i unionen var ungefär desamma. Framför allt konkurrerade de importerade produkterna med varandra och med glasfibermaterial som tillverkades i unionen, eftersom de säljs genom samma försäljningskanaler och till liknande kundkategorier. När det gäller importpriser visar tabell 4 att de övergripande prisnivåerna förvisso skilde sig åt mellan de berörda länderna men att trenderna i stort sett var desamma, det vill säga att de visade en övergripande minskning under skadeundersökningsperioden som stabiliserades under 2017 och undersökningsperioden, och att båda väsentligen underskred unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden.

- (376) Därmed uppfylldes de kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen och verkan av importen från Kina och Egypten bedömdes sammantaget för att fastställa skadan.

4.3.2 Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna

- (377) Såsom förklaras i skälen (365) och (366) ovan fastställde kommissionen importvolymerna och importpriserna på grundval av justerade uppgifter från Eurostat. Marknadsandelen för importen fastställdes genom att importvolymerna jämfördes med förbrukningen i unionen.
- (378) Importen till unionen från Kina och Egypten utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importvolym och marknadsandel

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Import från Kina (i ton)	34 470	42 507	44 278	37 558
<i>Index</i>	100	123	129	109
Import från Egypten (i ton)	108	417	6 092	15 334
<i>Index</i>	100	386	5 641	14 198
Import från de berörda länderna (i ton)	34 578	42 924	50 370	52 892
<i>Index</i>	100	124	145	153
Kinas marknadsandel (%)	22,5	24,2	24,4	22,3
<i>Index</i>	100	108	109	99
Egyptens marknadsandel (%)	0,1	0,2	3,4	9,1
<i>Index</i>	100	337	4 765	12 934
De berörda ländernas marknadsandel (%)	22,6	24,4	27,8	31,4
<i>Index</i>	100	108	123	139

Källa: Comext, svaren på stickprovsformuläret från de berörda ländernas exporterande tillverkare.

- (379) Importen från de berörda länderna ökade med 53 % under skadeundersökningsperioden, från nästan 35 000 ton år 2015 till nästan 53 000 ton under undersökningsperioden. De berörda ländernas marknadsandel ökade således från 22,6 % år 2015 till 31,4 % under undersökningsperioden, nästan nio procentenheter. Denna ökning fortgick kontinuerligt under hela skadeundersökningsperioden, både i absoluta tal och relativt sett.

4.3.3 Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande

- (380) Såsom förklaras i skäl (365) använde kommissionen uppgifter från Eurostat för att fastställa trenderna för importpriserna.
- (381) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från de berörda länderna utvecklades följaktligen på följande sätt:

Tabell 4

Importpriser (euro/kg)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Importpris Kina	1,78	1,75	1,69	1,63
<i>Index</i>	100	99	95	91
Importpris Egypten	1,36	1,40	1,32	1,32
<i>Index</i>	100	103	98	97
Importpris de berörda länderna	1,78	1,75	1,64	1,54
<i>Index</i>	100	99	92	86

Källa: Comext

- (382) De berörda ländernas importpriser låg hela tiden under det genomsnittliga försäljningspriset för de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilket framgår av tabell 8. De genomsnittliga importpriserna från de berörda länderna minskade från 1,78 euro/kg till 1,54 euro/kg under skadeundersökningsperioden, det vill säga med nästan 14 %.

- (383) Kommissionen fastställde även prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— de vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska och egyptiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden⁽¹⁰³⁾, fastställda utifrån kostnader, försäkring och frakt (cif) med lämpliga justeringar för tullar (enbart Kina) och kostnader efter import (båda länderna), och

— det motsvarande vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik.

- (384) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av den hypotetiska omsättningen under undersökningsperioden. Den beräknas genom att unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per produkttyp multipliceras med de kvantiteter av jämförbara produkttyper som exporteras till unionen. Betydande prisunderskridande marginaler på 15,4–55,8 % för Kina och 30,5–54,9 % för Egypten konstaterades, vilket gav en vägd genomsnittlig marginal på 15,4 % för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet och på 31,5 % för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Egypten.

⁽¹⁰³⁾ Glasfibermaterial produceras för det mesta på beställning utifrån kundernas specifikationer. Den allra största delen av försäljningen gjordes därför direkt till oberoende slutkunder. Försäljningen till grossister stod för [1–5 %] av den totala försäljningen från de berörda länderna (resten gjordes till slutanvändare). [95–99 %] av de kinesiska och egyptiska exporterande tillverkarnas försäljning gjordes direkt till unionen (resten gjordes genom närstående importörer). De unionstillverkare som ingick i urvalet säljer också främst direkt till samma typ av slutkunder, som svarar för [90–95 %] av deras försäljning, och endast [5–10 %] av deras försäljning görs till grossister.

- (385) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet konstaterade Jushi/Hengshi China och CCCLA att den prisunderskridande marginal som lämnats ut för de samarbetsvilliga tillverkarna (41,1 %) troligen var felaktig.
- (386) Kommissionen tog denna synpunkt i beaktande och förtydligade att detta berodde på ett skrivfel. Den prisunderskridande marginalen för de samarbetsvilliga tillverkarna var 15,4 %, inte 41,1 %.
- (387) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet uppmärksammade Jushi/Hengshi China skillnaden mellan deras prisunderskridande och målprisunderskridande marginaler (42,4 % respektive 116,9 %) och jämförde dem med de prisunderskridande och målprisunderskridande marginaler som fastställts för Jushi/Hengshi Egypt (30,5 % respektive 61,4 %). Den exporterande tillverkaren konstaterade även att vid en sådan jämförelse syns en betydande skillnad sett till både de absoluta procenttalen för båda marginaltyperna och till storleken på ökningen av den målprisunderskridande marginalen i förhållande till den prisunderskridande marginalen. Tillverkaren konstaterade att detta är förvånande, i synnerhet med tanke på att de vägda genomsnittliga cif-priserna per enhet är mer eller mindre desamma för Jushi/Hengshi China och Jushi/Hengshi Egypt.
- (388) Kommissionen konstaterade att sådana skillnader inte är konstiga om företagen i fråga säljer olika produktmixer till unionens marknad. Om produktmixerna skiljer sig åt, vilket är fallet här, går det trots likartade genomsnittliga cif-priser per enhet inte att göra en meningsfull jämförelse mellan de två enheternas prisunderskridande och målprisunderskridande marginaler och delarna mellan dessa marginaler. Den synpunkten avvisades därför.
- (389) Jushi/Hengshi China och Jushi/Hengshi Egypt konstaterade att cif-värdet på exporterande tillverkares försäljningar genom närstående importörer hade fastställts på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, justerat för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen. Den exporterande tillverkaren hävdade att användningen av ett sådant konstruerat cif-värde för beräkningarna av marginalerna för prisunderskridandet och målprisunderskridandet strider mot artikel 3.1 i grundförordningen, eftersom det inte någonstans i artikel 3 i grundförordningen anges att kommissionen ska använda ett konstruerat cif-exportpris för att beräkna skademarginalen.
- (390) De exporterande tillverkarna hävdade också att det är fel att beräkna prisunderskridandemarginalen på grundval av ett konstruerat cif-värde. Enligt dessa exporterande tillverkare bröt kommissionen mot artikel 3.2 och 3.3 och därmed artikel 3.5, 3.6, 3.7 och 3.8 i grundförordningen då den inte bedömde den påstått dumpade importens inverkan på priserna för den likadana produkten som säljs av unionsindustrin genom att jämföra unionsindustrins försäljning med de exporterande tillverkarnas slutliga försäljningspris till den första oberoende kunden.
- (391) För det första hänvisar artikel 3.2 i grundförordningen till inverkan av dumpad import som kan vålla unionsindustrin skada och inte till ett företags (närstående importörs) återförsäljningspris inom unionen till en annan kund.
- (392) För det andra, vad gäller prisunderskridandemarginaler anger grundförordningen ingen specifik metod för det begreppet. Kommissionen har därmed ett stort handlingsutrymme för att bedöma denna skadefaktor. Detta handlingsutrymme begränsas av behovet att grunda slutsatser på faktiska bevis och att göra en objektiv granskning, i enlighet med artikel 3.2 i grundförordningen.

- (393) Vad gäller de aspekter som beaktas i beräkningen av prisunderskridandemarginaler (särskilt exportpriset) måste kommissionen fastställa den punkt där konkurrensen först äger rum (eller kan äga rum) med unionsindustrin på unionsmarknaden. Denna punkt motsvarar egentligen den första icke-närstående importörens inköpspris, eftersom det företaget i princip har valet att köpa antingen från unionsindustrin eller från utländska kunder. Icke-närstående importörers återförsäljningspriser återspeglar däremot inte den punkt där riktig konkurrens äger rum. Detta är endast den punkt där exportörens etablerade försäljningsstruktur försöker hitta kunder, men den ligger redan efter den punkt där beslutet om import har fattats. När den exporterande tillverkaren har inrättat sitt system med närstående företag i unionen har dessa redan bestämt att deras varor ska hämtas utanför unionen. Därför bör jämförelsen göras omedelbart efter att varan passerar unionsgränsen, och inte under ett senare skede i distributionskedjan, t.ex. vid försäljning av varan till slutanvändaren.
- (394) Denna metod säkerställer också samstämmighet i de fall när en exporterande tillverkare säljer varor direkt till en icke-närstående kund (importör eller slutanvändare) eftersom återförsäljningspriser per definition inte skulle användas i detta scenario. En annorlunda metod skulle medföra diskriminering mellan exporterande tillverkare enbart på grundval av den försäljningskanal som de använder.
- (395) I detta fall kan importprisets nominella värde inte användas eftersom den exporterande tillverkaren och importören är varandra närstående. För att fastställa ett tillförlitligt importpris enligt armlängdsprincipen måste därför ett sådant pris rekonstrueras genom att använda den närstående importörens återförsäljningspris som utgångspunkt. För att genomföra denna rekonstruktion är reglerna för hur exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen relevanta, liksom de är relevanta för att fastställa exportpriset i dumpningshänseende. Tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen gör det möjligt att fastställa ett pris som är fullt jämförbart med cif-priset (vid unionens gräns) som används för att granska försäljning till icke närstående kunder.
- (396) Kommissionen konstaterar också att i just det här fallet sker merparten av såväl unionsindustrins som de exporterande tillverkarnas försäljning direkt (det vill säga utan handlare eller importörer). Denna direktförsäljning står för mer än 95 % av unionsindustrins försäljning och mer än 95 % av de exporterande tillverkarnas försäljning.
- (397) Kommissionen håller fast vid att det resonemang som beskrivs här ovan är korrekt, men för fullständighetens skull gjordes ytterligare beräkningar av prisunderskridandemarginaler.
- (398) I den första beräkningen togs slutkunden i beaktande, och sedan jämfördes produkttyper utifrån typ av slutkund, som lades till som en egenskap hos produktkontrollnumret. Utifrån denna beräkning konstaterades det att de priser som CNBM-gruppen i Kina, CNBM-gruppen i Egypten och Yuntianhua-gruppen tillämpade underskred unionsindustrins priser med 42,7 %, 32,1 % respektive 17,2 %.
- (399) I den andra beräkningen av prisunderskridandemarginaler tog kommissionen enbart hänsyn till unionsindustrins och de exporterande tillverkarnas direktförsäljning vilken, såsom ovan nämnts, utgör lejonparten av båda sidornas försäljning. Utifrån denna beräkning konstaterades det att de priser som CNBM-gruppen i Kina, CNBM-gruppen i Egypten och Yuntianhua-gruppen tillämpade underskred unionsindustrins priser med 45,4 %, 30,8 % respektive 14,7 %.
- (400) Sammanfattningsvis skiljer sig prisunderskridandemarginalerna inte nämnvärt åt, oavsett vilket sätt de beräknas på. Detta är inte förvånande med tanke på att unionsindustrin och de exporterande tillverkarna säljer liknande produkttyper och i huvudsak direkt till liknande kundtyper. Påståendet avvisades därför.

- (401) Efter det slutliga utlämnandet begärde Yuntianhua-gruppen ytterligare utlämnande av detaljerade uppgifter om beräkningarna av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande för varje produkttyp, rörande det egna företaget. Gruppen krävde att få de produktkontrollnummer som unionsindustrin använde vid försäljning såväl som de genomsnittliga kvantiteter som såldes per produktkontrollnummer och de genomsnittliga försäljningspriserna. Vid hörandet den 17 januari 2020 tillade Yuntianhua-gruppen bland annat att det inte framgår tydligt av de utlämnade uppgifterna om kommissionen hade tillämpat nollställning eller inte. Yuntianhua-gruppen krävde också ytterligare utlämnande av uppgifter om unionsindustrins försäljnings- och distributionskanaler på unionsmarknaden.
- (402) Kommissionen slog fast att nollställning inte hade tillämpats vid denna undersökning. I linje med allmän praxis för att skydda affärshemligheter kunde kommissionen emellertid inte lämna ut alla begärda uppgifter för varje produkttyp. Ett så detaljerat utlämnande skulle göra det möjligt att, antingen direkt eller med hjälp av marknadsinformation, rekonstruera enskilda unionstillverkares konfidentiella försäljnings- eller produktionsuppgifter. Kommissionen beslutade, i överensstämmelse med sin praxis för att skydda affärshemligheter, att delvis tillmötesgå företaget och lämna ut uppgifter för de produkttyper som såldes av tre eller fler av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Dessa lämnades ut separat, tillsammans med det ytterligare slutliga utlämnandet, till alla berörda exporterande tillverkare.
- (403) Till följd av Yuntianhua-gruppens begäran om ytterligare utlämnande av uppgifter om unionsindustrins försäljnings- och distributionskanaler, och på kommissionens begäran, tillhandahöll alla unionstillverkare som ingick i urvalet ytterligare uppgifter om sina försäljningskanaler. Dessa uppgifter gjordes också tillgängliga i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av kort efter begäran och de berörda parterna underrättades vederbörligen. Unionstillverkarna begärde också att de mer detaljerade uppgifterna om deras försäljningskanaler skulle behandlas konfidentiellt. Kommissionen utvärderade dessa krav och drog slutsatsen att de var vederbörligen motiverade, vilket berättigade konfidentiell behandling i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.
- (404) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua-gruppen att alla unionstillverkare som ingick i urvalet till skillnad från Yuntianhua-gruppen sålde den berörda produkten genom närstående handlare i unionen, och att kommissionen därför borde justera upp Yuntianhua-gruppens cif-värde för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en teoretisk vinstmarginal för handelsbolag som var närstående de unionstillverkare som ingick i urvalet, för att säkerställa att jämförelsen med unionsindustrins försäljningspriser avser samma handelsled.
- (405) Såsom anges i skäl (396) var mer än 95 % av unionsindustrins försäljning direktförsäljning. Såsom konstateras i skälen (397)–(400) visar dessutom alla beräkningar av prisunderskridandemarginaler, på grundval av såväl försäljningar till slutanvändare som enbart på direktförsäljning, att alla exporterande tillverkare inbegripet Yuntianhua-gruppen underskred priserna. Den synpunkten avvisades därför.
- (406) I sina synpunkter till följd av det ytterligare slutliga utlämnandet upprepade Yuntianhua-gruppen sitt påstående om att det inte hade lämnats ut tillräckliga uppgifter om beräkningarna av skademarginalen. Företaget hävdade att det borde få information om försäljningspriserna och kvantiteterna på alla produkttyper som såldes av unionsindustrin, oavsett hur många unionstillverkare i urvalet som sålde produkter med ett visst produktkontrollnummer. De avfärdade kommissionens uppfattning om att om försäljningsuppgifter som avsåg ett visst produktkontrollnummer kom från bara två eller färre unionstillverkare skulle en tredje part kunna spåra uppgifterna tillbaka till en enskild tillverkare i unionsindustrin. Eftersom Yuntianhua-gruppen inte hade den marknadskunskap som krävdes för att göra detta fanns det, enligt gruppen, inget skäl till att dessa uppgifter skulle vara konfidentiella. Yuntianhua-gruppen hävdade att kommissionen annars åtminstone borde tillhandahålla en meningsfull icke-konfidentiell sammanfattning av skademarginalsberäkningen genom att tillhandahålla intervall med försäljningsuppgifter för produktkontrollnummer avseende produkter som tillverkades av två eller färre unionstillverkare.

- (407) Kommissionen upprepar att uppgifter som kommer från bara en eller två unionstillverkare inte kan lämnas ut av sekretesskäl. De exporterande tillverkarna får samma behandling – de behöver inte tillgängliggöra sin egen information, inte ens anonymt. Undersökningen har visat att glasfibermaterialmarknaden är ganska transparent, med användare som köper stora kvantiteter från ett begränsat antal certifierade tillverkare i unionen och Kina. Det är därför rimligt att anta att glasfibermaterialtillverkare i unionen och i de berörda länderna ofta vet vem som tillhandahåller en viss produkttyp. Om ett uppgiftsintervall lämnas ut skulle detta således innebära en stor risk att affärshemligheter som kommissionen vill skydda lämnas ut. I vilket fall som helst lämnade kommissionen ut detaljerade uppgifter om beräkningarna för alla produkttyper som tillverkades av tre eller fler unionstillverkare och som stod för runt 70 % av den volym som Yuntianhua-gruppen sålde till unionen och mer än 70 % av volymen på de motsvarande produkttyper som såldes av unionsindustrin. Yuntianhua-gruppen kom inte med några invändningar mot dessa beräkningar. Företaget har inte heller bett om hjälp av förhørsombudet, som erbjöd sig att å företagets vägnar genomföra erforderade kontroller av de uppgifter som inte lämnades ut. Påståendet avvisades därför.
- (408) I sina synpunkter till följd av det ytterligare slutliga utlämnandet, på grundval av ett hörande med förhørsombudet, hävdade Yuntianhua-gruppen att unionstillverkarna i urvalet var och en hade specialiserat sig på att tillverka en eller flera typer av den berörda produkten som då framställdes särskilt för en viss användare. Yuntianhua-gruppen hävdade att dessa var kundspecifika OEM-produkter, för vilka inga marginaler för prisunderskridande eller målprisunderskridande hade fastställts. Enligt Yuntianhua-gruppen borde det därför göras en segmentspecifik dumpnings- och skadeanalys och inga åtgärder borde införas för OEM-segmentet.
- (409) Den exporterande tillverkarens antagande är faktamässigt felaktigt. Undersökningen har visat att glasfibermaterial inte tillverkas på OEM-grund. Såsom anges i skäl (61) ovan konstaterade kommissionen att glasfibermaterial tillverkas enligt kundernas specifikationer för de flesta användningsområden och att merparten av försäljningen (både unionstillverkarnas och de exporterande tillverkarnas) därför görs direkt till oberoende slutkunder. Försäljning enligt kundernas specifikationer är alltså ett av glasfibermaterialmarknadens särdrag och inte på något sätt ett tecken på att det finns ett särskilt OEM-segment. Detta framgår också av de uppgifter som lämnades ut till Yuntianhua-gruppen. Runt 70 % av produktkontrollnumren avsåg sådana produkter som Yuntianhua-gruppen exporterade till unionen vilka också tillverkades av tre eller fyra av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen konstaterar även att under undersökningsperioden var 92 % av unionsindustrins och Yuntianhua-gruppens försäljning överensstämmande. Detta motsäger också att det skulle finnas en särskild specialisering på marknaden och att unionstillverkarna skulle tillverka en eller flera typer åt en viss användare. Dessutom stämmer inte påståendet att försäljningspriserna på de produkter med produktkontrollnummer som tillverkas av endast en eller två unionstillverkare inte prisunderskrider eller målprisunderskrider unionsindustrins försäljningspriser. Kommissionen konstaterade prisunderskridande för fyra av de sju produktkontrollnummer där detaljerade beräkningar inte kunde lämnas ut av sekretesskäl. Detta betyder att av de 18 överensstämmande produktkontrollnumren var det endast fyra (som stod för en låg andel av Yuntianhua-gruppens exportvolym) som konstaterades inte underskrida unionsindustrins försäljning. Givetvis är fastställandet av prisunderskridande på produktkontrollnummernivå endast ett förberedande steg på vägen mot den prisjämförelse som krävs enligt artikel 3.3 i grundförordningen, det vill säga fastställandet av om den berörda produkten som helhet sålts till lägre pris. Mot denna bakgrund avvisades påståendet att en separat analys utifrån olika segment borde ha genomförts.
- (410) I sina synpunkter till följd av det ytterligare slutliga utlämnandet hävdade Yuntianhua-gruppen att kommissionens skadeundersökningsresultat omfattade produkter som inte är den berörda produkten, eftersom en av deras produkter med angivet produktkontrollnummer hade exporterats under ett KN-nummer som inte omfattades av undersökningen.
- (411) Kommissionen angav i det tillkännagivande som inledde detta förfarande att "[d]essa KN- och Taric-nummer nämns endast upplysningsvis". De är inte själva beskrivningen av den undersökta produkten. I just detta fall hade det också redan konstaterats i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/44⁽¹⁰⁴⁾ att importer av

⁽¹⁰⁴⁾ EUT L 16, 21.1.2020, s. 1.

den undersökta produkten i stor utsträckning feldeklarerats, även efter att förfarandet hade inletts. Under undersökningen uppmanades dessutom de exporterande tillverkare som ingick i urvalet att rapportera in sin export till unionen av den produkt som stämmer in på beskrivningen i tillkännagivandet som inledde förfarandet. Med anledning av detta rapporterade Yuntianhua-gruppen in det specifika produktkontrollnumret i fråga såsom en berörd produkt. I vilket fall som helst kontrollerades och bekräftades det under kontrollbesöket på plats att alla produktkontrollnummer som hade rapporterats in i frågeformuläret omfattades av undersökningen. Yuntianhua-gruppen underrättades också den 19 december 2019 om att detta produktkontrollnummer användes i dumpnings- och skadeberäkningarna. Yuntianhua-gruppen bestred inte detta. Påståendet avvisades därför.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna anmärkningar

- (412) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som hade betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (413) Såsom anges i skäl (12) tillämpades ett stickprovsförfarande för fastställandet av den skada som unionsindustrin eventuellt lidit.
- (414) För att fastställa skadan gjorde kommissionen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i klagomålet och den klagandes svar på ett särskilt frågeformulär. Dessa uppgifter avsåg alla unionstillverkare, och uppdaterades vid behov efter kontrollerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen bedömde de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i de kontrollerade svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.
- (415) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet och dumpningsmarginalernas storlek.
- (416) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, genomsnittliga arbetskraftskostnader, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (417) Den sammanlagda produktionen i unionen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Index	100	107	104	92
Produktionskapacitet (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
<i>Index</i>	100	102	101	98
Kapacitetsutnyttjande (%)	63	67	65	59
<i>Index</i>	100	106	103	93

Källa: Klagomålet, kontrollerade frågeformulärsvär från unionstillverkarna i urvalet

- (418) Unionsindustrins sammanlagda produktion varierade, men minskade med 8 % under den berörda perioden. Eftersom produktionskapaciteten låg kvar på nästan samma nivå under skadeundersökningsperioden minskade kapacitetsutnyttjandet från 63 % till 59 %.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (419) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Sammanlagd försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	112 925	125 056	123 108	106 723
<i>Index</i>	100	111	109	95
Marknadsandel (%)	73,7	71,1	67,8	63,4
<i>Index</i>	100	97	92	86

Källa: Klagomålet, kontrollerade frågeformulärsvär från unionstillverkarna i urvalet

- (420) Unionsindustrins försäljningsvolym minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, samtidigt som den sammanlagda importen från Kina och Egypten ökade med 53 %. Eftersom förbrukningen ökade innebar detta att marknadsandelen minskade från 73,7 % år 2015 till 63,4 % under undersökningsperioden, det vill säga en minskning med över tio procentenheter för unionsindustrin, medan Kina och Egypten ökade sin marknadsandel från 22,6 % år 2015 till 31,4 % under undersökningsperioden, det vill säga en ökning med nästan nio procentenheter.

4.4.2.3 Tillväxt

- (421) Ovannämnda siffror för produktion, försäljning, volym och marknadsandelar visar att det inte var möjligt för unionsindustrin att växa på en växande marknad under skadeundersökningsperioden, varken i absoluta siffror eller i förhållande till förbrukningen.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(422) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Antal anställda	1 184	1 221	1 207	1 197
Index	100	103	102	101
Produktivitet (kg/anställd)	105 504	109 839	108 001	95 665
Index	100	104	102	91

Källa: Klagomålet, kontrollerade frågeformulärsvar från unionstillverkarna i urvalet

(423) Under skadeundersökningsperioden förblev sysselsättningen i unionen relativt stabil, med endast en liten ökning på 1 %. Den ökade förbrukningen motsvarades inte av en liknande ökning av sysselsättningen, eftersom försäljnings- och produktionsvolymerna minskade. I och med att produktionen minskade med 8 % minskade unionsindustrins produktivitet med 9 % under skadeundersökningsperioden.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(424) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande på grund av den kinesiska och egyptiska importens volymer och priser.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(425) De vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionstillverkarna i urvalet tog ut av kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen (i euro/kg)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris fritt fabrik per kg i unionen till icke-närstående kunder	2,20	2,11	2,10	2,05
Index	100	96	96	93
Produktionskostnad per kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Index	100	99	99	103

Källa: kontrollerade frågeformulärsvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet

- (426) Unionsindustrins produktionskostnader ökade med 3 % under skadeundersökningsperioden, främst på grund av förlusten av stora kontrakt med vindkraftverksindustrin, samtidigt som dess genomsnittliga försäljningspris per enhet till icke-närstående kunder i unionen minskade med 7 % under undersökningsperioden. Detta visar att de prisökningar som annars skulle ha ägt rum i mycket hög grad förhindrades av de kraftigt ökande importvolymerna av den berörda produkten. Såsom förklaras i skälen (431) och (439) hade detta en betydande inverkan på den finansiella situationen för unionsindustrin, som blev förlustbringande under undersökningsperioden.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (427) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd (i euro)

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd	50 005	51 591	52 483	53 092
<i>Index</i>	100	103	105	106

Källa: svar på frågeformulär från de unionstillverkare som ingick i urvalet

- (428) Mellan 2015 och undersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd för de unionstillverkare som ingick i urvalet med totalt 6 %.

4.4.3.3 Lagerhållning

- (429) Unionstillverkarnas lagernivåer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lagerhållning

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Utgående lager (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
<i>Index</i>	100	126	128	126
Utgående lager i procent av tillverkningen	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
<i>Index</i>	100	117	122	137

Källa: kontrollerade frågeformulärsvär från de unionstillverkare som ingick i urvalet

- (430) Trots att glasfibermaterial under normala marknadsvillkor oftast tillverkas på beställning och inte hålls i lager skedde en kraftig lagerökning på 26 % under skadeundersökningsperioden. Detta förklaras av att unionsindustrin var tvungen att kompensera för förlusten av stora beställningsvolym, som gick till konkurrenterna från de berörda länderna. I ett försök att hålla nere den genomsnittliga enhetskostnaden minskade unionsindustrin maskinstilleståndstiden så mycket som möjligt och tillverkade glasfibermaterial som inte omedelbart kunde säljas till kunderna.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (431) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Lönsamhet för försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen) (%)	2,5	2,2	2,0	-3,4
<i>Index</i>	100	88	80	- 139
Kassaflöde (euro)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
<i>Index</i>	100	62	91	14
Investeringar (euro)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
<i>Index</i>	100	113	87	110
Räntabilitet (%)	15	14	13	-17
<i>Index</i>	100	93	89	- 118

Källa: kontrollerade frågeformulärsvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet

- (432) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen som en procentandel av omsättningen för denna försäljning. Lönsamheten följde en nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden och blev negativ under undersökningsperioden.
- (433) Nettokassaflödet visar unionstillverkarnas förmåga att självfinansiera sin verksamhet. Nettokassaflödet utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden. Den uppvisar en konstant försämring, särskilt mot slutet av undersökningsperioden.
- (434) Investeringarna ökade något med 10 % under skadeundersökningsperioden, men trenden är inte entydig under skadeundersökningsperioden. Större delen av investeringarna gällde underhåll av produktionslinjen. Inga investeringar gjordes i ny glasfibermaterialkapacitet, vilket återspeglar den minskande marknadsandelen.

- (435) Räntabiliteten är vinsten uttryckt i procent av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Den utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden och blev negativ under undersökningsperioden.
- (436) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet uppmanade Jushi/Hengshi China kommissionen att förklara diskrepansen mellan unionsindustrins lönsamhet och försäljningspriser i klagomålet och i det slutliga utlämnandet.
- (437) Kommissionens undersökningsresultat, som lämnats ut till parterna, bygger på mycket exakta mikroekonomiska uppgifter från de tillverkare som ingick i urvalet, vilka kommissionen kontrollerat på plats. Som de exporterande tillverkarna konstaterade i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet omfattar klagomålet å sin sida inte undersökningsperioden och behöver inte heller uppfylla samma krav på bevisföring och utlämnande av uppgifter. Andra aspekter som troligen ligger till grund för skillnaderna är granskningen av försäljningsuppgifter efter kontrollbesöken och det faktum att ett företag som inte deltog i utarbetandet av klagomålet ingick i urvalet av unions-tillverkare.

4.5 Slutsats om skada

- (438) Alla huvudsakliga skadeindikatorer visade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Produktionsvolymen och försäljningsvolymen minskade med omkring 8 % respektive 5 %. Med tanke på den ökade förbrukningen ledde minskningen av försäljningsvolymen till en minskning av marknadsandelen från 73,7 % år 2015 till 63,4 % under undersökningsperioden, det vill säga en minskning med över tio procentenheter.
- (439) De huvudsakliga finansiella indikatorerna visade också en negativ trend som återspeglar att de prisökningar som annars skulle ha ägt rum på unionsmarknaden i betydande grad förhindrades, vilket framgår av tabell 8. Under skadeundersökningsperioden minskade alltså försäljningspriserna per enhet med 7 % samtidigt som tillverkningskostnaden per enhet för unionsindustrin ökade med 3 %. Ökningen av den genomsnittliga enhetskostnaden berodde på att produktionsvolymen minskade eftersom särskilt stora inköpsvolymerna från vindkraftverksindustrin i stället gick till kinesiska och egyptiska tillverkare. Följden blev att unionsindustrins lönsamhet vände, från en vinst på 2,5 % år 2015 till en förlust på -3,4 % under undersökningsperioden. Liknande negativa effekter syns i kassaflödet och räntabiliteten.
- (440) På grundval av detta drog vi slutsatsen att unionsindustrin har lidit tydlig och väsentlig skada.

5. ORSAKSSAMBAND

- (441) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från Kina och Egypten vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats av andra faktorer än den dumpade importen från Kina och Egypten inte tillskrevs den dumpade importen. Dessa faktorer var import från andra tredjeländer, minskad efterfrågan på glasfibermaterial under perioden 2017–2018, råvarukostnadernas utveckling, självförvållad skada på grund av bristande leveransflexibilitet samt färre installerade vindkraftverk 2017–2018.

5.1 Verkningar av den dumpade importen

- (442) Importvolymen från Kina och Egypten och deras samlade marknadsandel ökade med 53 % respektive 39 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning är betydligt större än ökningen av förbrukningen under samma period, som var nästan 9 %. Samtidigt förlorade unionsindustrin över 5 % av sin försäljningsvolym och en marknadsandel på över tio procentenheter. Dessutom sjönk priserna på importen från Kina och Egypten i genomsnitt med nästan 14 % under skadeundersökningsperioden och under undersökningsperioden underskred de unionsindustrins priser med 15,4–55,8 %, i genomsnitt 32,3 %. Dessa låga importpriser och de allt större importvolymerna från Kina och Egypten skapade ett betydande pristryck under undersökningsperioden, vilket gjorde att unionsindustrin inte kunde höja sina priser över den genomsnittliga tillverkningskostnaden. Tvärtom, unionsindustrins priser minskade med nästan 7 % under skadeundersökningsperioden. Följaktligen minskade unionsindustrins lönsamhet stadigt och förlusten uppgick till slut till –3,4 % under undersökningsperioden.
- (443) Analysen av skadeindikatorerna i skälen (363)–(440) visar att unionsindustrins ekonomiska situation försämrades under skadeundersökningsperioden och att detta sammanföll med en ökning av dumpad import från Kina och Egypten, till priser som konstaterades underskrida unionsindustrins priser under undersökningsperioden.
- (444) En användare hävdade att det inte fanns något tidsmässigt samband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och ökningen av importen från de berörda länderna. Denna användare hävdade att importvolymen från de berörda länderna och deras marknadsandel i själva verket hade minskat när unionsindustrins situation försämrades mellan 2017 och undersökningsperioden.
- (445) Såsom framgår av tabell 3 i skäl (378) ökade emellertid importen från de berörda länderna, från 50 370 ton till 52 892 ton, liksom deras marknadsandel, från 27,8 % till 31,4 %, mellan 2017 och undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

5.2 Verkningar av andra faktorer

5.2.1 Import från övriga tredjeländer

- (446) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Import från tredjeländer

Land		2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Indien	Importvolym (i ton)	1 057	2 495	3 290	3 095
	<i>Index</i>	100	236	311	293
	Marknadsandel (%)	0,7	1,4	1,8	1,8
	<i>Index</i>	100	206	263	267
	Importpris (i euro/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	<i>Index</i>	100	101	98	93

Land		2015	2016	2017	Undersökningsperiod
Ryssland	Importvolym (i ton)	2 071	2 013	2 047	2 352
	<i>Index</i>	100	97	99	114
	Marknadsandel (%)	1,4	1,1	1,1	1,4
	<i>Index</i>	100	85	84	103
	Importpris (i euro/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	<i>Index</i>	100	96	94	89
Övriga tredjeländer (med undantag av Indien och Ryssland)	Importvolym (i ton)	2 657	3 339	2 649	3 208
	<i>Index</i>	100	126	100	121
	Marknadsandel (%)	1,7	1,9	1,5	1,9
	<i>Index</i>	100	110	84	110
	Importpris (i euro/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	<i>Index</i>	100	92	90	89

Källa: Comext, frågeformulärsvar från unionstillverkare, marknadsinformation från klaganden

- (447) Importen från andra tredjeländer kom huvudsakligen från två länder: Indien och Ryssland. Dessa två länder hade en marknadsandel på över 1 % vardera under undersökningsperioden, medan importen från de återstående tredjeländerna vart och ett stod för mindre än 1 % av marknadsandelen och sammantaget uppgick till 1,9 %.
- (448) De indiska exportörerna är närliggande till unionsindustrin. Marknadsandelen för importen från Indien ökade gradvis under hela skadeundersökningsperioden, från 0,7 % till 1,8 %, men denna företagsinterna försäljning utövade inget tryck på unionspriserna eftersom den gjordes till internpris. Importen i fråga är halvfabrikat som används vid tillverkningen av slutprodukten, baserat på en teknik som tillhör en specifik europeisk tillverkare och som inte säljs på den öppna marknaden. Kommissionen drog därför slutsatsen att denna import inte bidrog till den skada som unionsindustrin har lidit.
- (449) Marknadsandelen för importen från Ryssland låg på en stabil nivå under skadeundersökningsperioden, och minskade till och med 2015–2017 innan den under undersökningsperioden nådde ungefär samma nivåer som 2015. Även om priserna på importen från Ryssland underskred unionstillverkarnas priser är det osannolikt att de med tanke på den totala marknadsandelen och trenden hade någon inverkan på skadan. Priserna var snarare en reaktion på pristrycket från Kina och Egypten. Importen från Ryssland har därför inte bidragit till unionsindustrins förlust av marknadsandelar under hela skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade dessutom att de ryska exportörerna är närliggande företag till unionsindustrin och att denna import därför inte utövade något tryck på unionspriserna, eftersom det rörde sig om företagsintern försäljning till internpriser.

(450) Importen från övriga tredjeländer var därför ingen källa till den skada som beskrivs i skälen (412)–(440) ovan.

5.2.2 Minskad efterfrågan på glasfibermaterial i unionen mellan 2017 och undersökningsperioden

(451) En användare påstod att den skada som vållats unionsindustrin orsakades av den minskade förbrukningen mellan 2017 och undersökningsperioden, och en annan användare påstod att skadan orsakades av att färre vindkraftverk installerades under samma period. Minskningen av förbrukningen från 2017 till 2018 på $-7,3\%$ förklarar inte unionstillverkarnas minskade försäljningsvolym med $-13,3\%$ under samma period, särskilt inte med tanke på att importen från de berörda länderna ökade med 5% , från 50 370 ton till 52 892 ton, och på att de länderna också ökade sin marknadsandel, från $27,8\%$ till $31,4\%$, under samma period (2017–undersökningsperioden).

(452) Att skadan inte berodde på en minskad förbrukning under 2018 blir ännu tydligare om man inte bara jämför de senaste två åren utan ser på hela skadeundersökningsperioden. Förbrukningen i unionen ökade under skadeundersökningsperioden, men unionsindustrins marknadsandel minskade stadigt under samma period samtidigt som de berörda ländernas marknadsandelar stadigt ökade. På grund av den dumpade importen från de berörda länderna, som på ett konsekvent och betydande sätt underskred unionsindustrins försäljningspriser, kunde unionsindustrin inte dra nytta av den totala ökningen av förbrukningen. Även om unionsindustrin började gå med förlust först under undersökningsperioden kan en stadig minskning av deras vinster ses redan under åren 2015–2017, vilket framgår av skäl (431).

(453) Dessa påståenden avvisades därför.

5.2.3 Ökade råvarukostnader

(454) Båda de samarbetsvilliga användarna hävdade att skadan berodde på att den viktigaste råvaran (glasfiberroving), som importeras från Kina, hade blivit dyrare eftersom slutgiltiga utjämningstullar hade införts på dessa produkter och på att energikostnaden hade ökat. Unionsindustrins genomsnittliga enhetskostnad ökade bara med 3% under skadeundersökningsperioden, men importpriserna från de berörda länderna minskade med nästan 14% och underskred unionens priser med $32,3\%$. Skadan kan därför inte anses bero på de ökade kostnaderna utan på trycket från den dumpade importen, som hindrade unionsindustrin från att höja sina priser med hänsyn till de ökade kostnaderna.

(455) Dessa påståenden avvisades därför.

5.2.4 Unionsindustrins bristande flexibilitet

(456) Några användare hävdade att unionsindustrin inte är tillräckligt flexibel utan endast levererar stora kvantiteter med långsiktiga åtaganden, men detta innebär betydande ekonomiska risker för användarna (vindkraftsindustrin) som då i stället väljer andra leverantörer. Undersökningen visade emellertid att vindkraftsindustrin har som policy att diversifiera sin försörjning och att den alltid integrerar unionstillverkare av glasfibermaterial i sin leveranskedja. Undersökningen har också visat att det är en fungerande strategi för en vindkraftsproducent att bara ha unionstillverkare som leverantörer av glasfibermaterial. Detta visar att det finns glasfibermaterialtillverkare i unionen som förser vindkraftsindustrin med produkter av en kvalitet som uppfyller vindkraftsindustrins villkor, vilket beskrivs närmare i skäl (471).

(457) Dessa argument avvisades därför.

5.3 Slutsats om orsakssamband

(458) Det fanns ett klart tidsmässigt samband mellan den betydande ökningen av importen från de berörda länderna och unionsindustrins försämrade situation.

- (459) Kommissionen har också undersökt andra skadefaktorer men inte funnit några andra faktorer som bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Inte en enda av de övriga faktorer som undersökts, enskilt eller tillsammans, leder till ett ifrågasättande av att det finns ett verkligt och betydande förhållande mellan den dumpade importen från Kina och Egypten och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.
- (460) I sina synpunkter på det slutliga utlåtandet påstod Egyptens regering och CCCLA att den väsentliga skada som vållats unionsindustrin generellt sett orsakades av import från övriga tredjeländer, minskad förbrukning mellan 2017 och undersökningsperioden, råvarukostnadernas utveckling, unionsindustrins bristande leveransflexibilitet samt färre installerade vindkraftverk 2017–2018, men tillhandahöll inga skäl eller någon information eller bevisning till stöd för detta påstående. De hade inte heller några invändningar mot de specifika undersökningsresultat som beskrivs ovan i skälen (442)–(458). Påståendet avvisades därför.

6. UNIONENS INTRESSE

- (461) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevällande dumpning konstaterats föreligga. Fastställandet av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla de olika berörda parternas intressen, däribland unionsindustrin, importörer, användare, leverantörer och underleverantörer, det vill säga tillskärare/paketerare.

6.1 Unionsindustrins intresse

- (462) Undersökningen visade att unionsindustrin lider väsentlig skada av verkningarna av den dumpade importen som underskrider unionspriserna och skapar ett pristryck som under undersökningsperioden gjorde att unionsindustrins marknadsandel kraftigt minskade och ledde till förluster, vilket beskrivs i skälen (412)–(458) ovan.
- (463) Unionsindustrin kommer att gynnas av åtgärder, eftersom de sannolikt kommer att bidra till att en ytterligare ökning av import från Kina och Egypten till mycket låga priser förhindras. Utan åtgärder kommer de kinesiska och egyptiska tillverkarna att fortsätta att dumpa glasfibermaterial på unionsmarknaden och skapa ytterligare pristryck, vilket hindrar unionsindustrin från att sälja glasfibermaterial med tillräcklig vinst, och därmed vålla unionsindustrin ytterligare väsentlig skada.

6.2 Användarnas intresse

- (464) Vindkraftverkstillverkarna är de största användarna av glasfibermaterial, och de står för omkring 60–70 % av efterfrågan på glasfibermaterial i unionen. Övriga användare är bland annat båtsektorn (ca 11 %), lastbilssektorn (ca 8 %), sportutrustningssektorn (ca 2 %) samt leverantörer av rörenoveringssystem (ca 8 %).
- (465) Vid inledandet kontaktades 25 kända användare i unionen och inbjöds att samarbeta. Två vindkraftverkstillverkare gav sig tillkänna och motsatte sig potentiella åtgärder när det gäller glasfibermaterial. Tre vindkraftverkstillverkare gav sig tillkänna men uttryckte inga synpunkter, trots att de uppmanades att göra så i tillkännagivandet om inledande och i de frågeformulär för användare som de besvarade. De två vindkraftverkstillverkare som motsatte sig åtgärder fick stöd av en intresseorganisation som företrädde den europeiska vindkraftsindustrin. En av dess medlemmar, en fransk intresseorganisation för vindkraftsindustrin, uppgav sig emellertid uttryckligen vara neutral i fråga om potentiella tullar.
- (466) Efter det slutliga utlåtandet uppgav den intresseorganisation som företräder den europeiska vindkraftsindustrin uttryckligen att den i egenskap av intresseorganisation motsatte sig införandet av åtgärder. Den förtydligade också att den företrädde de två samarbetsvilliga vindkraftverkstillverkarna. De två vindkraftverkstillverkarna besvarade frågeformuläret. En tredje vindkraftverkstillverkare uppgav att den uteslutande köpte glasfibermaterial från olika unionstillverkare. Fler olika tillverkare av skidutrustning och flera olika paketeringsföretag gav sig till kända och uttalade sitt stöd för de potentiella åtgärderna.

6.2.1 Vindkraftverkstillverkare

- (467) De två huvudsakliga typerna av vindkraftverk är i) de havsbaserade, som i allmänhet är större och avsedda för drift utanför kusterna, och ii) de landbaserade, som är avsedda för drift på land.
- (468) Vindkraftparksprojekt i unionen genomförs vanligtvis av projektutvecklare som antingen är energibolag eller investerare, inte av vindkraftverkstillverkarna själva. Förr garanterade medlemsstaterna ett inmatningspris för den energi som produceras i vindkraftparker, men från och med 2014 ges stödet i stället genom anbudsförfaranden där olika projektutvecklare konkurrerar, senaste tiden på energineutral basis (dvs. vindkraften kan konkurrera med solenergin).
- (469) De två samarbetsvilliga användarna hör till de största vindkraftverkstillverkarna i unionen och tillsammans står de för mer än 20 % av unionens totala efterfrågan på glasfibermaterial. De importerar tillsammans mer än 30 % av all import från de berörda länderna. Båda företagen framförde flera invändningar mot att åtgärder skulle införas, nämligen i) förlust av försörjningsstabilitet, ii) vindkraftsindustrins minskade konkurrenskraft, iii) risken för att en del av deras produktion omlokaliseras samt iv) förenligheten med unionens mål för förnybar energi.

i) Försörjningsstabilitet

- (470) Vindkraftverkstillverkarna hävdade att det glasfibermaterial som används i turbinbladen genomgår en avancerad certifieringsprocess med intensiva och långdragna testfaser. Användarna hävdade också att det bara är de kinesiska glasfibermaterialtillverkarna som kan leverera stora volymer av homogen kvalitet med kort varsel tack vare sin vertikala integration. De hävdade också att unionstillverkarnas produktionsvolym inte räcker till eftersom den understiger den totala förbrukningen i unionen. Enligt användarna kan vindkraftverksindustrin av dessa skäl inte snabbt byta leverantörer, men även om den kunde det tillverkas det enligt dem inte tillräckligt med glasfibermaterial i unionen.
- (471) De flesta unionstillverkare är visserligen inte vertikalt integrerade, men undersökningen har visat att vindkraftverkstillverkarna brukar ha flera leverantörer för att förhindra problem med försörjningen och att de regelbundet köper in samma slags glasfibermaterial från en unionstillverkare och en kinesisk eller egyptisk tillverkare. Kommissionen har dock också fått uppgifter från en tredje vindkraftverkstillverkare, som uteslutande använder olika unionstillverkare som leverantörer. Eftersom användare som köper in ett visst glasfibermaterial från flera olika leverantörer regelbundet använder sig av unionstillverkare, både vertikalt integrerade och icke-integrerade, framgår det tydligt att även icke-integrerade tillverkare kan tillhandahålla det glasfibermaterial som krävs för vindkraftverkstillverkning.
- (472) När det gäller produktionskapaciteten i unionen, se tabell 5, är produktionen i unionen för närvarande förvisso lägre än förbrukningen, se tabell 2, men unionens sammanlagda produktionskapacitet är större än förbrukningen. Undersökningen har visat att det för närvarande finns en hög outnyttjad kapacitet på över 40 % till följd av att den ökade dumpade och billiga importen från Kina och Egypten har tagit marknadsandelar från unionsindustrin. Denna outnyttjade kapacitet fördelas mellan 16 unionstillverkare, vilket gör unionen till en konkurrensutsatt marknad med flera olika interna försörjningskällor. Dessutom skulle ytterligare kapacitet enkelt kunna byggas upp eftersom det inte krävs några större investeringar. Unionsindustrin levererar redan till vindkraftverksindustrin och är alltså redan en certifierad leverantör, och den kan därför lätt öka sitt utbud på rättvisa marknadsvillkor.
- (473) På medellång till lång sikt skulle vindkraftverkstillverkarna dessutom kunna certifiera ännu fler glasfibermaterialtillverkare, antingen från unionen eller från andra källor som inte är dumpade. Såsom nämns i skäl (465) hade en av vindkraftverkstillverkarna flera leverantörer som alla var unionstillverkare. Dessutom finns det tillräckligt med outnyttjad kapacitet i unionen för att göra detta i den omfattning som de stora vindkraftverkstillverkarna kräver.

- (474) Efter det slutliga utlämnandet hävdade en av vindkraftverkstillverkarna att kommissionen inte hade tagit tillräcklig hänsyn till certifieringsprocessen och att dess slutsats att det skulle vara lätt att byta glasfibermaterialleverantör är felaktig. Samma vindkraftverkstillverkare framhöll att unionstillverkarnas outnyttjade kapacitet är utspridd över 16 unionstillverkare och att det inte skulle vara genomförbart att certifiera alla 16. Samma part hävdade att den långa och kostsamma certifieringsprocessen och det faktum att unionsindustrin inte kan tillhandahålla stora produktkvantiteter med homogen kvalitet innebär att det inte är kommersiellt gångbart att byta leverantör eller endast använda unionstillverkare som leverantörer. Denna vindkraftverkstillverkare hävdade även att användarna inte kunde lita på det faktum att unionstillverkarna lätt skulle kunna bygga ytterligare kapacitet.
- (475) Först och främst, såsom beskrivs i skälen (472) och (473) och i motsats till vad som hävdas, tog kommissionen hänsyn till att glasfibermaterialtillverkare måste genomgå en certifieringsprocess för att kunna leverera till den vindkraftverksindustri som berörs av undersökningen. Kommissionen hänvisade till möjligheten att certifiera fler glasfibermaterialtillverkare på medellång och lång sikt, och den drog inte slutsatsen att det nödvändigtvis var lätt att byta leverantör. Tvärtom, kommissionen tog stor hänsyn till den utdragna certifieringsprocessen och det faktum att det inte är genomförbart att certifiera alla unionstillverkare för alla typer av glasfibermaterial. Undersökningen visade emellertid, såsom anges ovan i skäl (472), att det är genomförbart att utöka en viss tillverkares produktionskapacitet om en vindkraftverkstillverkare vill köpa stora volymer från en certifierad unionstillverkare. Efter det slutliga utlämnandet inkom den berörda parten inte med några ytterligare uppgifter som kunde kullkasta dessa undersökningsresultat.
- (476) För det andra, såsom anges mer ingående i skälen (472) och (473), visade undersökningen att risken för brister på utbudssidan är ganska låg på medellång och lång sikt. Dessutom har den berörda parten inte lagt fram några andra uppgifter som kunde ha vederlagt dessa undersökningsresultat.
- (477) Slutligen konstateras det att antidumpningsåtgärder syftar till att återställa rättvis konkurrens och lika villkor på unionsmarknaden, inte till att hindra import från de berörda länderna. I just detta fall fastställdes det i undersökningen att antidumpningstullar inte kommer att hindra vindkraftverkstillverkarna från att fortsätta handla till rättvisa priser från de certifierade leverantörerna de i dag använder från de berörda länderna. Detta stöds av i synnerhet de undersökningsresultat som beskrivs i skälen (481)–(484), det vill säga att tullarna endast skulle ha en minimal inverkan på vindkraftverkstillverkarnas kostnad och lönsamhet.
- (478) Följaktligen avvisades påståendena avseende stabilitet på utbudssidan.

ii) **Vindkraftsindustrins minskade konkurrenskraft**

- (479) De samarbetsvilliga vindkraftverkstillverkarna hävdade att deras konkurrenskraft skulle bli lidande om priset på glasfibermaterial skulle öka. De påstod att glasfibermaterialens andel av kostnaderna måste bedömas med avseende på bladstillverkningen, inte på en hel vindkraftpark. De hävdade även att de ökade kostnader som följer med eventuella tullar inte kan läggas på utvecklingarna av vindkraftparker, eftersom det tar lång tid från det att ett anbud läggs för ett vindkraftparksprojekt till dess faktiska genomförande. Enligt vindkraftverkstillverkarna kommer den kostnadsökning som följer av tullarna att påverka den långsiktiga tekniska överlevnaden för hela vindkraftsindustrin i unionen, eftersom det krävs stora investeringar i forskning och utveckling om den ska fortsätta vara ledande med den effektivaste tekniken.
- (480) Undersökningen visade att turbinbladen inte säljs separat, utan som en del av ett vindkraftverk. Dessutom köper projektutvecklarna av vindkraftparker regelbundet kompletterande delar av vindkraftverkstillverkarna. När det gäller vindkraftverkstillverkarnas konkurrenskraft bör därför kostnaderna för glasfibermaterial fastställas antingen i förhållande till hela vindkraftverket eller till hela den vindkraftparksteknik som vindkraftverkstillverkarna säljer, inte bara i förhållande till tillverkningen av turbinbladen såsom påstås eftersom detta inte skulle återspegla hur marknaden ser ut.

- (481) Glasfibermaterial och epoxiharts är de två viktigaste komponenterna vid tillverkning av turbinblad till vindkraftverk. Glasfibermaterial står för [10–35 %] av råvarukostnaderna för ett blad, beroende på andelen glasfibermaterial å ena sidan och andelen andra material å andra sidan. Undersökningen visade emellertid även att bladtillverkningen är arbetsintensiv och att glasfibermaterialens andel av de totala tillverkningskostnaderna för ett blad därför är betydligt lägre, endast [4–14 %]. Denna andel minskar ytterligare till [0,1–2 %] av den totala kostnaden för ett vindkraftverk och av de totala kostnaderna för att uppföra en hel vindkraftpark.
- (482) Eftersom glasfibermaterial står för en mycket liten andel av kostnaden för en vindkraftpark [0,1–2 %] anses effekten av de slutgiltiga tullarna på glasfibermaterial vara försumbar sett till de totala kostnaderna för en vindkraftpark, i synnerhet som en stor del av glasfibermaterial köps in i unionen. Undersökningen visade att unionens vindkraftverkstillverkare också har en betydande förhandlingsstyrka när det gäller att lägga tillkommande kostnader på vindkraftparksutvecklarna, eftersom de tillsammans är de största vindkraftverksleverantörerna på unionsmarknaden. Eftersom glasfibermaterial utgör en så liten andel av kostnaderna för en vindkraftpark borde lönsamheten ändå ligga kvar på en nivå som gör att investeringarna i forskning och utveckling kan upprätthållas, vilket krävs om denna industri ska fortsätta vara ledande med den effektivaste tekniken.
- (483) Det indirekta deltagandet i anbudsförloppet är förvisso konkurrensutsatt på ett sätt som kan göra det svårare att lägga över kostnaderna på någon annan, men man bör ändå ta hänsyn till att de samarbetsvilliga vindkraftverkstillverkarna, till skillnad från glasfibermaterialtillverkarna, befinner sig i en sund ekonomisk situation med vinstmarginaler som lätt borde kunna absorbera den ringa effekten av tullarna. Dessutom säljer båda de samarbetsvilliga vindkraftverkstillverkarna inte bara vindkraftverk utan även tillhörande underhållstjänster till vindkraftsutvecklarna. Dessa kontrakt är mycket lönsamma. Att tjänstedelen av verksamheten är betydande framgår också av att en av de samarbetsvilliga användarna nyligen har förvärvat en tjänsteavdelning av en insolvent konkurrent⁽¹⁰⁵⁾.
- (484) Vindkraftverkstillverkarna borde därför lätt kunna absorbera alla de kostnadsökningar som följer av antidumpingstullarna som inte kan läggas på utvecklarna av vindkraftparker. Såsom anges i skäl (473) borde dessutom vindkraftverkstillverkarna kunna byta leverantörer till en glasfibermaterialkälla som inte är dumpad, vare sig den finns i unionen eller någon annanstans.
- (485) Efter det slutliga utlämnandet upprepade två vindkraftverkstillverkare sina argument att tullarnas inverkan på vindkraftsindustrins konkurrenskraft inte borde bedömas med avseende på en vindkraftpark eller ett vindkraftverk, utan endast på turbinbladen. En av dem hävdade att bladen inte tillverkas tillsammans med vindkraftverkens andra delar och att man genom att bedöma tullarnas inverkan med avseende på en hel vindkraftpark ignorerar affärsvärldens verklighet.
- (486) Den andra vindkraftverkstillverkaren bestred att vindkraftverksindustrin i allmänhet befinner sig i en sund ekonomisk situation. Den tillverkaren hävdade att vindkraftverksindustrins tjänsteverksamhet inte borde inbegripas i bedömningen eftersom det är en annan affärsenhet inom företaget.
- (487) Samma part upprepade att vindkraftsindustrin konkurrerar direkt om projekt med producenter av energi från andra källor, i synnerhet solenergi. Solcellspaneler tillverkas emellertid oftast utanför EU med lägre arbetskraftskostnader. Denna tillverkare hävdade att kommissionen borde ta detta i beaktande i sin analys.
- (488) Samma part hävdade också att den inte har förhandlingsstyrka nog att lägga över kostnaderna på en annan part på grund av pristrycket.

⁽¹⁰⁵⁾ Siemens Gamesas förvärv oktober 2019 av utvalda tillgångar i Senvion.

- (489) En vindkraftverkstillverkare hävdade vidare att tjänsteverksamheten tillhör en annan affärsenhet och att konkurrenskraften borde analyseras per affärsenhet. Intresseorganisationen som företräder vindkraftsindustrin hävdade också att industrin generellt sett inte är i en så sund ekonomisk situation att den kan absorbera ökade råvarukostnader, eftersom några vindkraftverkstillverkare är förlustbringande och den övergripande vinstmarginalen har minskat de senaste åren.
- (490) Kommissionen erinrar om att undersökningen visade att turbinbladen inte säljs separat, utan tillsammans med vindkraftverk eller som delar av en hel vindkraftspark. Tullarnas inverkan rörande turbinbladen måste därför analyseras med avseende på risken för att turbinbladstillverkningen omlokaliseras, inte när vindkraftverkstillverkarnas konkurrenskraft analyseras. Kommissionen har analyserat hur den ekonomiska situationen ser ut för de vindkraftverkstillverkare som ingick i urvalet och konstaterat att den är sund. Även om organisationen internt är uppdelad i olika affärsenheter är vindkraftverkstjänsterna tätt knutna till försäljningen av vindkraftverk. Att affärsenheterna internt sett är åtskilda har därför ingen inverkan på analysen av konkurrenskraft där hänsyn måste tas till affärsmodellen som helhet.
- (491) Kommissionen tog också i beaktande att vindkraft konkurrerar med andra energikällor såsom solenergi, inbegripet i energineutrala upphandlingsförfaranden, och att solcellspaneler nuförtiden oftast tillverkas utanför unionen. Vindkraft konkurrerar med andra energikällor på grundval av hela vindkraftparksteknikens kostnad, och undersökningen har visat att tullarna på glasfibermaterial skulle ha en liten inverkan på kostnaderna för hela vindkraftparkstekniken. Under det senaste årtiondet har nyanlagd vindkraftskapacitet också blivit mycket mer kostnadseffektiv. Tullarna torde därför inte ha någon inverkan på vindkraftens konkurrenskraft i förhållande till andra energikällor.
- (492) Kommissionen har också tagit hänsyn till det pristryck som upphandlingssystemet har medfört för vindkraftverkstillverkare. Unionens vindkraftverkstillverkare har dock en stark ställning på marknaden vilket säkerställer en viss förhandlingsstyrka.
- (493) Det faktum att vissa vindkraftverkstillverkare är förlustbringande och att den övergripande vinstmarginalen har minskat under de senaste åren står inte i strid med den övergripande bilden, som är att industrins ekonomiska situation är sund. Att vinstmarginalerna har minskat de senaste åren beror inte på ökade råvarupriser utan främst på att systemet för tilldelning av kontrakt på vindkraftsparker har ändrats. Denna förändring har gjort att marknaden håller på att konsolideras, och några vindkraftverkstillverkare går då med förlust. Det är dock inte ovanligt när en marknad håller på att konsolideras att några aktörer på marknaden går med förlust.
- (494) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade CCCLA att om kommissionen inför höga antidumpningstullar på importerat glasfibermaterial från Kina och Egypten kan det komma att leda till att unionsindustrin gör en större vinst men att de europeiska vindkraftverkstillverkarnas glasfibermaterialkostnader därmed också kommer att öka. CCCLA hävdade dessutom att kompositmaterial, inbegripet glasfibermaterial, står för mer än 90 % av tillverkningskostnaderna för ett turbinblad till vindkraftverk. CCCLA betonade att det inte är logiskt att kommissionen jämför glasfibermaterialkostnaderna med de totala kostnaderna för en vindkraftspark. CCCLA framhåller att de europeiska vindkraftverkstillverkarna måste vara kostnadsmässigt konkurrenskraftiga. I detta hänseende hävdade CCCLA att man måste komma ihåg att vindkraftsindustrin också konkurrerar med andra typer av förnybara energikällor (däribland t.ex. solcellspaneler som tillverkas utanför EU).
- (495) Kommissionen konstaterar att glasfibermaterial står för [4–14 %] av kostnaderna för att tillverka ett turbinblad, såsom anges i skäl (481). Detta har inte bestridits av vindkraftverkstillverkarna, som tillhandhöll dessa uppgifter. Dessutom klargör CCCLA inte varför "det inte [är] logiskt att [...] jämför[a] glasfibermaterialkostnaderna med de totala kostnaderna för en vindkraftspark" när konkurrenskraften hos de enheter som säljer hela vindkraftparkstekniken ska bedömas. Detta påstående lämnades ogrundat. I detta hänseende och såsom förklaras i skäl (480) har undersökningen visat att turbinbladen inte säljs separat utan som del av ett vindkraftverk. CCCLA:s synpunkter i frågan avvisades därför.

(496) Mot bakgrund av ovanstående avvisades alla påståenden som rörde vindkraftverkens konkurrenskraft.

iii) **Omlokalisering av blad tillverkningen**

(497) De samarbetsvilliga användarna påstod också att en eventuell ökning av blad tillverkningskostnaderna skulle leda till att detta steg i tillverkningen flyttas utanför unionen, med följden att tusentals arbetstillfällen i unionen förloras.

(498) När det gäller tillverkningen av blad till landbaserade vindkraftverk visade undersökningen att denna tillverkning redan håller på att omlokaliseras utan att några åtgärder på glasfibermaterial tillämpats. Detta beror på att marknaden för vindkraftparksprojekt utanför unionen växer samtidigt som det utvecklas färre nya vindkraftparker i unionen – till exempel är det i Tyskland den lägsta nivån på 20 år. Ett annat skäl är att arbetskostnaderna för blad tillverkningen är höga. Undersökningen visade att blad tillverkningen är arbetsintensiv och att arbetskostnaderna överstiger kostnaden för glasfibermaterial med [300–700 %]. Lägre arbetskostnader i tredjeländer är därför ett starkt incitament att omlokalisera blad tillverkningen. Införandet av antidumpningstullar på glasfibermaterial skulle spela en mindre roll, om ens någon.

(499) Undersökningen visade dessutom att transportkostnaderna för blad till havsbaserade vindkraftverk spelar en större roll än kostnaderna för råvarorna till bladen, såsom glasfibermaterial. Dessa blad är längre och tyngre än bladen till landbaserade vindkraftverk, vilket gör transporterarna besvärligare och dyrare. Omlokaliseringen av tillverkningen av blad till havsbaserade vindkraftverk har därför troligen inget att göra med antidumpningstullar på den berörda produkten.

(500) Efter det slutliga utlämnandet upprepade en vindkraftverkstillverkare att införandet av åtgärder kommer att leda till att blad tillverkningen omlokaliseras och att kommissionens analys grundades på felaktiga antaganden.

(501) Såsom beskrivs i utvärderingen ovan i skälen (498) och (499) har det emellertid fastställts under undersökningen att flera andra faktorer spelar en mycket stor roll för beslutet om var blad tillverkningen ska lokaliseras och att det är osannolikt att ökade glasfibermaterialkostnader är en avgörande faktor för en omlokalisering. Det faktum att tillverkningen redan har omlokaliserats på grund av faktorerna angivna i skälen (498) och (499) ger stöd åt denna bedömning. Att det trots lägre arbetskraftskostnader finns kvar en stor produktionskapacitet i unionen framhåller också transportkostnadernas betydelse, vilka motverkar en omlokalisering enbart på grund av en enda fördelaktig tillverkningskostnad.

(502) Påståendena om omlokalisering av blad tillverkningen till andra tredjeländer avvisades därför.

iv) **Politik för förnybar energi**

(503) En användare hävdade att införandet av åtgärder skulle strida mot de mål som unionen satt upp i sin politik för förnybar energi, eftersom det avsevärt skulle öka tillverkningskostnaderna för vindkraftverk. Den hänvisade till kommissionens europeiska näringslivsinitiativ för vindkraft, som bland annat har som mål att tillverkningskostnaderna för vindkraftverk och deras komponenter ska minska med 20 % fram till 2020.

(504) Såsom framgår av skälen (480)–(484) stöder undersökningen inte detta påstående, eftersom det konstaterades att eventuella antidumpningsåtgärder endast skulle ha en försumbar inverkan på vindkraftverkstillverkarnas kostnader. Dessutom kunde denna användare inte förklara på vilket sätt antidumpningsåtgärder på glasfibermaterial, vilka utgör en bråkdel av kostnaderna för vindkraftparkstekniken, skulle bromsa den stadigt ökande andelen vindkraft i Europa eller förhindra att målet på 2020 uppnås. Påståendet avvisades därför.

- (505) En vindkraftverkstillverkare upprepade att tullarna skulle stå i strid med de mål som EU fastställt i sin politik för förnybar energi och hävdade att kommissionen inte hade tillhandahållit några bevis eller argument som vederlade detta.
- (506) Såsom anges i skäl (504) grundade kommissionen sina undersökningsresultat på analysen av kostnadernas inverkan på vindparktekniken och ansåg att de inte var betydande och att det var osannolikt att de hade en stor negativ inverkan på hela vindkraftsindustrin. Vidare har undersökningen också visat att unionstillverkarna av glasfibermaterial spelar en stor roll när det gäller att säkerställa en långsiktig leverantörstillgång för unionens politik för förnybar energi som inte innebär något beroende av leverantörer från bara tredjeländer. Europeiska glasfibermaterialtillverkare behövs för att vindkraftverkstillverkarna, såsom parter i politiken för förnybar energi, ska ha en pålitlig partner för utvecklingen av nya råvaror och konkurrensfördelar gentemot tillverkare från tredjeländer. Slutligen anses det att en strategi som säkerställer lika villkor i EU inte strider mot målen för politiken för förnybar energi.
- (507) De berörda parternas påståenden i detta avseende avvisades därför.

6.2.2 Skidtilverkare och andra användare

- (508) Flera användare från skidindustrin hävdade att deras försörjningsstabilitet kräver att det finns glasfibermaterialtillverkare i unionen eftersom de behöver en lokal partner för nära samarbete och skräddarsytt glasfibermaterial i mindre volymer, vilket i dag inte tillverkas utanför unionen. De betonade också att glasfibermaterialindustrin i unionen är en mycket viktig partner som gör att de kan förbättra sina produkter och ta fram nya lösningar. Forsknings- och utvecklingssamarbetet med glasfibermaterialtillverkarna har under de senaste åren lett till flera effektivitetsvinster, förbättrad produktprestanda och till att nya och miljövänligare produkter tagits fram. Dessa användare hävdade att unionens skidtilverkare inte kan samarbeta på samma sätt med kinesiska eller egyptiska leverantörer av glasfibermaterial, eftersom de inte längre skulle kunna ligga i framkant vad gäller (miljövänliga och hållbara) innovationer och själva bli mer utsatta för illojalt konkurrerande import.
- (509) Kommissionen fann de argument som lagts fram övertygande, särskilt de som rörde forskning och utveckling i en industrisektor som kräver FoU. Inga motargument inkom från de exporterande tillverkarna. Kommissionen konstaterade emellertid också att skidtilverkarna använder glasfibermaterial i en mindre omfattning än vindkraftverkstillverkarna.
- (510) Inga andra användare i unionen gav sig till känna i undersökningen.
- (511) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl från användarnas sida att inte införa antidumpningsåtgärder, utan snarare att det är viktigt för flera användargrupper att unionens glasfibermaterialindustri överlever.

6.3 Leverantörer

- (512) Två unionstillverkare av glasfiberroving, den viktigaste insatsvaran för glasfibermaterial, samt en intresseorganisation som företräder unionens glasfiberrovingtillverkare gav sig till känna och argumenterade för införandet av antidumpningsåtgärder. De påstod att unionens glasfiberrovingtillverkare skulle vållas skada om de förlorade sina huvudkunder och att detta skulle hota deras överlevnad i unionen.
- (513) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder klart är till unionens glasfiberrovingtillverkares fördel i egenskap av leverantörer till glasfibermaterialtillverkarna.

6.4 Importörer

- (514) Såsom nämns i skäl (16) gav sig endast en oberoende importör till känna, men denne importerade försumbara mängder glasfibermaterial – mindre än 25 ton – från Kina. Eftersom de flesta användare av stora volymer beställer ett specifikt glasfibermaterial är det inte en produkt som oberoende handlare regelbundet importerar i stora volymer.
- (515) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl från icke-närstående importörer att inte införa åtgärder, eftersom de endast importerar försumbara volymer glasfibermaterial.

6.5 Leverantörer av tillskärnings- och paketeringstjänster

- (516) Allt fler användare, framför allt vindkraftverksindustrin, efterfrågar glasfibermaterial i form av satser, se skälen (58)–(66), som är tillskurna enligt specifikationer och består av flera lager glasfibermaterial som sys ihop, vilket gör att tillverkningen i senare led går snabbare. Under de senaste åren har detta skapat en marknad för tjänsteleverantörer i unionen. Ett tillskärningsföretag gav sig till känna och hävdade att antidumpningsåtgärder borde införas. Eftersom de kinesiska och egyptiska exporterande tillverkarna i allt högre grad integrerar dessa tilläggstjänster, till skillnad från unionsindustrin, skulle tjänsteleverantörerna förlora en väsentlig del av sin verksamhet om unions-tillverkarna försvinner från marknaden. Enligt tillskärnarnas uppskattningar sysselsätter unionens tillskärningsindustri fler än 2 000 personer.
- (517) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder är till tydlig fördel för unionens leverantörer av paketerings- och tillskärningstjänster till glasfibermaterialtillverkarna.

6.6 Slutsats om unionens intresse

- (518) Det är uppenbart att införandet av åtgärder är till fördel för unionens glasfibermaterialindustri, vars överlevnad hotas av den dumpade importen av den berörda produkten. Det är viktigt att unionens glasfibermaterialindustri överlever för att dess kunder i unionen ska ha tillgång till en stabil försörjning, särskilt de användare som är beroende av ett nära lokalt samarbete och behöver mindre volymer av ett visst glasfibermaterial vilket inte går att köpa från Kina eller Egypten. För vissa användare är det också viktigt att utvecklingen av nytt glasfibermaterial finns kvar i unionen så att de inte själva hamnar i en ofördelaktig position när de konkurrerar med import från länder utanför unionen. Att unionens glasfibermaterialindustri överlever är också avgörande för att unionens leverantörer av glasfiberroving och unionens leverantörer av paketerings- och tillskärningstjänster ska överleva.
- (519) Införandet av åtgärder skulle dock inte ha några betydande negativa effekter för vindkraftverkstillverkarna, vilket framgår av skälen (467)–(504) ovan.
- (520) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som visar att det inte ligger i unionens intresse att införa slutgiltiga åtgärder på importen av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten.

7. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (521) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att den dumpade importen av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

7.1 Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)

- (522) För att kommissionen skulle kunna fastställa nivån på åtgärderna fastställde den först hur stort beloppet måste vara för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.
- (523) I detta fall undanröjs skadan om unionsindustrin kan täcka sina tillverkningskostnader, inbegripet kostnader till följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa, som unionen är part i, samt Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner som förtecknas i bilaga Ia till grundförordningen, och erhåller en skälig vinst (nedan kallat *vinstmål*).
- (524) I artikel 7.2c i grundförordningen fastställs det lägsta vinstmålet till 6 %. I enlighet med denna artikel beaktade kommissionen följande faktorer för att fastställa vinstmålet: lönsamhetsnivå före ökningen av importen från Kina och Egypten, nödvändig lönsamhetsnivå för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna och kostnaderna för forskning och utveckling (FoU) och innovation samt förväntad lönsamhetsnivå under normala konkurrensförhållanden.
- (525) Såsom visas i tabell 3 ökade den sammanlagda importen från Kina och Egypten kontinuerligt under skadeundersökningsperioden. Inget av dessa år skulle därför kunna användas för att beräkna ett vinstmål enligt artikel 7.2c i grundförordningen. Ingen av de tillverkare som ingick i urvalet framförde underbyggda påståenden om uteblivna investeringar eller FoU- och innovationskostnader. Mot bakgrund av dessa omständigheter använde sig kommissionen av det lägsta vinstmålet på 6 %, som lades till unionsindustrins faktiska tillverkningskostnader för att fastställa det icke-skadevällande priset.
- (526) Eftersom inga påståenden gjordes i enlighet med artikel 7.2d i grundförordningen om nuvarande eller framtida kostnader som är en följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa eller Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner som förtecknas däri lades inga ytterligare kostnader till det icke-skadevällande pris som fastställdes på detta sätt.
- (527) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kina i urvalet och det vägda genomsnittliga icke-skadevällande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes som andel av det vägda genomsnittliga importvärdet cif. Marginalen för målprisunderskridande uppgick till 79,5 %.
- (528) Nivån för undanröjande av skada för de kinesiska "övriga samarbetsvilliga företag" som förtecknas i bilagan till denna förordning fastställdes såsom förklaras i skäl (288) till samma nivå som nivån för undanröjande av skada för den enda samarbetsvilliga gruppen av exporterande tillverkare som ingick i urvalet (Yuntianhua-gruppen), nämligen 37,6 %.
- (529) Nivån för undanröjande av skada för "alla övriga företag" för Kina fastställs i linje med den metod som används för att fastställa den övriga dumpningsmarginalen, såsom förklaras i skäl (289), på nivån för den högsta individuella marginal för målprisunderskridande som konstaterats, nämligen 109,3 %. Kommissionen fastställde skademarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Eftersom de exporterande tillverkarna, som enligt Eurostats importstatistik täcker hela exporten av glasfibermaterial från Kina till unionen, i hög grad samarbetade ansåg kommissionen att den högsta skademarginal som konstaterats för de exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, det vill säga CNBM-gruppens, var representativ för fastställandet av den övriga skademarginalen.

- (530) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för den samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Egypten som ingick i urvalet och det vägda genomsnittliga icke-skadevällande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes som andel av det vägda genomsnittliga importvärdet cif. Marginalen för målprisunderskridande uppgick till 63,9 %.
- (531) Nivån för undanröjande av skada för "alla övriga företag" för Egypten fastställs i linje med den metod som används för att fastställa den övriga dumpningsmarginalen, såsom förklaras i skäl (361), på nivån för den individuella marginal för målprisunderskridande som fastställts för de samarbetsvilliga företagen, nämligen 63,9 %.
- (532) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Jushi/Hengshi China att deras försäljning av satser borde uteslutas ur beräkningarna av skademarginalen för att säkerställa rättvis jämförelse vid beräkningarna av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande. Enligt den exporterande tillverkaren innehåller dessa satser många olika material med olika kvalitet, form, vikt per ytenhet och densitet, vilka kommer i bunt utifrån särskilda specifikationer. De kan därmed inte jämföras med satser som unionstillverkare säljer.
- (533) Kommissionen beaktade de exporterande tillverkarnas argument och höll med om att satsernas unika sammansättning högst sannolikt skulle leda till att olika satser jämfördes. Kommissionen konstaterade att såväl exporterande tillverkare som unionsindustrins tillverkare uttryckt sin oro över hur satser ska kunna klassificeras tillräckligt ingående för denna undersöknings ändamål. Det råder inget tvivel om att satserna är en del av den berörda produkten och att de vållat unionsindustrin skada men kommissionen ansåg ändå att det var rimligt att utesluta satserna när marginalerna för prisunderskridandet och målprisunderskridandet kvantifierades, i enlighet med de exporterande tillverkarnas begäran. Kommissionen gjorde därför nya beräkningar av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande. Detta hade bara en liten inverkan på de beräkningar av prisunderskridandemarginalerna som avses i skäl (384), eftersom försäljningen/importen av satser inte var betydande. Det fastställda prisunderskridandet för den enda exporterande tillverkare som påverkades av de nya beräkningarna ändrades från 42,4 % till 42,1 %.

7.2 Slutgiltiga åtgärder

- (534) Slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas för import av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 7.2 i grundförordningen. Tullbeloppet bör fastställas till en nivå som motsvarar de lägre av dumpnings- och skademarginalerna.
- (535) De slutgiltiga antidumpningstullsatserna, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull, bör därför vara följande:

Berört land	Företag	Dumpningsmarginal (i procent) (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Kina	CNBM-gruppen	99,7	108,9	99,7
Kina	Yuntianhua-gruppen	64,7	37,6	37,6
Kina	Övriga samarbetsvilliga företag	64,7	37,6	37,6
Kina	Alla övriga företag	99,7	108,9	99,7
Egypten	CNBM-gruppen	20,0	63,9	20,0
Egypten	Alla övriga företag	20,0	63,9	20,0

- (536) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De återspeglade därför den situation som konstaterades i samband med denna undersökning. Dessa tullsatsar är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i Kina och Egypten som tillverkats av de juridiska personer som nämns. Import av den berörda produkten tillverkad av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings operativa del, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på "alla övriga företag". De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.
- (537) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatsar tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran måste riktas till kommissionen ⁽¹⁰⁶⁾. Begäran måste innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det kommer ett meddelande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (538) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även på de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.
- (539) Enligt artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁰⁷⁾ ska, när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol, den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (540) Efter det slutliga utlämnandet hänvisade Egyptens regering till artikel 15 i WTO:s antidumpningsavtal och hävdade att eftersom Egypten är ett utvecklingsland måste kommissionen enligt den artikeln ta särskild hänsyn till landets situation när den överväger att tillämpa antidumpningsåtgärder. Kommissionen konstaterar att den uttryckligen uppmanade de exporterande tillverkarna i Egypten att erbjuda sig att göra ett åtagande enligt artikel 8 i grundförordningen, men att ingen av de exporterande tillverkarna inkom med något sådant förslag. Kommissionen anser därför att den har handlat i full överensstämmelse med artikel 15 i WTO:s antidumpningsavtal och prövat möjligheterna till konstruktiva lösningar.

7.3 Särskild övervakningsklausul

- (541) För att minimera risken för kringgående på grund av stora skillnader i tullsatsar krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. De företag som har individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på "alla övriga företag".

⁽¹⁰⁶⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussels, Belgium.

⁽¹⁰⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (542) Även om dessa handlingar är nödvändiga för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är dessa handlingar inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om de åtföljs av en handelsfaktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklARATIONEN är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.
- (543) Om volymen av exporten från de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt efter införandet av antidumpningsåtgärderna kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren uppfylls kan en undersökning om kringgående inledas. Vid en sådan undersökning kan man bland annat granska behovet av att upphäva de individuella tullsatserna och därefter fastställa en landsomfattande tull.

8. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

- (544) Den 19 december 2019 underrättades de berörda parterna om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av glasfiber-material med ursprung i Kina och Egypten.
- (545) De berörda parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta utlämnande av uppgifter. Unionstillverkarnas intresseorganisation, de två samarbetsvilliga användare som tillverkar vindkraftverk, den europeiska intresseorganisationen för vindkraftsindustrin, tre exporterande tillverkare från de berörda länderna (Jushi/Hengshi, Taishan och Yuntianhua-gruppen), CCCLA och Egyptens regering inkom med synpunkter på utlämnandet av uppgifter.
- (546) På begäran ägde hörande rum med Jushi/Hengshi China och Jushi/Hengshi Egypt och Yuntianhua-gruppen. Förhørsombudets ingripande begärdes av Yuntianhua-gruppen. Hörandet skedde den 17 januari 2020.
- (547) Egyptens regering gjorde gällande att den som berörd part inte hade underrättats om de viktigaste omständigheter som beaktades och låg till grund för beslutet att tillämpa slutgiltiga åtgärder. Kommissionen konstaterar att den genom det allmänna utlämnandet av uppgifter den 19 december 2019 tillhandahöll Egyptens regering alla de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för kommissionens slutsatser i enlighet med artikel 20 i grundförordningen. Såsom anges i skäl (545) inkom Egyptens regering med synpunkter efter detta utlämnande av uppgifter.
- (548) Den 10 februari 2020 lämnade kommissionen, då den tagit i beaktande vissa påståenden som inkom till följd av det slutliga utlämnandet och hade en inverkan på undersökningen, ut de omständigheter och överväganden som fått den att ändra de slutgiltiga avgöranden som tidigare lämnats ut. De berörda parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta ytterligare utlämnande av uppgifter. Jushi/Hengshi Egypt, Egyptens regering och Yuntianhua-gruppen inkom med synpunkter. På begäran hölls ett hörande med Jushi/Hengshi Egypt. Förhørsombudets ingripande begärdes av Jushi/Hengshi Egypt. Hörandet skedde den 25 februari 2020.
- (549) De berörda parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.
- (550) Den kommitté som inrättas genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	Jushi Group Co. Ltd Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd Taishan Fiberglass Inc.	99,7 %	C531
Folkrepubliken Kina	PGTEX China Co. Ltd Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
Folkrepubliken Kina	Övriga samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som står förtecknade i bilagan	37,6 %	
Folkrepubliken Kina	Alla övriga företag	99,7 %	C999
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E. Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
Egypten	Alla övriga företag	20,0 %	C999

3. De individuella tullsatsen som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: "Jag intygar härmed att (volymen) av (den berörda produkten) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [berört land]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen som gäller för "Alla övriga företag" tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare från Folkrepubliken Kina tillhandahåller kommissionen tillräcklig bevisning får bilagan ändras genom att den nya exporterande tillverkaren läggs till på förteckningen över samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som därmed omfattas av den tillämpliga vägda genomsnittliga antidumpningstullen, nämligen 37,6 %. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

- a) den inte exporterade de varor som anges i artikel 1.1 med ursprung i Folkrepubliken Kina under undersökningsperioden (1 januari 2018–31 december 2018),
- b) den inte är närstående någon exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens utgång.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 april 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet:

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539